

DET KGL. NORSKE VIDENSKABERS SELSKAB, MUSEET

rappport

BOTANISK SERIE 1984-5

Myrundersøkelser i Møre og
Romsdal i forbindelse med
den norske myrreservatplanen

Asbjørn Moen

Universitetet i Trondheim

"Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet. Rapport. Botanisk Serie" inneholder stoff fra det fagområdet og det geografiske ansvarsområdet som Botanisk avdeling Museet representer. Serien bringer stoff som av ulike grunner bør gjøres kjent så fort som mulig. I mange tilfeller kan det være foreløpige rapporter, og materialet kan seinere bli bearbeidet for videre publisering. Det vil også bli tatt inn foredrag, utredninger o.l. som angår avdelingens arbeidsfelt. Serien er ikke periodisk, og antall nummer per år varierer. Serien starta i 1974, og det fina parallele arkeologiske og zoologiske serier.

Til forfatterne:

Manuskriptet kan være maskinskrevet eller handskrevet med tekst på den ene sida av arket. Ord som skal settes i kursiv, skal underatrekes. Som språk blir norsk brukt, unntatt i abstract (se nedenfor). Med manuskriptet skal følge:

1. Eget ark med artikkelens tittel og forfatterens/forfatterenes navn. Tittelen bør være kort og inneholde viktige henvisningsord.
2. Et referat (synonym: abstract) på maksimum 200 ord. Referatet innledes med bibliografisk referanse og avsluttes med forfatterens navn og adresse.
3. Et abstract på engelsk med samme innhold som referatet.

Artikkelen bør forevrig inneholde:

1. Et forord som ikke overstiger to trykksider. Forordet kan gi bakgrunn for artikkelen med relevante opplysninger om eventuell oppdragsgiver og prosjekttilknytning, økonomisk og annen støtte fra fond, institusjoner og enkeltpersoner med takk til dem som bør takkes.
2. En innledning som gjør rede for den vitenskapelige problemstilling og arbeidsgangen i undersøkelsen.

3. En innholdsfortegnelse som svarer til disposisjonen av stoffet, slik at inndeling av kapitler og underkapitler er nøyaktig som i sjølve artikkelen.
4. Et sammendrag av innholdet. Det bør vanligvis ikke overstige 3% av det originale manuskriptet. I spesielle tilfelle kan det i tillegg også tas med et "Summary" på engelsk.

Litteraturhenvisninger i teksten gis som Rønning (1972), Moen & Selnes (1979), eller dersom det er flere enn to forfattere som Sæther et al. (1980). Om det blir vist til flere arbeid, angis det som "Flere forfattere (Rønning 1972, Moen & Selnes 1979, Sæther et al. 1980) rapporterer", i kronologisk orden uten komma mellom navn og årstall. Litteraturlista skal være unummerert og i alfabetisk rekkefølge. Flere arbeid av samme forfatter i samme år gis ved a,b,c osv. (Elven 1978a). Tidsskriftnavn forkortes i samsvar med siste utgave av World List of Scientific Periodicals eller gjengis i tvilstilfelle fullt ut.

Eksempler:

- Tidsskrift: Moen, A. & M. Selnes, 1979. Botaniske undersøkelser på Nord-Fosen, med vegetasjonskart. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1979 4: 1-96.
- Kapittel: Gjærevoll, O., 1980. Fjellplantene. - s. 316-347 i P. Vokse (red.): Norges fjellverden. Forlaget Det Beste, Oslo.
- Bok: Rønning, O.I., 1972. Vegetasjonslære. - Universitetsforlaget, Oslo/Bergen/Tromsø. 101 s.

Forevrig vises til Høeg, O.A., 1971. Vitenskapelig forfatterskap, 2. utg. - Universitetsforlaget, Oslo. 131 s.

Eventuelle tabeller, plansjer og tegninger leveres på egne ark med angivelse av hvor i teksten de ønskes plassert.

Utgiver:

Universitetet i Trondheim,
Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet,
Botanisk avdeling,
7000 Trondheim.

Referat

Moen, A. 1984. Myrundersøkelser i Møre og Romsdal i forbindelse med den norske myrreservatplanen. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1984-5: 1-86.*

I rapporten beskrives 104 myrlokaliteter som er vurdert ved feltundersøkelser. Lokalitetene omfatter et myrareal på 55 km². I tillegg er 32 lokaliteter som omfatter 58 km² klassifisert til myrtype ved flybildestudier. Det er klare regionale forskjeller i myrenes utforming (hydromorfologi), vegetasjon og flora fra ytre til indre strøk, og fra lågland til fjell. *Atlantisk høgmyr* fins ytterst på kysten (bl.a. på Smøla), og andre høgmyrtyper fins i låglandet lenger inn. *Terrengdekkende myr* fins særlig fint utvikla på øyer på Sunnmøre, og typen fins ellers i de mest humide deler av fylket, hovedsakelig 200-500 m o.h. *Bakkemyrene* dekker store areal i de høgereliggende deler. Ombrotrof tuevegetasjon og fastmattefattigmyr er de vanligste vegetasjonsenhetene. Rikmyr fins spredt, men dekker små areal.

Atlantiske høgmyrer på Smøla og terrengdekkende myr på Haramsøy er gitt internasjonal verneverdi. Ellers er myrer på Hustad og en rekke andre lokaliteter gitt høg verdi. I alt er ca. 50 lokaliteter aktuelle i reservatsammenheng.

Asbjørn Moen, Universitetet i Trondheim, Det Kgl. norske Videnskabers Selskab, Museet, Botanisk avdeling, 7000 Trondheim

Abstract

Moen, A. 1984. Mire investigation in Møre og Romsdal, a report prepared in connection with the Norwegian national plan for mire nature reserves. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1984-5: 1-86.*

Mire localities situated within 104 different areas in Møre og Romsdal province are described. Distinct regional differences, with regard to mire structure (hydromorphology), vegetation and flora are found to exist from west to east as well as with increasing altitude. *Raised bogs* are mainly found in the lowlands from the coast (atlantic raised bogs) to the inland areas. *Blanket bogs* are found in the most humid districts, at the coast mainly 100-300 m a.s.l., in inland districts 300-500 m a.s.l. *Sloping fens* are not common in the lowlands, but they are covering large areas in the other parts of the province, and in the most humid districts a surface slope of 15-20° are common.

Ombrotrophic hummock vegetation and lawns of poor fens are the dominating vegetational units of the mires of Møre og Romsdal. Rich fen vegetation are covering small areas.

Atlantic raised bogs at Smøla and blanket bogs at Haramsøy are among the most valuable mire localities in Norway, and they are proposed for inclusion in the international scheme for mire preservation. Several localities are considered especially worthy of preservation on a national scale.

Asbjørn Moen, University of Trondheim, The Royal Norwegian Society of Sciences and Letters, The Museum, Botany Department N-7000 Trondheim.

Oppdragsgiver: Miljøverndepartementet,
Avdeling for naturvern og friluftsliv
Rapporten er trykt i 500 eksemplarer
Trondheim, april 1984

ISBN 82-7126-383-8

ISSN 0332-8090

Forord

Foreliggende rapport inngår som en del av arbeidet med den norske landsplan for myrreservat. Miljøverndepartementet, Avdelingen for naturvern er oppdragsgiver.

Arbeidet med myrplanen har strukket seg over mange år, og mange personer har deltatt i arbeidet. Tor Øystein Olsen har hatt ansvar for feltarbeidet for 16 av de beskrevne lokalitetene, og han har også deltatt som assistent ved feltarbeidet for flere lokaliteter. Trond Arnesen, Atle Bjørnstad, Inge Fotland, Jan Erik Kofoed, Berit Forbord Moen og Jon Moen har også deltatt som feltassistenter i kortere perioder. Botanikerne Kjell Ivar Flatberg og Arnfinn Skogen har bidratt med faglig materiale og drøftinger. Naturvernkonsulent Alf Ottar Folkestad har foreslått en del lokaliteter oppsøkt, og ellers gitt informasjon om aktuelle lokaliteter.

Kapittel I gir en kort beskrivelse av metoder, fagtermer, klassifiserings-system o.l., og kapitlet er brukt som innledning til flere myrrapporter i Sør-Norge. Andre fylkesrapporter har et langt mer fyldig innledende kapittel.

En rekke enkeltpersoner, organisasjoner og institusjoner har gjennom årene hjulpet til med arbeidet. I tillegg til de som er nevnt ovenfor nevnes Arvid Lillethun som har hjulpet til med korrektur o.l. og Synnøve Vanvik som har utført tekstbehandlingen. Alle som har bidratt takkes.

I årene etter 1969 er det utarbeidet flere foreløpige rapporter, delrapporter og notater om myrene i Møre og Romsdal. Foreliggende rapport erstatter disse rapportene.

Trondheim, april 1984

Asbjørn Moen

Innholdsfortegnelse

	Side
Referat	
Abstract	
Forord	
I. METODER I VERNEPLANARBEIDET	7
A. ARBEIDET MED VERNEPLAN	7
B. VERNEKRITERIER	7
C. KLASSIFISERING AV MYR	8
1. Inndeling etter dannelselse	8
2. Hydrologisk inndeling	8
3. Geografisk inndeling	9
4. Inndeling etter myrkompleks	9
5. Inndeling i myrtyper	12
6. Inndeling etter vegetasjon	12
7. Floristisk informasjon	12
II. MYRENE I MØRE OG ROMSDAL	13
A. OVERSIKT OVER UTFØRT ARBEID, OG MATERIALE	13
B. MYRAREAL	13
C. GENERELT OM KYSTMYRENE	14
D. MYRTYPER I MØRE OG ROMSDAL	14
E. FLØRA OG VEGETASJON	22
F. KONKLUSJON, VERNEVERDI	23
G. VERN AV MYR PÅ HARAMSØY	24
III. BESKRIVELSE AV LOKALITETENE	26
Lok. 1. Eide. S for Gaustadvågen	26
" 2. Eide. Svanvikmyra	26
" 3. Eide. Årøyane	28
" 4. Fræna. Bærmyrane	28
" 5. Fræna. V for Frelsvatnet	28
" 6. Fræna. Hustadmyrane. Gulvatnet	29
" 7. Gjemnes. Aspåsmyran	29
" 8. Gjemnes. Myrer ved Litlvatnet	31
" 9. Halsa. Ved Kletten	31
" 10. Halsa. Rødmyra	31
" 11. Halsa. Megardsmyra	33
" 12. Haram. Fjørtoft, Søgardsmyrane	33
" 13. Haram. Myrer på Haramsøy	33
" 14. Nesset. V for Fosterlågen	35
" 15. Nesset. Ved Vettavatna	35
" 16. Rindal. Fossdalen. N for Toråa	35
" 17. Rindal. Ø for Lommundsjøen	36
" 18. Rindal. Myr ved Løfall	36
" 19. Rindal. Myr ved Nybø	36
" 20. Rindal. Grønkjølen - Leirpollidalen	37
" 21. Rindal/Surnadal. Tågdalsområdet	37
" 22. Surnadal. Myrer i Kvennbødalen	37
" 23. Surnadal. Fagermyran	39
" 24. Surnadal. Høgmyran	39
" 25. Surnadal. V for Solåsvatnet	40
" 26. Surnadal. Kvennbøen S for Søya	40
" 27. Surnadal. N for Kvennbøen	40
" 28. Surnadal. Søya, Ø for Søyset	40
" 29. Surnadal. Søya, myr ved Gjerstad	41
" 30. Surnadal. Haugamyra	41
" 31. Surnadal. Kvennbøtøla og Fjellenden	41
" 32. Surnadal. Myrer i Romådalen	41
" 33. Surnadal. Myr N for Austeråsen	42
" 34. Surnadal. Ved Langvatna på Nordmarka	42
" 35. Tingvoll. V for Bergemsvatnet	42
" 36. Tingvoll. N for Bergemsvatnet	43
" 37. Tingvoll. Hokåsvatnet	43
" 38. Ørskog. Fremsteelva	43
" 39. Ørskog. Myrer V for Nysetervatnet	44
" 40. Ørskog/Vestnes. Ørskogfjellet	44
" 41. Ørskog. Vagsvikelva	44
" 42. Sula. Myrer på Sula	45
" 43. Haram. Myrer på Skuløy	45
" 44. Herøy. Runde	46
" 45. Rindal. S for Skåkleiva	46
" 46. Surnadal. Langdalen	46
" 47. Fræna. Hustadmyrane, Stavik	48
" 48. Fræna. Fræneidet	48

Innholdsfortegnelse forts.

	Side
Lok. 49. Gjemnes. Stangarvatnet	49
" 50. Smøla. Røkmyrane i Ø	49
" 51. Smøla. Røkmyrane i V	51
" 52. Smøla. Toppmyrane	53
" 53. Smøla. N for Svartvatnet	53
" 54. Smøla. N for Sandvatnet	54
" 55. Smøla. Hopesingsmyra	54
" 56. Smøla. Ø for Litlvatnet	55
" 57. Smøla. N for Langåsen	55
" 58. Smøla. Skjølberg	55
" 59. Frei. Sødalen	56
" 60. Frei. Ø for Fiske	56
" 61. Frei. SØ for Freiåsen	56
" 62. Averøy. SV for Hosetvatnet	57
" 63. Averøy. Drepertjernet	57
" 64. Averøy. V for Sørli	58
" 65. Halsa. V for Glåmslia	58
" 66. Halsa. NV for Gjerstad	58
" 67. Halsa. SV for Storhøen	59
" 68. Halsa. S for Rennhaugen	59
" 69. Aure. Ø for Blåfjellet	61
" 70. Aure. Bakliåsmyrane m.m.	61
" 71. Aure. Ø for Gjelasætra	61
" 72. Aure. Skardsdalen	63
" 73. Aure. V for Olsvik	64
" 74. Tustna. NV for Røsvatnet	64
" 75. Tustna. V for Oshaugen	64
" 76. Tustna. Storelva	65
" 77. Halsa. NØ for Hønsvik	65
" 78. Rauma. NØ for Isterdalssætra	66
" 79. Rauma. N for Bøsetra	66
" 80. Rauma. Stormyra	66
" 81. Norddal. Høghjelle	68
" 82. Norddal. Grønningen	68
" 83. Ørskog. Seljebotn	68
" 84. Ørskog. Ø for Storelva	69
" 85. Stranda. Gråsteinmyra	69
" 86. Stranda. S for Tronstad	69
" 87. Stranda. NV for Overvollen	71
" 88. Sykkylven. Velle	71
" 89. Sykkylven. Svartebekken	71
" 90. Sykkylven. Sunndalssætra	73
" 91. Sykkylven. Heiane	73
" 92. Vestnes. V for Svartelva	75
" 93. Vestnes. Djupmyra	75
" 94. Molde. Røa	75
" 95. Nesset. Bersåsmyra	76
" 96. Tingvoll. Stormyrane	76
" 97. Tingvoll. Myrvang	78
" 98. Tingvoll. Aspøya	78
" 99. Surnadal. V for Strengen	78
" 100. Rindal. V for Bokksvatnet	79
" 101. Rindal. Slettholtet	79
" 102. Halsa. Braket	80
" 103. Halsa. N for Åfarli	81
" 104. Sunndal. Grøvudalen	81
Tabell 6: Oversikt over latinske og norske navn på myrplanter ...	82
IV. LITTERATUR	85

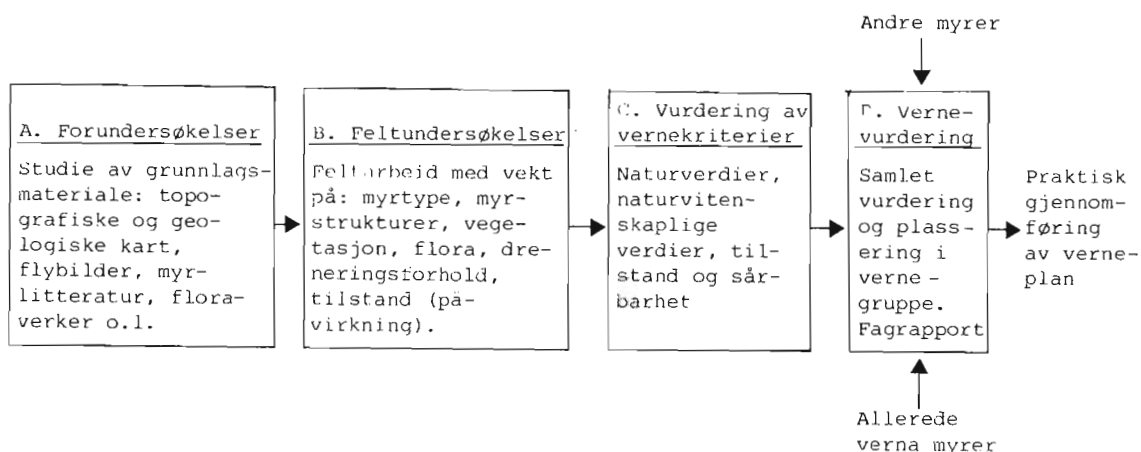

I. METODER I VERNEPLANARBEIDET

Dette kapittel gir en summarisk oversikt over arbeidet med myrreservatplanen, kriterier for vern, klassifiseringssystem o.l. Flere andre myrrapporter som er utarbeidet de siste årene (f.eks. Moen & Pedersen 1981, Moen & medarbeidere 1983, Moen 1983) gir fyldigere omtale av metodene. Foreliggende kapittel er det samme som ble brukt som innledning til myrrapporten for Sogn og Fjordane (Moen & Olsen 1983).

A. ARBEIDET MED VERNEPLAN

Undersøkelsene i Sør-Norge omfatter ca. 900 lokaliteter, og de fleste av disse består av flere myrer, slik at flere tusen myrlokaliteter er oppsøkt. Beskrivelse og vernevurdering foreligger i fylkes- eller landsdelsrapporter. Gangen i arbeidet med myrplanen er vist i figur 1.

Figur 1. Skjematisert framstilling av arbeidet med verneplan for myr. Vårt arbeid omfatter punktene A-D.

B. VERNEKRITERIER

Det kan settes opp en rekke kriterier som det bør legges vekt på. Tabell 1 viser en oversikt over kriterier for vern av myr som er aktuelle for verneplanen. Det skilles mellom verdier i naturen selv (naturverdier), verdier (brukerinteresser) for naturvitenskapen og kriterier for vurdering av tilstand og sårbarhet. Kriteriene for naturverdi og verdi for naturvitenskap (1-13 i tab. 1) har generell betydning for å opprette naturreservat. Bruk av vernekriteriene for prioritering mellom lokaliteter er avhengig av det materialet som er tilgjengelig, og dette setter klare begrensninger. Vektleggingen av kriteriene har og betydning for innsamlingen av data.

Inventeringsarbeidet og klassifiseringssystemet må alltid tilpasses formålet med en undersøkelse. Hovedformålet med de refererte myrundersøkelsene har vært å komme fram til en best mulig verneplan for myr. Her må en legge særlig vekt på myras egenart. Myra er enestående som naturtype ved at den produserer og avsetter sitt eget substrat. Innen et klimaområde er terrengforholdene avgjørende for utformingen av myrtypene. Dannelse av velutvikla typer krever ofte store areal med jevn topografi og bestemte typer av løsavleiring. På slike "gunstige" lokaliteter vil myrene få anledning til å utvikle seg fritt. Torvavsetningene endrer etter hvert terrengforholdene, og store myrer er ofte lite influert av terrengforholdene i forhold til mindre myrer. Det er klimaet som er utslagsgivende for utformingen og den videre utviklingen av slike myrer. I verneplanarbeidet er forekomst av slike velutvikla myrer tillagt stor verdi.

Disse forhold gjelder kriteriet "klarhet", og for å bruke dette uhyre viktige kriterium i vernearbeidet har vi måttet utarbeide klassifiseringssystem

Tabell 1. Oversikt over kriterier (1-16) for vern av myr. Kriterier som er tillagt vekt ved vurdering av verneverdi mellom lokaliteter i landsplanen er merket med + (flere + større vekt).

NATURVERDIER

1.	Historisk dokument	
2.	Prosesser i nåtid	(+)
3.	Produksjon	
4.	Sjeldenhet	+++
5.	Typisk område	++
6.	Klarhet, størrelse	+++
7.	Diversitet (mangfold)	++
8.	Del av større sammenheng	

NATURVITENSKAPELIGE VERDIER (Brukerinteresser)

9.	Klassisk område
10.	Nøkkelområde
11.	Forskningsverdi
12.	Pedagogisk verdi
13.	Referanseverdi

VURDERING AV TILSTAND OG SÅRBARHET

14.	Tilstand, grad av uberørthet	+++
15.	Sårbarhet	
16.	Egnethet for vern	+

SAMLET VURDERING

- * Typeområde
- * Spesialområde

(myrtypesystemet) og finne fram til de aktuelle objektene. For andre viktige kriterier har det foreligget et mye bedre materiale, f.eks. ved vurdering av planteartenes sjeldenhet, der floraatlas, materiale ved herbariene o.s.v. har vært viktig.

C. KLASSIFISERING AV MYR

1. Inndeling etter dannelse

Inndelingen av myrene i gjenvokningsmyr, primærmyr og forsumpningsmyr er ofte vanskelig og arbeidskrevende, og inndelingen gir lite relevant informasjon i verneplanarbeidet.

2. Hydrologisk inndeling

Myr som bare får tilførsel av vann gjennom nedbøren (ombrogent vann, av ombros: regn, genesis: opprinnelse, dannelse) er *ombrogen myr* (= nedbørsmyr). Myr som i tillegg også får tilførsel av vann som har vært i kontakt med mineraljorda (minerogent vann), *minerogen myr* (= jordvannmyr), deles videre etter den måten myra får sitt grunnvann på.

Topogen myr har omtrent vannrett grunnvannspeil og myroverflate er også så godt som flat. Disse myrene er vanligvis dannet ved gjenvokning av tjern o.l.

Soligen myr har tydelig hellende overflate av grunnvannet, og dette er myr i skrånende terreng (f.eks. bakkemyr).

Lianogen myr får tilført overflatevann fra bekker, elver, oversvømmende sjøer o.l.

Den hydrologiske inndeling nyttes ikke i myrplanarbeidet, men de refererte begrep er viktig for den videre inndelingen.

3. Geografisk inndeling

Alle de hydrologisk definerte typer av myr nevnt ovenfor kan finnes innenfor ett og samme *myrkompleks* (geografisk begrep) som tilsvarer det vi vanligvis mener med ei myr. Ved undersøkelser av myrkompleksene er det da naturlig å studere mindre deler for seg. Myrdeler der de hydrologiske forhold er noenlunde enhetlige, kalles *myrelement*. Karakteristiske, viktige kombinasjoner av myrelement kan gjenta seg i naturen, f.eks. høgmyr med elementene lagg, kantskog og myrflate (se tab. 2 og fig. 2). *Myrelementsamlingen* (synelement, ny term) utgjør den del av myra som det er mest naturlig å bruke når en skal klassifisere myrene etter utforming (se avsnitt 5). Et myrkompleks kan bestå av en myrelementsamling (f.eks. flatmyr) som igjen kan bestå av et myrelement. Men ofte danner flere element en elementsamling og flere elementsamlinger ett myrkompleks.

Myrelementene kan bestå av én struktur som dekker et større areal, eller ofte av to eller flere strukturer, der strukturene er noenlunde likt fordelt over hele overflata. Det kan være store forskjeller bl.a. mellom tørre og våte parti, og elementene består av strukturer som f.eks. *hølj*er (bløte parti på ombrotrofe myrer, *flarker* (avgrensede, våte og flate parti på minerotrofe myrer), *tuer* (små forhøyninger på ombrotrofe og minerotrofe myrer) og *strenger* (lange, smale forhøyninger som virker demmende på et myrelement - vekslende med høljer eller flarker). *Gjøl* (svensk term, der høl kan nyttes som norsk term) brukes for sekundære vannansamlinger på myr.

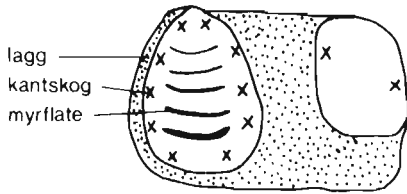
Parallelt til den hydrologiske inndeling i ombrogen og minerogen myr, benyttes som geografiske og biologiske betegnelser: *ombrotrof* og *minerotrof* (trophe: næring).

Tabell 2. Geografiske begrep brukt i arbeidet med landsplan for myrreservat. Myrkompleksene er bygd opp av myrelementsamlinger som er bygd opp av myrelement som igjen er bygd opp av myrstrukturer. Eksempler på typer av strukturer, element og hovedtyper av elementsamlinger er gitt. Myrkompleksene deles i fire typer ut fra areal av minerotrofe og ombrotrofe parti.

Myrstruktur	Myrelement	Myrelementsamling (synelement)	Myrkompleks
Tue	Lagg	A. Ekte høgmyr	Ombrotroft
Hølj	Kantskog	B. Atlantisk høgmyr	Ombro-minerotroft
Flark	Myrflate	C. Planmyr	Minero-ombrotroft
Streng	Dråg	D. Terrengdekkende myr	Minerotroft
Gjøl (høl)		E. Blandingsmyr	
Pals		F. Minerotrof myr	
		G. Kildemyr	

4. Inndeling i myrkompleks

Myrkompleksene kan danne grunnlag for klassifisering. Det er vanlig å skille mellom *ombrotrofe myrkompleks* som er dominert av ombrotrofe element (bare mindre deler er minerotrofe) og *minerotrofe myrkompleks* som er dominert av minerotrofe element. Ofte er det blanding av de to typene, og en kan da bruke betegnelsene ombro-minerotrofe og minero-ombrotrofe myrkompleks. I arbeidet med myrreservatplanen klassifiseres myrkompleksene på denne måten:

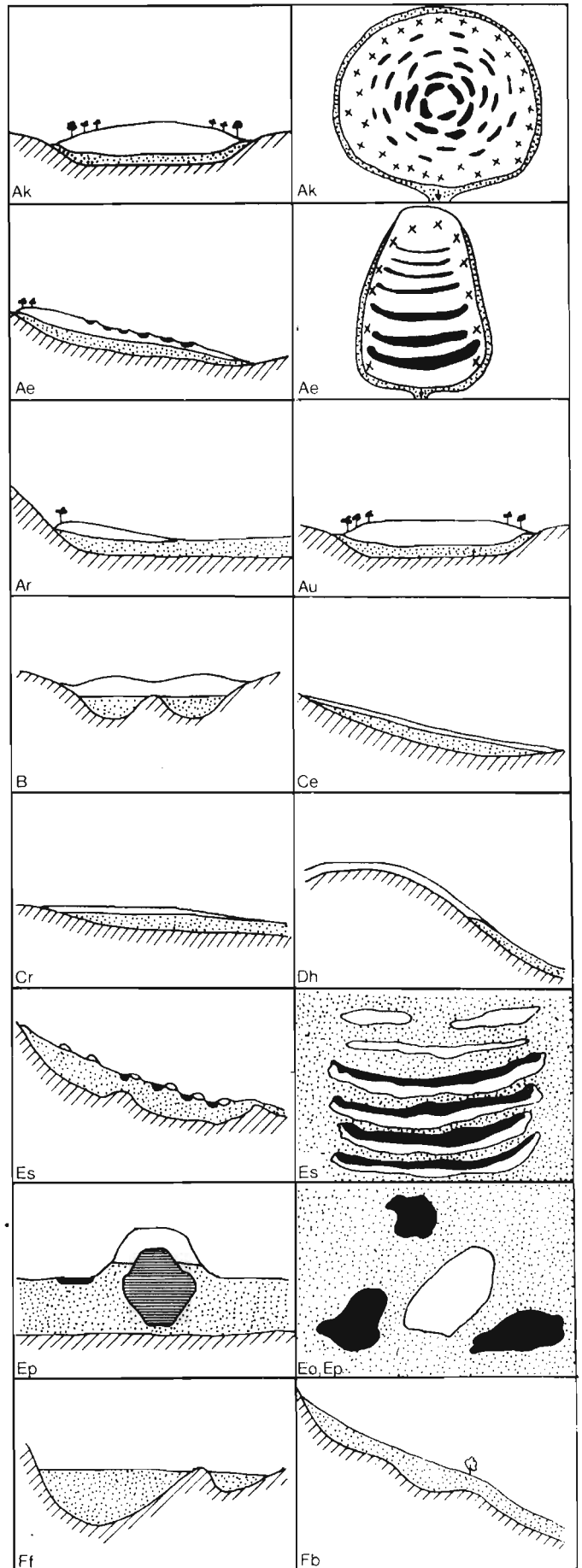

Ombro-minerotroft myrkompleks som består av tre myrelementsamlinger. Til venstre eksentrisk høgmyr, til høyre planmyr og i midten flatmyr. På høgmyra er det oppgitt tre myrelement. Myrflata består av myrstrukturene hølje og tue

	Ombrogen torv Ombrotrof myr		vatn
	Minerogen torv Minerotrof myr		Is
	Mineraljord og berggrunn		Bjørk
			Furu

A-D: Ombrotrofe myrelementsamlinger
 E : Blandingsmyr
 F : Minerotrofe myrelementsamlinger

- Ak (profil og overfl.)
Konsentrisk høgmyr
- Ae (profil og overfl.)
Eksentrisk høgmyr
- Ar (profil) *Kanthøgmyr*
- Au (profil) *Platåhøgmyr*
- B (profil) *Atlantisk høgmyr*
- Ce (profil) *Eksentrisk planmyr*
- Cr (profil) *Kantplanmyr*
- Dh (profil) *Terrengdekkende myr s.str*
- Es (profil) og overfl.)
Strengblandingsmyr
- Ev (profil og overfl.) *Palsmyr*
- Eø (overfl. som Ep) *Øyblandingsmyr*
- Ff (profil) *Flatmyr*
- Fb (profil) *Bakkemyr*
- (Es *Strengmyr* tilsvarer Es, men med minerotrofe strenger)

Figur 2. Skjematisk framstilling av viktige myrtyper i Norge. Høgdeskalaen er sterkt overdrevet. Øverst til venstre vises skjematisk framstilling av et myrkompleks med tre elementsamlinger. Fra Moen & medarb. (1983).

Tabell 3. Myrtyper benyttet ved utarbeiding av rapporter for Agder, Rogaland, Hedmark, Sogn og Fjordane og Midt-Norge. Videre inndeling er konsekvent gjort for myrtyper med regelmessige strukturer der H-S betegner hølje- streng, og F-S betegner flark- streng. Kodetype D er nyttet (se tab. 4). For bakkemyr er oppgitt hellingsforhold, $b > 8^g$, $B > 15^g$.

	Betegnelse i myrrapp.	Betegnelse på datakort	Videre innd.
A. Ekte høgmyr			
Konsentrisk høgmyr	Ak	A1	H-S
Eksentrisk høgmyr	Ae	A3	H-S
Platåhøgmyr	Au		
med uregelmessige strukturer		A4	
uten markerte strukturer		A5	
Kanthøgmyr	Ar	A6	
B. Atlantisk høgmyr			
Eksentrisk atlantisk høgmyr	Be	B3	H-S
Asentrisk atlantisk høgmyr	Bu		
med uregelmessige strukturer		B4	
uten markerte strukturer		B5	
C. Planmyr (ombrotrof)			
Eksentrisk planmyr	Ce	C3	H-S
Kantplanmyr	Cr	C6	
Annen planmyr	Cu		
med uregelmessige strukturer		C4	
uten markerte strukturer		C5	
D. Terrengdekkende myr			
Haugmyr	Dh	D1	
Hellende teppemyr	Dt	D2	
E. Blandingsmyr			
Strengblandingsmyr	Es	E1	F-S
Øyblandingsmyr	Eø	E2/E4	
Palsmyr	Ep	E3	
F. Minerotrof myr			
Flatmyr	Ff	F1 (F5)	
Bakkemyr	Fb		
s.str.		F2	b,B
heimyr		F4	b,B t,T
tuebakkemyr		F7	b,B t,T
Strengmyr	Fs	F3	F-S
G. Kilde			
	G	F6	

	Ombrotrof	Fattig	Intermediær	Rik	Ekstremrik
Skog/krattbevakst	E	K	P	T	X
Tue	A	F	-	-	-
Fastmatte	B	G	L	Q	V
Mykmatte	C	H	M	R	W
Løsbunn	D	I		S	
Høgstarrsump		Ø		Å	
Kilde		Y	Z	Æ	

A. Åpen nedbørsmyr, tue	P. Skog/krattbevakst intermediærmyr
B. Åpen nedbørsmyr, fastmatte	Q. Åpen rikmyr, fastmatte
C. Åpen nedbørsmyr, mykmatte	R. Åpen rikmyr, mykmatte
D. Åpen nedbørsmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	S. Åpen rikmyr, løsbunn (inkl. gjøl)
E. Skogbevakst nedbørsmyr	T. Skog/krattbevakst rikmyr
F. Åpen fattigmyr, tue	V. Åpen ekstremrikmyr, fastmatte
G. Åpen fattigmyr, fastmatte	W. Åpen ekstremrikmyr, mykmatte/løsbunn
H. Åpen fattigmyr, mykmatte	X. Skog/krattbevakst ekstremrikmyr
I. Åpen fattigmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	Y. Fattigkilde
K. Skog/krattbevakst fattigmyr	Z. Intermediærkilde
L. Åpen intermediærmyr, fastmatte	Æ. Rikkilde (inkl. ekstremrik)
M. Åpen intermediærmyr, mykmatte/løsbunn	Ø. Fattig høgstarrsump
	Å. Rik høgstarrsump

Figur 3. Oversikt over vegetasjonsenhetene for myr, høgstarrsump og kilde brukt ved arbeid- et med myrreservatplanen. Øverst er enhetene skjematisk plassert langs gradientene fattig-rik og tørr-fuktig.

- O: Ombrotrofe myrkompleks, når ombrotrofe element dekker 80% eller mer.
M: Minerotrofe myrkompleks, når minerotrofe element dekker 80% eller mer.
OM: Ombro-minerotrofe myrkompleks, når ombrotrofe element dekker 50-80%.
MO: Minero-ombrotrofe myrkompleks, når minerotrofe element dekker 50-80%.

5. Inndeling i myrtyper (myrformtyper, hydromorfologiske typer)

Inndelingen i myrtyper bygger på myrenes ytre form (morfologi) og markfuktighet (hydrologi). Myrtypene gjelder for *myrelementsamlinger* (synelement, dvs. karakteristisk viktige kombinasjoner av myrelement).

Begrepet myrtype er det naturlig å knytte til enheter som bygger på myrenes utforming (alternativt begrep: myrformtype). Myrtypene er utskilt på grunnlag av flybildestudier og undersøkelser i marka.

Flybilder vurdert i stereo viser særlig godt myrenes form og strukturer, hellingsforhold, dreneringsretning o.l. I marka undersøkes i tillegg hvilke partier som er ombrotrofe (ut fra mineralvannindikatorer i plantedekket), hvor stor helling de ulike myrdeler har (målt med klinometer i nygrader, g) høyde og bredde på strukturene o.l. På grunnlag av dette er myrene karakterisert til type. Det skilles mellom 7 hovedtyper (se tab. 3) og innen disse opptrer definerte myrtyper.

Formålet har vært å legge et klassifiseringssystem der alle myrreal kan karakteriseres. Noen av typene er godt definert og element akseptert (f.eks. konsentrisk høgmyr). Andre typer er nye, men klart definert (f.eks. kanthøgmyr). Dessuten fins "typer" som omfatter en samlesekk av utforminger som nok senere kan splittes opp i flere typer (f.eks. annen planmyr).

Høgmyr brukes i streng oppfatning og omfatter bare tydelig hvelva ombrotrofe myrelementsamlinger. Høgmyrene har allsidig hvelving (kuppelform) med helling ned mot minerotrofe myrparti eller fastmark. (I myrvitenskapen ellers brukes ofte "Hochmoor" synonymt med ombrotrof myr).

Tabell 3 viser myrtyper benyttet ved utarbeiding av myrrapporter de siste årene, jfr. bl.a. Moen & Pedersen (1981), Moen og medarb. (1983).

6. Inndeling etter vegetasjon

Vegetasjonen på myrene er klassifisert i enheter definert ut fra de tre hovedgradienter i myrvegetasjonen. 1. Ombrotrof- rik vegetasjon. 2. Tue-løsbunnvegetasjon. 3. Myrflate- myrkantvegetasjon, ved kartlegging skilt som henholdsvis åpen myr og skog/krattbevokst myr. Enhetene defineres ut fra indikatorarter, jfr. tabell 4,5,6 hos Moen og medarb. (1983) som viser fordelingen av viktige myrarter langs hovedgradientene.

Figur 3 gir oversikt over de 25 vegetasjonsenhetene og viser skjematisk plassering av enhetene langs fattig- rik og fuktig- tørr-gradientene. Ved vegetasjonskartlegging i stor målestokk ved Universitetet i Trondheim (jfr. Moen 1981) nyttes 10 myrenheter og en rekke underenheter der de samme prinsipper for inndeling er lagt til grunn. Systemene er derfor svært like, men symbolsettingen er forskjellig. Systemet som er brukt ved myrreservatplanen gjør det mulig å karakterisere de 25 enhetene med ett symbol (bokstaver), noe som forenkler tabelloversikter, databehandling o.l.

7. Floristisk informasjon

Ved regionale studier over plantelivet på myrene har opptreden av enkeltarter stor interesse. Mange arter har strengt begrensa utbredelse (f.eks. vestlige arter, østlige arter, sørlige arter). Mange arter har og spesiell forekomst på myr, (f.eks. fins arter som *Hypnum cupressiforme* og *Rhytidiadelphus loreus* i ombrotrof tuevegetasjon bare et smalt belte langs kysten, mens artene i andre vegetasjonstyper fins i et mye større område). Tilsvarende er det mange rene myrarter som oppviser ulik økologi innen ulike deler av landet, f.eks. fins *Dactylorhiza maculata* og *Narthecium* ombrotroft i vest, men bare minerotroft lengre inn i landet.

I arbeidet med myrreservatplanen er det blitt lagt stor vekt på de floristiske registreringene. Dette er gjort ved å fange opp artsinnholdet på lokalitetene, klargjøre artenes utbredelse og viktige arters økologiske forhold. Ved myrplanarbeidet er det utarbeidet ca. 900 krysslister for myr, og det er samlet ca. 10 000 kollektorer av planter, der karplantene (ca. 5000 kollektorer) allerede er innlemmet i herbariet i Trondheim.

II MYRENE I MØRE OG ROMSDAL

A. OVERSIKT OVER UTFØRT ARBEID, OG MATERIALE

Det faglige arbeidet med landsplan for myrreservat i Møre og Romsdal startet i 1969 (jfr. Moen 1969a). På forhånd hadde jeg arbeidet med undersøkelser av myrene på Nordmarka (Rindal og Surnadal kommune) som hovedfagsoppgave (jfr. Moen 1970) og i foreliggende rapport er det også tatt med lokaliteter som ble oppsøkt i årene 1967-1968.

I 1974 ble noen lokaliteter på Nordmøre og Romsdal oppsøkt, og i 1975 lokaliteter spredt over hele fylket. Lokalitetene 1-42 er oppsøkt i årene til og med 1975, og Moen (1975) gir oversikt og foreløpig verne vurdering av disse lokalitetene.

I 1978 ble myrene på Haramsøy (lok. 13) og andre terrengdekkende myrer på Sunnmøre oppsøkt. Rapporten som ble utarbeidet er tatt inn som kapittel II G.

I 1980 ble omlag halvparten av de beskrevne lokalitetene inventert. Før feltarbeidet i 1980 ble en rekke myrlokaliteter vurdert ved flybildestudier, og innen de gitte tidsrammer ble det foretatt en streng prioritering. En del lokaliteter som ikke er oppsøkt, men som er klassifisert til myrtype er vist i tabell 5. En stor del av disse lokalitetene representerer store myrlandskap i høgereliggende deler av fylket. I arbeidet med verneplanen har en prioritert låglandsmyrer og velutvikla myrer vurdert på flybilder i høgereliggende strøk. I de indre deler av fylket er det generelt store myrareal som representerer omtrent de samme typene vurdert fra flybilder. Og det er altså bare et fåtall av slike lokaliteter som er oppsøkt.

A. Moen har oppsøkt de fleste av de beskrevne lokalitetene, og som assistenter har det deltatt flere personer: Berit Forbord Moen (1969), Jon Moen (1969, 1974), Jan-Erik Kofoed (1978), Trond Arnesen (1980), Atle Bjørnstad (1980), Tor Øystein Olsen (1980). Jon Moen og Inge Fotland oppsøkte flere lokaliteter i 1974, men av disse er det bare lokalitet 12 som ikke også er oppsøkt av A. Moen. Tor Øystein Olsen har oppsøkt en rekke lokaliteter som ikke er inventert av A. Moen. Dette gjelder lokalitetene: 63, 65-77, 102, 103.

A. Moen har hatt ansvar for å plukke ut lokalitetene som er oppsøkt, og han har i samarbeid med de andre klassifisert og beskrevet lokalitetene. I dette arbeidet har artslistene, notater, inntegnet informasjon på flybilder, lysbilder o.l. vært til stor hjelp. Registreringene i felt er de siste årene i stor grad "standardisert", og gjennom for- og etterarbeid regner en med at både klassifiseringen til myrtype, vegetasjon og verneverdi er blitt enhetlig, til tross for at flere personer har utført feltarbeidet.

Gjennom myrundersøkelsene i Møre og Romsdal er det innsamlet ca. 500 karplantekollekter som er innlemmet i herbariet i Trondheim. Av kryptogamkollektorer er det samlet mer enn 500, og disse vil senere bli innlemmet i herbariet. Det er utarbeidet ca. 100 krysslister fra myrlokalitetene, som også oppbevares ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet.

B. MYRAREAL

Statistisk Sentralbyrå (1981) oppgir et myrareal (myr og våtmark) i Norge på 20 300 km², eller 6,3 % av totalarealet. Disse tallene baserer seg på en "punktutvalgsmetode" der 6230 punkter er brukt. Økonomisk kartverk er nyttet der dette kartverket foreligger, ellers er det foretatt flybildetolkninger. Dette er eneste fullstendige beregning av hele myrarealet i Norge, og den viser noe lågere tall enn tidligere anslag og beregninger. Beregningsmåten til Statistisk Sentralbyrå gjør verdiene mer usikre ved oppsplitting av landet. Fylkesoversikter er derfor ikke gitt, men for landsdelen Vest-Norge oppgis myrene å dekke 3,3 %, mens Trøndelag har 13,2 %.

De mest fullstendige beregningene av myrarealet i landet basert på markarbeid er utført av Landsskogtakseringen. Takseringene i 1919-33 (Skøien & Vigerust 1933) omfattet arealene under skoggrensa, og dette myrarealet ble beregnet til 21 100 km², (12,4 % av arealet). Senere takseringer gjelder arealet under barskoggrensa, og myrarealet og myrfrekvensen ble funnet å være en god del mindre.

Landsskogtakseringens beregningsgrunnlag i Møre og Romsdal er vesentlig dårligere enn for de fleste andre fylkene i landet. Landsskogtakseringen har bare foretatt taksering av "skogkommunene", dvs. en del kommuner i midtre og nordlige del av fylket (arealet av kommunene utgjør ca. 1/3 av fylket). Landsskogtakseringen foretok registreringer i 1929/30 og 1961/62 (Kvam & Løvseth 1963). Begge takseringene viser 17 % myr for det undersøkte arealet (dvs. areal under skoggrensa/barskoggrensa). Skøien og Vigerust (1933) har brukt 11 % som "skjønsmessig" myrprosent for den ikke takserte del av fylket. Derved kom en fram til 15,6 % myr i fylket (beregnet som myrareal i % av arealet under skoggrensa). Myrarealet under skoggrensa i prosent av totalarealet i fylket ble beregnet til 9,6 %.

Det norske myrselskap har foretatt inventeringer innen 24 % av arealet i fylket, hovedsakelig kystkommunene. Myrselskapet fant at myrene innen disse kommunene utgjorde 8,2 % av landarealet (Hovde 1971).

De nye topografiske kartene i serie M711 (målestokk 1:50 000) viser myrdekningen ut fra flybildetolking. En beregning av myrskravuren på disse kartene vil derfor gi oversikt over myrarealet i fylket. Men mange av kartene viser for lite myr, og spesielt gjelder dette kart i kystområdene. Dette har nok sammenheng med at det er vanskelig å skille mellom kysthei og myr i disse områdene, og at "tørre" kystmyrer er tolket som heivegetasjon.

Som konklusjon gjelder at myrarealet i fylket er dårlig kartlagt, og at arealopplysningene er usikre. Myrene synes å utgjøre noe mindre enn 10% av arealet i Møre og Romsdal.

C. GENERELT OM KYSTMYRENE

De klimatiske forholdene for myrdannelse er særlig gode på Vestlandet. Mye nedbør, et stort antall dager med regn og relativt kjølig sommer er gunstig for forsumpingen. Likevel er myrarealene små i de fleste fylkene, noe som først og fremst skyldes brutt topografi og dårlig med løsavleiringer.

I kystområdene har torvavsetninger funnet sted i mange terrengetyper. Det er ikke noe skarpt skille mellom kysthei og myr, og i skrånende terreng og på høgdedrag har utviklingen skjedd gradvis fra hei til myr. Myrene ved kysten har bredt seg ut over landskapet ved at stadig nye areal er forsumpet. Det er ofte vanskelig å sette grenser mellom myr og hei, og ulike myrtyper glir også over i hverandre uten skarpe grenser.

På kystmyrene er det vanlig med erosjonsfurer, og disse drenerer bort overskudd av nedbørsvann. Erosjonsfurene har lengderetning i hellingsretningen i motsetning til strukturene på østlige myrer som ligger regelmessig på tvers av hellingsretningen (strenger, høljer og flarker).

Menneskenes bruk av landskapet har satt klarere spor på myrene på kysten enn i noen annen del av landet. Store torvmengder er skallet av og brukt til brensel, og innen store distrikt fins ingen større myrer som ikke er berørt av dette.

Nyere vegetasjonshistoriske undersøkelser i Hordaland (Kaland 1979) viser også at menneskenes bruk av naturen nok har vært av fundamental betydning for dannelsen av myr i enkelte kystområder. Undersøkelsene viser at nord for Bergen ble lynghøier ytterst på kysten skapt for 3000-4000 år siden som følge av avskoging, lyngsviing og beite. Lenger innover skjedde avskogingen senere, gjerne for 1000-2000 år siden. En følge av avskogingen var forsumping. Dette henger sammen med at et skogbestand har vesentlig større forbruk av vann enn et åpent heibestand. Resultatet av avskogingen ble altså økt myrdannelse, og det er sannsynlig at betydelige myrareal ble dannet som resultat av avskogingen. Men i stor grad har senere generasjoner utnyttet dette ved torvskjæring. Store myrareal ved kysten på Vestlandet er på denne måten preget av menneskenes bruk av naturen. I dag er store områder overlatt til seg selv og myrer og heiområder utvikler seg mer fritt enn på kanskje flere tusen år.

Terrengdekkende myr og høgmyr. Terrengdekkende myrer og atlantiske høgmyrer har nok vært vanlig i mange områder, men torvskjæringen har de fleste steder tatt bort de øverste lag med ombrogen torv.

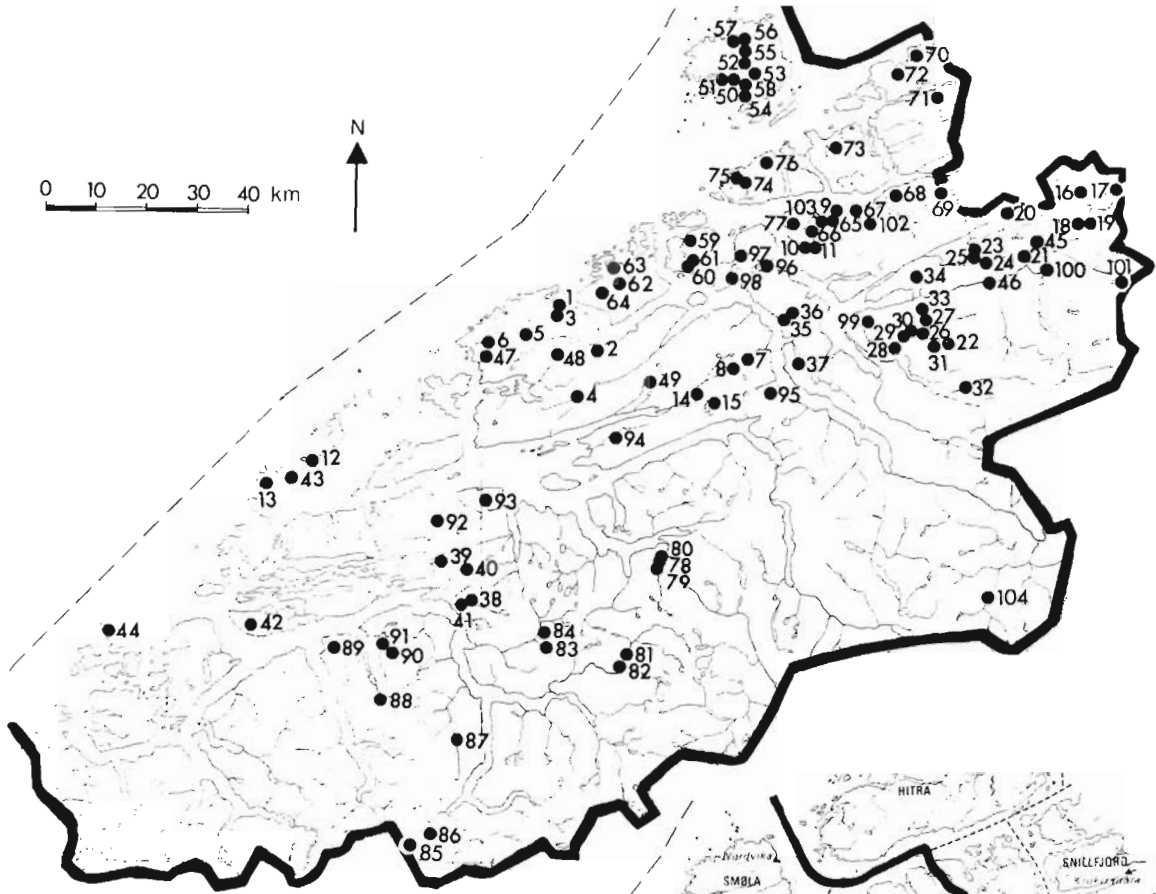
Terrengdekkende myrer fins dels ytterst på kysten der tidlig avskoging synes å være avgjørende for utviklingen, og dessuten i områder nært skoggrensa lenger inne. Mangel av skog har nok i begge områdene vært avgjørende for tykke torvavsetninger over høgdedrag og i betydelig helling. De fineste av de store, godt bevarte terrengdekkende myrene fins i dag på høgdeplatå 200-400 m o.h. i området Måløy - Romsdal.

Atlantisk høgmyr har nok vært vanlig på Jæren og flere steder nordover. De fleste ombrotrofe myrene langs kysten er små og har liten hvelving. En må helt til Møre for å finne store, intakte høgmyrer i det skogløse kystbeltet, og de største og fineste atlantiske høgmyrene vi har i Norge, ligger på Smøla. Her fins fortsatt intakte myrlandskap med velutvikla utforminger av atlantisk høgmyr.

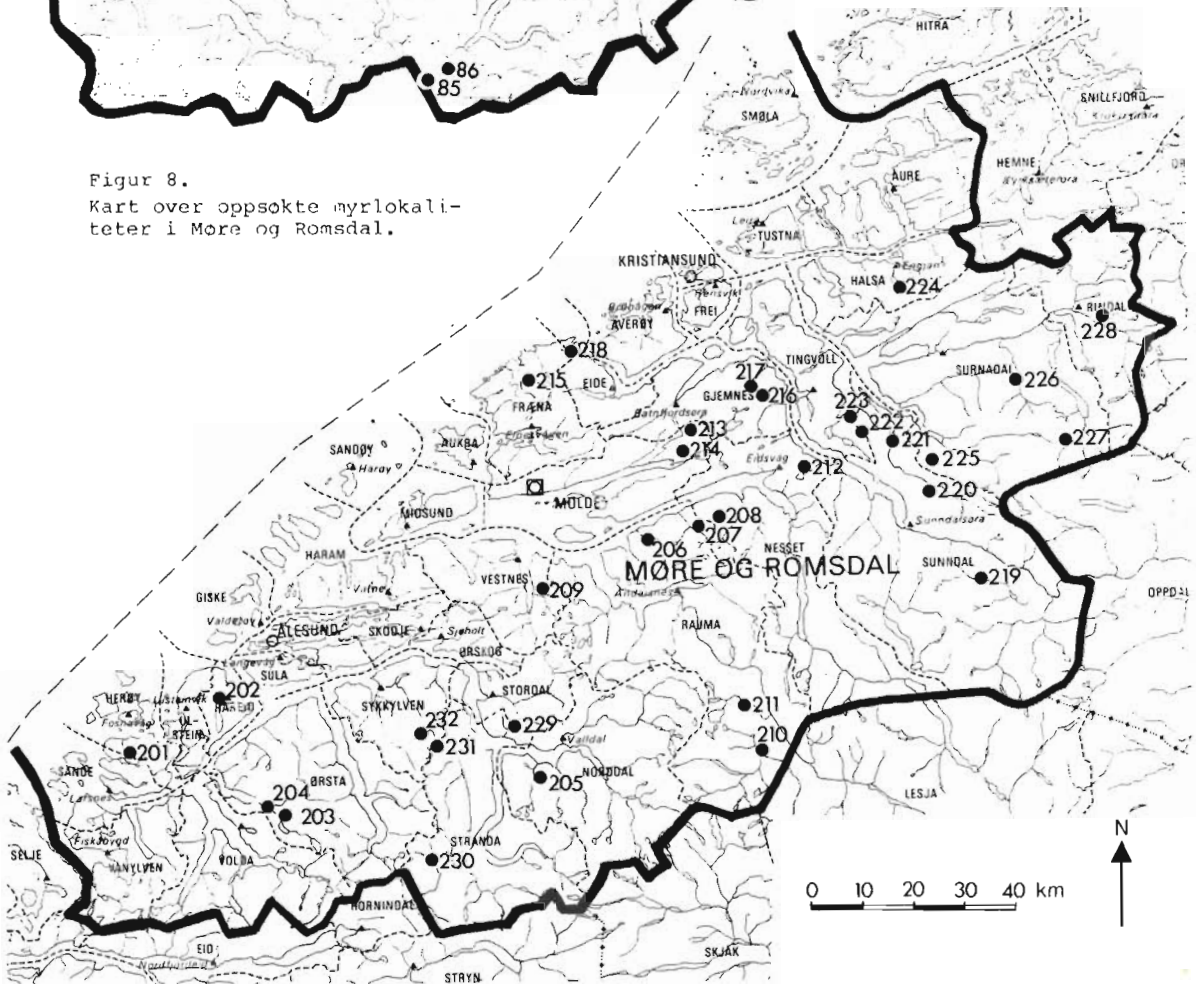
I litteraturen fins beskrivelser av kystmyrenes utforming, vegetasjon og flora bl.a. hos Holmsen (1922, 1923), Osvald (1925), Skogen (1969) og Flatberg (1976).

D. MYRTYPENE I MØRE OG ROMSDAL

I kapittel I er gitt oversikt over myrtypene, og fyldigere beskrivelse er gitt i myrrapporter fra andre fylker (jfr. Moen 1983).

Figur 8. Kart over oppsøkte myrlokalteter i Møre og Romsdal.

Figur 9. Kommunekart for Møre og Romsdal, og oversikt over lokaliteter som er karakterisert til myrtype ved flybildestudier (jfr. tab. 5).

Tabell 4. Oversikt over vurderte myrlokaltiteter i Møre og Romsdal. Myrtyper (kolonne 5, 6, 7,) og vegetasjonsenheter (kolonne 8) er omtalt i kap. 1 (jfr. bl.a. fig. 2 og 3)

* Lokaltiteten er mangelfullt kjent og er derfor ufullstendig karakterisert.

Kolonne 6 og 7. *As*: Høgmyr, mellomting mellom ekte høgmyr og atlantisk høgmyr. *Ad*: Eksentrisk høgmyr. *Ar*: Kanthøgmyr. *Au*: Platåhøgmyr. *Ba*: Atlantisk eksentrisk høgmyr. *Ba*: Atlantisk asentrisk høgmyr. *Cu*: Annen planmyr. *Dh*: Terrengdekkende haugmyr. *Dt*: Terrengdekkende, helende teppemyr. *Es*: Strengblandingsmyr. *Eø*: Øyblandingsmyr. *Ff*: Flatmyr. *Fb*: Bakkemyr. *Fs*: Strengmyr. *G*: Kilde. Tillegg til *Es* og *Fs*: 1/4: markerte/utdelige strenger i veksling med gjøl. 2/6: markerte/utdelige strenger i veksling med løsbunn. 3/6: markerte/utdelige strenger i veksling med matte.

Tillegg til *Fb*: *b*: bratt bakkemyr (>8°helling). *B*: særlig bratt bakkemyr (>15°helling). *t/T*: Tuebakkemyr dekker 40-80%/>80% av bakkemyra.

Kolonne 10. Verneverdi (jfr. kap. 1). 1. Særlig verneverdig, 2. internasjonal, 3. nasjonalt, typeområde, 4. nasjonalt, spesialområde, 5. Verneverdig i landsdelsammenheng, 6. Lokal verneverdi, 7. Liten verneverdi, 8. Uten verneverdi.

Kolonne 8: *O*: Ombrotrofe myrkompleks. *M*: Minerotrofe myrkompleks. *OM*: Ombro-minerotrofe myrkompleks (O dekker 50-80%). *MO*: Minerotrofe ombrotrofe myrkompleks (M dekker 50-80%).

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Kartblad serie M711 målestokk 1:50 000	UTM-referanse		Areal ha	Ombrotrof/minerotrof	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker 1-10 ha i parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. kilde) som dekker mindre areal	Vegetasjonsenheter som dekker mer enn 10% (liten bokstav knapt 10%)	Forekomst av ekstremrik (E) eller rik (R) vegetasjon, sjelden art (S). Små bokstaver betyr liten/ svak forekomst	Verneverdi
1. Eide. S for Gaustadvågen	1320 IV	MQ 12,84	5	15	O	Cu	Bu, Ff	A, C, g	r	2
2. Eide. Svanvikmyra	1320 IV	MQ 20,74	20	60	OM	Cu, Ff	FbT, (G)	A, D, G, F, h	E, K, S	1b- (2)
3. Eide. Årøyane	1320 IV	MQ 12,81	110	50	OM	Cu, Dt, FbT	Eø, Ff, (G)	A, F, G, d, i	r, K	(1b)-2
4. Fræna. Bermyrane	1320 IV	MQ 16,64	250	100	M	FbB, Ff	Cu, Dt, Eø	G, F, a, i	r	2-3
5. Fræna. V for Frelsvatnet	1120 I	MQ 07,77	40	50	OM	Bu, Cu, Ff		A, G, i, f	r	2
6. Fræna. Hustadmyrane. Gulvatnet	1220 I	LQ 99,76	40	100	OM	Cu, Ff, Eø, FbT		A, G, F, i, h	r	1b
7. Gjemnes. Aspåsmyran	1320 I	MQ 48,72	130	150	MO	Ff, FbB, Cu	Eø, Fs5	G, A, H, i, k, b	r	2(-3)
8. Gjemnes. Myrer ved Litvatnet	1320 I	MQ 46,70	140	50	MO	Ff, Cu, Fb	Eø	G, K, B, C, a	r	2
9. Halså. Ved Kletten	1421 III	MR 67,80	80	20	MO	Ff	Cu, Eø, Fb	G, A, M, h, l	r	2-3
10. Halså. Rømyra	1421 III	MQ 62,93	30	50	AE	Ae, Au	Cu, Ff, Eø, Fb	A, C, G, d	r	1b (S?)
11. Halså. Megardsmyra	1421 III	MQ 62,93	30	40	OM	Ae	Cu, Eø, Ff	A, C, g, d	r	5 (?)
12. Haram. Fjertoft, Søgardsmyrane	1220 III	LQ 63,55	10	50	OM	Cu, Ff	Eø	A, d, f, i	r	2-4
13. Haram. Myrer på Haramsøy	1120 II	LQ 55,51	200	100	OM	Dh, Dt, FbTB, Ff		A, F, i, d, g	r	1a?
14. Nesset. V for Fosterlågen	1320 I	MQ 40,67	100	40	MO	Cu, Ff	Eø, Fb	G, A, H, d, k	r	3
15. Nesset. Ved Vettavatna	1320 I	MQ 44,64	330	100	M	FbB, Ff	Cu, Dh, Eø	G, I, a, k	r	(1b)-2
16. Rindal. Fossdalen. N for Torå	1521 III	NR 13,02	450	100	M	FbB, Ff, Fs4	(G)	G, H, l, q	E, K	(2)-3
17. Rindal. Ø for Lomundsjøen	1521 III	NR 21,03	230	50	MO	Ff	Au, Fs4, Cu, Fb, (G)	G, Ø, R, a, q	R	2
18. Rindal. Myr ved Løfall	1521 III	MQ 14,96	200	5	MO	Ff	Cu	G, H, A, L	r	5
19. Rindal. Myr ved Nybø	1521 III	MQ 16,97	230	15	MO	Ff	Ar, Cu	G, H, A, B, L	r	3
20. Rindal. Grønkjølen - Leirpollidalen	1421 II	MQ 00,98	400	200	M	FbB, Fs1, 5, Ff	(S)	G, i, h	r	1b- (2)
21. Rindal/Surnadal. Tågdalsområdet	1421 II	MQ 04,91	450	50	M	FbB, Ff	Ar, Cu, Fs5, (G)	Q, V, G, h, a	E, S	1c
22. Surnadal. Myrer i Kvennbødalen	1420 I	MQ 67,73	320	100	M	FbB, Ff	Cu, Ar, (G)	G, L, K	R	2
23. Surnadal. Fagermyran	1421 II	MQ 94,92	400	10	M	FbB	Ff, Fs4, 5	Q, L, R5*	e, R, s	2
24. Surnadal. Høgmyran	1421 II	MQ 96,90	400	50	M	FbB, Ff	Ar, (G)	G, H, Q, f	e, R	2
25. Surnadal. V for Solåsavatnet	1421 II	MQ 93,91	350	10	M	FbB	Ff, Fs5, (G)	Q, R, S, V*	E, S	4
26. Surnadal. Kvennbøen S for Søya	1420 IV	MQ 83,76	50	10	MO	Ff	Cu	G, H, f, k, a, b	r	2-3
27. Surnadal. N for Kvennbøen	1420 IV	MQ 84,87	50	10	MO	Ff	Cu, Es1, Fs1	G, H, A, b, i	r	4-5
28. Surnadal. Søya, Ø for Søyset	1420 IV	MQ 77,73	20	5	M	Ff	(Fb)	G, h, m	s	(2)-3
29. Surnadal. Søya, myr ved Gjerstad	1420 IV	MQ 80,75	60	10	OM	Ae	Ff, Ae	A, B, C, g, d	r	2
30. Surnadal. Haugamyra	1420 IV	MQ 81,75	60	15	M	Ff		G, H, M, l, k	r	3(-4)
31. Surnadal. Kvennbøtala og Fjellenden	1420 I	MQ 86,73	550	100	M	Ff, Fb	Dh	G, F, i	(r)	2-3
32. Surnadal. Myrer i Romådalen	1420 I	MQ 93,65	500	100	M	FbB, Ff	Cu, Dt	G, f, k	(r)	2
33. Surnadal. Myr N for Austeråsen	1420 IIV	MQ 85,79	150	25	MO	Ff, Cu	Es2, Fb	G, H, A, B	r	5
34. Surnadal. Ved Langvatna på Nordmarka	1421 III	MQ 05,87	280	1	M	FbB	(G)	Q, G, v, a	E	4
35. Tingvoll. V for Bergemsvatnet	1320 I	MQ 57,79	100	12	OM	Cu	Ff	A, G, K, d, b	r	4
36. Tingvoll. N for Bergemsvatnet	1320 I	MQ 58,80	100	20	MO	Ff	Cu, Eø, Fb	G, A, K, b, j, l	(r)	2-3
37. Tingvoll. Hokåsavatnet	1320 I	MQ 60,70	120	4	MO	Ff	Cu, (Fb)	(A, M, k)	r	5
38. Ørskog. Fremsteelva	1219 I	LQ 97,26	370	50	M	FbB, Ff		G, f, k, a	r	2-3
39. Ørskog. Myrer V for Nysetervatnet	1220 II	LQ 89,35	200	10	M	FbB	Ff, Dt	G, F, a, k	r	4
40. Ørskog/Vestnes. Ørskogfjellet	1220 II	LQ 96,33	450	500	M	FbB, Ff, Dt, Eø	Dh	G, F, a, i, k	(r)	1b
41. Ørskog. Vagsvikelva	1219 I	LQ 95,26	280	50	M	FbB, Ff	Eø, Ar, Cu, Fs5	G, k, a	r	2
42. Sula. Myrer på Sula	1119 I	LQ 51,24	560	100	MO	Ff, Eø, FbTB	Dt, (G)	F, i, A, v, h	r	2
43. Haram. Myrer på Skuløy	1220 III	LQ 60,52	230	100	OM	Dt, Dh, FbTB, Ff	Cu, Eø, (G)	A, F, G, d, i	r	1b-2
44. Herøy. Runde	1119 IV	LQ 24,23	180	40	OM	Dt, FbTB	Ff, Dh	A, F, G, i	r	2
45. Rindal. S for Skåkleiva	1421 II	MQ 06,93	425	25	M	FbB, Ff	Ar, Fs5, (G)	G, Q, L, r, a	E	3
46. Surnadal. Langdalen	1421 II	MQ 98,89	400	30	M	FbB	Ff (G)	C, Q, f, i	R	(2)-3
47. Fræna. Hustadmyrane, Stavik	1220 I	LQ 98,74	40	100	OM	Cu, Eø, Ff	Bu, FbT	A, G, F, i, h	R	1b

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Kartblad serie M711 målestokk 1:50 000	UTM-referanse	Høgde o.h. m	Areal ha	Ombrotrof/minerotrof	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker 1-10 ha i parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. kilde) som dekker mindre areal	Vegetasjonsenheter som dekker mer enn 10% (liten bokstav knapt 10%)	Forekomst av ekstremrik (E) eller rik (R) vegetasjon, sjelden art (S). Små bokstaver betyr liten/svak forekomst	Verneverdi
48.	Frana. Fråneidet	1320 V	MQ 11,72	90	40 MO	Fbb, Ff	Cu, Eø, Fa5	G, A, h, l	E, S	1b-2
49.	Gjemnes. Stangarvatnet	1320 IV	MQ 29,67	250	30 M	FbB	Ff, Fa5, Ar, Eø	G, L, h, a	R	2
50.	Smøla. Røkmyrane i ø	1321 I	MR 48,26	20	250 O	Bu, Be, Ff		A, C, g		1b-2
51.	Smøla. Røkmyrane i v	1321 I	MR 46,26	20	150 O	Bu, Be, Pf	Eø	A, c, d, g		2
52.	Smøla. Toppmyrane	1321 I	MR 50,29	20	400 O	Bu, Be, Ff	Fs6	A, c, g, b		1a
53.	Smøla. N for Svartvatnet	1321 I	MR 52,28	20	90 OM	Bu, Ff	Be, Fa6	A, G, c, h	R	2
54.	Smøla. N for Sandvatnet	1321 I	MR 50,23	70	60 OM	Cu, Bu, Eø	Ff	A, G, I, c, d	x	3(-4)
55.	Smøla. Hopesingsmyra	1321 I	MR 50,32	20	100 O	Bu, Be, Ff		A, c, g		2
56.	Smøla. ø for Litlvatnet	1321 I	MR 50,35	20	120 OM	Bu, Cu, Ff	Be, Eø	A, G, c, d, h		2
57.	Smøla. N for Langåsen	1321 I	MR 48,34	20	10 O	Bu	Ff	A, g, d, h		3
58.	Smøla. Skjølberg	1321 I	MR 51,24	20	1 M	Ff		v	E, S	(1c)-2
59.	Frei. Sødalen	1321 II	MR 39,94	70	5 O	AB	Cu, (Eø)	A, D, h	r	4
60.	Frei. ø for Fiske	1321 II	MQ 38,89	50	8 O	AB		A, d, c		3
61.	Frei. SØ for Freiåsen	1321 II	MQ 38,90	60	6 O	AB		A, d		2-3
62.	Averøy. SV for Hosetvatnet	1321 III	MQ 24,88	30	30 O	Cu, AB	Eø, Ff	A, c, d, l	x	(1b)-2
63.	Averøy. Drepertjernet	1321 III	MQ 23,90	20	12 O	Cu	Eø, Ff	A, D, h		3-4
64.	Averøy. V for Sørlø	1320 IV	MQ 20,86	20	25 OM	Cu	Cu, Eø, Ff	A, D, G, c, l	r, s	(1b)-2
65.	Halsa. V for Glåmslia	1421 III	MQ 66,98	90	30 OM	Cu	Ff, Fb	A, B, C, G, d		2-3
66.	Halsa. NV for Gjerstad	1421 III	MQ 63,98	20	8 O	Cu	Fb	B, A, c, g	(x)	3
67.	Halsa. SV for Storhøen	1421 III	MQ 69,99	120	7 OM	Cu	Ff	A, g, d		4
68.	Halsa. S for Rennhaugen	1421 III	MR 79,02	160	80 OM	Cu, Fbb, Ff	Eø	A, G, d		(1b)-2
69.	Aure. ø for Blåfjellet	1421 II	MR 88,01	380	25 M	FbB	Ff	G, f, k, l	(x)	3
70.	Aure. Bakliåsmyrane m.m.	1421 IV	MR 84,30	60	45 O	Cu	Ff	A, B, c, d, h, g		1b-2
71.	Aure. ø for Gjelasøtra	1421 I	MR 88,21	120	15 OM	Cu	Ae, Ff	C, B, A, G		(1b)-2
72.	Aure. Skardsdalen	1421 IV	MR 80,25	100	21 OM	Cu	AB, Ff	A, D, C, G, h		(1b)-2
73.	Aure. V for Ølsvik	1421 III	MR 68,12	40	11 OM	Cu	Ff	A, D, c, g, m	x	2-3
74.	Tustna. NV for Røsvatnet	1321 II	MR 50,06	60	25 OM	Cu	Ff	A, B, G, c, d		2
75.	Tustna. V for Oshaugen	1321 II	MR 48,07	20	6 MO	Ff	Ar	A, H, G, b	x	2(-3)
76.	Tustna. Storelva	1321 II	MR 54,09	40	50 OM	Cu	Ff, FbT	A, G, f, d		2
77.	Halsa. NØ for Hønsvik	1321 II	MQ 59,97	100	18 OM	Cu	Ff	A, G, d		5
78.	Rauma. NØ for Isterdalsøtra	1320 III	MQ 31,31	30	10 OM	Au	Ff	A, H, G, b		(1b)-2
79.	Rauma. N for Bøsetra	1319 IV	MQ 31,30	30	12 MO	Es4	Ff, Cu	G, H, B, A, c		2(-5)
80.	Rauma. Stormyra	1320 III	MQ 31,32	30	5 M	Ff		G, H, f		5
81.	Norddal. Høghjelle	1319 IV	MQ 24,13	350	12 M	Fbb	Ff(G)	G, L, K, h		2-3
82.	Norddal. Grønningen	1319 IV	MQ 23,12	350	12 MO	Ff	Ar, Fb	G, H, B, K, a		2
83.	Ørskog. Seljebotn	1319 IV	MQ 08,16	420	60 M	Fbb, Ff	Ar, Fø(G)	G, a, k		2
84.	Ørskog. ø for Storelva	1319 IV	MQ 07,18	360	50 M	FbB	Ff, Ar, Cu(G)	G, a, k		(1b)-2
85.	Stranda. Gråsteinmyra	1219 II	LP 81,79	400	50 M	Fbb, Ff	Ar, Eø	G, H, a		2
86.	Stranda. S for Tronstad	1219 II	LP 84,81	320	13 MO	Ff	Ar, Eø	G, H, A, b		3-4
87.	Stranda. NV for Overvollen	1219 II	LP 91,99	330	5 OM	Cu	Ff	A, G, b		4
88.	Sykkylven. Velle	1219 IV	LQ 78,09	50	10 O	Au	Ff	A, B, C, D, g, i		1b-2
89.	Sykkylven. Svartebekken	1219 IV	LQ 68,19	140	12 OM	Cu	Ff, AB, Eø, FbT	A, G, D, K	x	1b-2
90.	Sykkylven. Sundalsøtra	1219 IV	LQ 80,16	330	10 MO	Ff	Cu, FbTb, Eø	A, F, G, k		5
91.	Sykkylven. Høiane	1219 IV	LQ 77,18	340	100 MO	FbTb, Cu, Ff, Eø	Dt, Ar	A, F, G, i, k(m)	x	1b
92.	Vestnes. V for Svartelva	1220 II	LQ 89,42	60	40 OM	Cu	Ff, FbT, Ar	A, B, G, f, k, d		(1b)-2
93.	Vestnes. Djupmyra	1220 II	LQ 97,45	45	15 OM	AB	Cu, Ff, FbT	A, G, F, c		2
94.	Molde. Røa	1320 III	MQ 23,57	30	50 OM	Cu, Ff	Eø, Fb, Fa5	A, G, B, h, i		1b-2
95.	Neset. Bersåsmyra	1320 I	MQ 54,64	140	50 MO	Ff, Cu	Eø, Fb, Ar	G, A, h, k, b	(x)	2
96.	Tingvoll. Stormyrane	1321 II	MQ 54,90	30	40 MO	Ff, Cu	Ae, Fb	A, A, B, c, k, d		1b-2
97.	Tingvoll. Myrvang	1321 II	MQ 49,92	80	15 OM	Cu	Ff	A, B, G, c, d		2
98.	Tingvoll. Aspøya	1321 II	MQ 48,87	20	10 O	Ae	Ff	A, B, C, d, g, k		1b-2
99.	Surnadal. V for Strengen	1420 IV	MQ 75,77	440	100 M	Fbb, Ff	Ar, Dh, Dt(G)	G, Q, V, l, t(a)	E, S	1b
100.	Rindal. V for Bokskvatnet	1421 II	NQ 07,87	370	50 M	Fbb, Ff	Ar, Dh, Fa5(G)	G, Q, L, h, t(a)	e, R	2
101.	Rindal. Slettholtet	1520 IV	IQ 22,84	470	150 MO	Fbb, Ff, Cu	Dh, Eø, Fa4	G, A, B, h, q, i	R	1b
102.	Halsa. Brakot	1421 III	MQ 74,98	300	18 MO	FbB	Eø, Ff, Cu, Dt(G)	G, A	x	2(5?)
103.	Halsa. N for Farli	1421 III	MQ 65,97	10	8 MO	Ff	Cu	G, H, A	x	(2)-3
104.	Sundal. Grøvdalen	1419 I	MQ 95,24	840	20 M	Ff	Fb(G)	v*	E, S	1c-2

Tabell 5. Oversikt over en del lokaliteter i Møre og Romsdal som ikke er oppsøkt ved inventeringsarbeidet for myrreservatplanen, men der viktige myrtyper er oppgitt. Vurderingene er gjort på flybilder. Noen av lokalitetene er også beskrevet i andre inventeringsrapporter (jfr. referanser), noen er vurdert ved selvsyn fra bilveg. Figur 9 viser lokalitetene.

Anmerkninger:

+ Lokaliteten er vurdert på flybilder. Lokaliteten kan være aktuell i myrreservatsammenheng. (+): mindre aktuell. 1). Beskrevet av Hagen & Holten (1976). 2). Beskrevet av Holten (1982). 3). Se beskrivelse under lokalitet 1. 4). Beskrevet av Aune & Holten (1980). 5). Ikke aktuell som eget verneområde for myr. Inngår i planene for vern av Trollheimen. 6). Lokaliteten er vurdert fra bilveg. Lokaliteten har ikke høy verneverdi.

Nr.	Kbl. M711	UTM	H o.h. i m	Areal ha	Myrtyper		Anm.	
					over 10 ha	1-10 ha		
201.	Herøy. Krikane, Hansmyrane m.fl.	1119 IV	LQ 2709	450	50	Ff,FbT		+
202.	Hareid. V for Grimstadvatnet	1119 I	LQ 4418	20	30	Ff,Bu/Cu		(+)
203.	Ørsta. Hovdenak. S. for Åmsnipa	1219 III	LQ 5696	400	200	Fb,D(?)		+
204.	Ørsta. Myr ved Åm	1119 II	LQ 54,96	50	15		Ff,Au/Cu	+
205.	Nordal. Eidsdal. Storåemyrane	1219 II	MQ 0602	510	50	Fb,Ff		+
206.	Rauma. Herjemyrane, Slemmemyrane	1320 III	MQ 2848	400	500	Fbb,Ff,D		+
207.	Rauma. Mittetdalen	1320 II	MQ 3850	500	300	Fbb,Ff		+
208.	Rauma. Langdalen	1320 II	MQ 42,52	500	1000	Fbb,Ff,D,Eø		+
209.	Rauma/Vestnes. V for Skåla	1220 II	MQ 0839	400	500	Fbb,Ff,Eø,D		+
210.	Rauma. Ulvådalen. Furuholen	1319 I	MQ 4806	800	100	Fb,Ff		1
211.	Rauma. Vermedalen	1319 I	MQ 4714	800	400	Fbb,Ff		+
212.	Nesset. Ø for Meisalvatnet	1320 I	MQ 5860	600	600	Fbb,Ff		2
213.	Molde. SV for Oltervatnet	1320 I	MQ 3769	360	200	Fbb,Ff,Cu,Eø	D	+
214.	Molde. SV for Istad	1320 I	MQ 3564	50	50	Ff,Cu	Au(?)	+
215.	Fræna. NV for Raudtuva	1220 I	MQ 0479	250	15	D	FbT,Ff	(+)
216.	Gjemnes. Ved Flemselva	1320 I	MQ 5075	100	20	Ff	Cu/Au	+
217.	Gjemnes. Ved Flemsøtervatnet	1320 I	MQ 4977	240	150	Fbb,Ff	D,Eø,Fs	+
218.	Eide. Sandblåstvågen	1320 IV	MQ 1285	20	20		Bu,Cu,Ff	+3
219.	Sunndal. Grødalen	1420 II	MQ 9039	600	30	Ff,Fb	(G)	4
220.	Sunndal. Ulvåa, Nerdal	1420 III	MQ 8357	220	25	Ff	Cu,Es	+
221.	Sunndal. S for Ålvund	1420 IV	MQ 7465	150	100	Ff,Cu,D,Fb		+
222.	Sunndal/Tingvoll. Myreidet	1420 IV	MQ 6968	200	100	Fb,D/Cu,F		+
223.	Tingvoll/Sunndal. Åsprongvatnet	1420 IV	MQ 6871	350	150	Fbb,Ff,Cu,D		+
224.	Halsa. Ved Hjelmåa	1421 III	MQ 7594	300	200	Fbb,Ff,D/Cu		+
225.	Surnadal. Ørsalmyrane	1420 IV	MQ 8461	600	200	Fb,Ff,Fs,Eø		+
226.	Surnadal. Vinddøldalen	1420 I	MQ 00,77	350	200	Fbb,Ff	Fs	5
227.	Surnadal. Folldalen i S	1420 I	MQ 1065	550	500	Fbb,Ff,Fs		5
228.	Rindal. Kysingvatnet	1521 III	MQ 1989	400	100	Fb,Ff,Cu	Ar,Fs	(+)
229.	Stranda/Ørskog. Røysetdalen	1219 I	MQ 0012	300	20	Fbb	Ff,Ar	6
230.	Stranda. Nibbedalen i V	1219 II	LP 84,85	280	30	Fbb	Ff,Cu,Eø	6
231.	Stranda. Hevsdalen	1219 I	LQ 8708	460	20	Fbb	Ff,Cu	6
232.	Sykkylven. Velledalen. Lade	1219 I	LQ 82,11	180	10		Fbb,Ff,Cu	6

Figur 4. Smøla. Røkmyrane i øst (lok. 50). Atlantisk høgmyr der tuevegetasjon dominerer, men løsbunn og mykmatte fins i høljer. 3.7.80 A.M.

Figur 5. Surnadal. Tågdalsområdet (lok. 21). Ekstremrik bakkemyr med breiull. Innfelt: Engmarihand, 18.8.77 A.M.

Figur 6. Haram. Haramsøy (lok. 13). Hestevollane og Storryggen mot SØ, med terrengdekkende myr som dekker skråninger og kupler i terrenget. Erosjonsfurer skimtes til venstre. 14.9.78. A.M.

Figur 7. Fræna. Hustadmyrane (lok. 6 og 47). Fra sørlige del av området med dominans av tuer med gråmose (*Racomitrium lanuginosum*). I forgrunnen ei erosjonsfure med mye duskull (*Eriophorum angustifolium*). 1.7.80. A.M.

Ombrotrofe typer

Som omtalt i forrige kapittel (IIC) er det ofte vanskelig å skille mellom myrtypene på kysten. Ved foreliggende undersøkelser er det heller ikke utført nivellering, lodding av torvdybde o.l., og klassifiseringen til myrtype er gjort ut fra flybildestudier og enkle befaringer i felt. Feltstudiene har klargjort skillet mellom ombrotrofe og minerotrofe parti ut fra vegetasjonsdekket. Ellers er ikke vegetasjonen brukt for å skille mellom myrtypene.

Allsidig hvelva nedbørsmyr (dvs. høgmyr) fins i låglandet i Møre og Romsdal flere steder. Det er også klart at høgmyr har vært vanligere tidligere, og at torvskjæring og andre inngrep har gått hardt ut over høgmyrene. Holmsen (1922) viser myrprofiler over mange myrer i fylket, bl.a. skikkelig høgmyr fra Smøla (se Holmsen op.cit. pl.1).

Innen fylket er det vanlig med overgangstyper mellom de fire hovedtypene av nedbørsmyrer: A (ekte høgmyr), B (atlantisk høgmyr), C (planmyr) og D (terrengdekkende myr). Overgangstyper mellom A og B er klassifisert som AB. Høgmyr er forsøkt nyttet i streng oppfatning, og ytterligere undersøkelser innen lokalitetene vil nok kunne føre til noen flere høgmyrer (i rapportering klassifisert til C). Også terrengdekkende myr er brukt i streng oppfatning. Derved er planmyr (C) blitt en samlesekk.

Ekte høgmyr (A)

Konsentrisk høgmyr mangler, men eksentrisk høgmyr og platåhøgmyr forekommer. Dette gjelder låglandslokaliteter i midtre og indre deler av fylket, først og fremst i kommunene Sykkylven, Rauma, Tingvoll, Surnadal, Halså, Aure og Rindal. Lokalitetene som er klassifisert til disse myrtypene har hvelving (ofte svak), kantskog og oftest elementer av lag eller dråg. Ingen av lokalitetene inneholder velutvikla, typisk ekte høgmyr (av utforminger som fins ved Trondheimsfjorden og i låglandet på Østlandet), og det har vanligvis vært tvil om plasseringen.

Overgangstyper mot planmyr er vanligst, og dessuten er det litt innenfor den ytre kystlinje vanlig med overgangstyper mot atlantisk høgmyr. For noen lokaliteter er høgmyr klassifisert som mellomting (AB, se tab. 4).

Kanthøgmyr (Ar) er en spesiell type av små høgmyrer med sterk hvelving. Typen fins ganske vanlig i nedbørrike deler, 200-500 m o.h. Kanthøgmyrene fins som regel i kanten av flatmyrer og typen fins i områder der bakkemyrer dominerer.

Atlantisk høgmyr (B)

På Smøla fins de største og fineste atlantiske høgmyrene i vårt land. Ellers er typen tilstede på mindre myrparti i Fræna og Eide. Ofte er det overgangstyper mot planmyr og ekte høgmyr (dels karakterisert som AB).

Planmyr (C)

Denne hovedtypen omfatter mangt ulike utforminger av ombrotrofe myrer. Ofte er det store ombrotrofe myrkompleks uten hvelving som klassifiseres som planmyr (f.eks. på Hustadmyrane, Fræna). Det fins typer med markerte strukturer, ofte mye erosjon, og typer uten markerte strukturer. Planmyr danner ofte også overgangstype mot terrengdekkende myr. Både høgmyrtypene og terrengdekkende myr er forsøkt oppfattet i streng betydning, og planmyr er som nevnt en samlesekk av ombrotrofe typer. Planmyr fins under skoggrensa over hele fylket der det fins myr.

Terrengdekkende myr (D)

På platå i høgdenivået 200-400 m o.h. på øyer på Sunnmøre fins noen av de fineste terrengdekkende myrene i Norge. Her fins ombrotrofe myrer med relativt tykk torv (1-2 m) som dekker kupler og skråninger i terrenget (jfr. kap. II C og G). Lenger innover fines flekker av terrengdekkende myr i de nedbørsrike delene av fylket i skoggrenseområdene.

Blandingsmyr (E)

Myrparti med veksling mellom ombrotrofe tuer og minerotrofe parti er ikke sjelden i fylket. Vanligst er det at slike parti opptrer der erosjon foregår mellom tuepartier. Det er særlig vanlig med overgangstyper mot planmyr. Dessuten er det vanlig med klassifiseringsproblemer mot flatmyr. De fleste blandingsmyrene er øyblandingsmyr, strengblandingsmyr er sjelden.

Minerotrof myr (F)

Flatmyr fins over hele fylket, og typen omfatter mange utforminger.

Bakkemyr er vanlig over størstedelen av fylket, og i de høgereliggende delene er dette den dominerende myrtypen. I kystområdene har bakkemyrene store felles trekk med terrengdekkende myr og fukthei, bl.a. ved at røsslyng (*Cal-*

luna) er blant de vanligste artene. Disse "tuebakkemyrene" og "heimyrene" dekker betydelige areal, og det fins glidende overganger mot terrengdekkende myr og fukthei. Lenger inn i fylket og på høyere nivå over havet fins typiske bakkemyrer med fastmatte. Forklaring på disse forskjellene ligger hovedsakelig i nedbørsforholdene og avsmeltingen om våren. Kystområdene har relativt jevne fuktighetsforhold gjennom hele året. Lenger inne skjer det en opphoping av snø gjennom vinteren som fører til oversvømmelser og høy markfuktighet om våren. Mange arter og samfunn (deriblant røsslyng) tåler ikke å ha rotsystemene under vann, og derved hindres "heipreget" på de minerotrofe innlandsmyrene. I kystområdene er markfuktigheten relativt jevn og på store myrareal står grunnvannet tilstrekkelig dypt til at røsslyng og andre arter kan klare seg. Innover fra kysten ser en at tuebakkemyr blir gradvis sjeldnere i Møre og Romsdal.

Strengmyr er sjelden i store deler av Møre og Romsdal. I de indre deler fins typen ganske vanlig, men store strengmyrer med markerte strenger er sjeldne. Tilsvarende gjelder for strengblandingsmyr.

Kilder opptrer spredt hovedsakelig i indre deler av fylket, og av de oppsøkte 104 lokalitetene er kilder registrert innen 16 lokaliteter.

F. FLORA OG VEGETASJON

Nomenklaturen til karplanter følger Lid (1974), moser følger i hovedsak Nyholm (1954-69) og Arnell (1956), lav etter Krog et al. (1980). Norske navn på moser hovedsakelig etter Lye (1968) og Flatberg et al. (1977). Levermosen *Lophozia borealis* er beskrevet av Frisvoll & Moen (1981). Bakerst i rapporten (tab. 6) følger liste som viser norske og latinske navn på myrplanter.

Under omtale av de enkelte lokaliteter nevnes arter som har plantegeografisk interesse.

Det er stor variasjon i floraen på myrene i fylket og særlig gjelder dette mellom myrer i øst og i vest. I kystområdene fins en rekke vestlige planter (kystplanter, oseaniske planter, jfr. Fægri 1960) som blir sjeldnere innover i fylket. I de indre deler av fylket mangler de vestlige plantene vanligvis i låglandet, mens mange av artene kan finnes på høgereliggende myrer. Blant de mest kystbundne, vestlige plantene på myr er heiblåfjør (*Polygala serpyllifolia*), blåmose (*Leucobryum glaucum*), kysttorvmose (*Sphagnum imbricatum*) og heitorvmose (*S. strictum*). Mange andre vestlige planter har forekomster over størstedelen av fylket, bl.a. grønnstarr (*Carex tumidicarpa*), klokkeling (*Erica tetralix*), krypsiv (*Juncus bulbosus*), heisiv (*J. squarrosus*), myrkråkefot (*Lycopodium inundatum*), rome (*Narthecium*) og fløyelstorvmose (*Sphagnum molle*). Flere vestlige rikmyrarter er sjeldne i deler av fylket på grunn av manglende rikmyr, bl.a. arter som engstarr (*Carex hostiana*) og loppestarr (*C. pulicaris*).

Arter med østlig utbredelsestendens er fåtallige og fins spredt i Møre og Romsdal. De fleste av disse artene er vanligst på indre Nordmøre. Eksempler på svakt østlige arter som fins i fylket er: klubbstarr (*Carex buxbaumii*), strengstarr (*C. chordorrhiza*), snipestarr (*C. rariflora*), blystarr (*C. livida*), nøkkesiv (*Juncus stygius*), sivblom (*Scheuchzeria*), svelttorvmose (*Sphagnum balticum*) og lapptorvmose (*S. subfulvum*).

Det er også stor forskjell på floraen på myrer i låglandet og i fjellet. Låglandsplanter er bl.a. svartor (*Alnus glutinosa*), pors (*Myrica*), kvitmyrak (*Rhynchospora alba*), brunmyrak (*R. fusca*) og kysttorvmose (*Sphagnum imbricatum*).

Fjellplantene spiller en liten rolle på myrene over størstedelen av fylket. Men på høgereliggende myrer i fylket, og særlig på indre Nordmøre inngår noen fjellplanter. Dette gjelder bl.a. rikmyrplanter som hårstarr (*Carex capillaris*), agnorstarr (*C. microglochin*), blankstarr (*C. saxatilis*), fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*) og bjønnbrodd (*Tofieldia pusilla*). Ellers er flere vierarter (*Salix* spp.) typiske for fjellmyrene. Flere mosearter har også sin hovedforekomst på høgereliggende myrer, bl.a. arter som *Lophozia borealis*, bjørnetorvmose (*Sphagnum lindbergii*) og skartorvmose (*S. riparium*).

Vegetasjonsenhetene (jfr. fig. 3) er definert ut fra artsgrupper. I rapporten over verneverdige myrer i Nord-Trøndelag (Moen & medarb. 1983) er det tatt med oversikt som gjelder Trøndelagsområdet for de viktigste myrarters fordeling på fattig - rikgradienten, tue - løsbunngradienten og myrflate- og myrkantgradienten. I store trekk gjelder diss tabellene også for Møre og Romsdal og de definerer enhetene som er brukt.

I tabell 4, kolonne 8 er tatt med en oversikt over hvilke vegetasjonsenheter som er vanligst på myrlokalitetene i fylket. Rekkefølgen er satt opp etter hvor vanlig enhetene er. Det går klart fram at enhetene G (åpen fattigmyr, fastmatte) og A (åpen nedbørsmyr, tue) er vanligst. Fastmattefattigmyr (enhet G) dominerer bakkemyrene i fylket, og enheten er derfor aller vanligst i høgereliggende, indre deler. Tuevegetasjon på nedbørsmyr (enhet A) dominerer på låglandsmyrene og særlig i kystområdene. I tuevegetasjonen fins særlig

markerte skiller i forekomst og dominans av bunnsjiktsartene fra kysten og innover. Under beskrivelsen av enhetene er dette ofte tatt med. Gråmose (*Racomitrium lanuginosum*) er den vanligste bunnsjiktsart på høge tuer i fylket, og arten dominerer i vest og på høgereliggende myrer lenger øst. Kysttorvmose (*Sphagnum imbricatum*) er vanlig og dels dominerende i låglandet i vest, og den avtar innover. Rusttorvmose (*S. fuscum*) er vanlig i indre deler av fylket, og dekker lite i vest. Ellers er furumose (*Pleurozium*), rødtorvmose (*Sphagnum rubellum*) og reinlavarter (*Cladina* spp) ofte blant de aller vanligste artene i tuesamfunn i fylket. I vest inngår en rekke heiarter som mangler i ombrotrof tuevegetasjon ellers, bl.a.: flettemose (*Hypnum cupressiforme*), blåmose (*Leucobryum glaucum*), kråkefotmose (*Rhytidiadelphus loreus*) og heitorvmose (*Sphagnum strictum*).

I tabell 4 er det i kolonne 9 vist hvilke lokaliteter som har rik- og ekstremrik myrvegetasjon. De største arealene med rikmyr fins i de indre deler av Nordmøre, men ellers fins innslag av rikmyr spredt over store deler av fylket.

F. KONKLUSJON, VERNEVERDI

Inndelingen som er brukt for verneverdi (1a, 1b, 1c, 2, 3, 4, 5) er navngitt i headingen på tabell 4. Omtale av kriteriene som er brukt og bakgrunnen for verdisettingen er gitt i et generelt innledende kapittel i andre myrrapport-er (bl.a. Moen 1983).

Tabell 4, kolonne 10 gir oversikt over verneverdien til de 104 lokalitetene. Tabellen viser at 33 lokaliteter har høyere verneverdi enn 2. Noen av lokalitetene som er gitt verneverdi 2 (og 2-3) er også aktuelle, slik at nærmere 50 lokaliteter er aktuelle i fredningssammenheng. Blant disse lokalitetene (og eventuelt andre som blir vurdert jfr. f.eks. tab. 5) er det viktig å få fredet lokaliteter som best mulig tar hensyn til den store variasjonen som eksisterer. Typiske myrer fra de ulike naturgeografiske regionene (jfr. Abrahamsen et al. 1977) må også være representert.

De aller mest verneverdige myrene i fylket (med internasjonal verneverdi) ligger på Smøla (lok. 52/50) og på Haramsøy (lok. 13). På Smøla fins flere fine myrlokaliteter, men Toppmyrane (lok. 52) vurderes å være den fineste. Når det gjelder Haramsøy er muligens lokaliteten allerede så ødelagt av grøfting at verneverdien er vesentlig endret. Myrer på Skuløy (lok. 43) hadde klart lågere verdi i 1978, men dette kan ha endret seg.

På Hustad i Fræna ligger et av de største myrlandskapene i fylket, og i låglandet er det få myrlandskap av samme størrelse i Norge. Myrene er sterkt påvirket av torvskjæring, grøfting, brenning o.l, men fortsatt er det tilbake store areal som har høy verneverdi. Det bør opprettes et større myrreservat på Hustadmyrane (jfr. lok. 6, 47).

I låglandet i de ytre strøk er det ellers få myrlokaliteter som dekker store areal. Svanvikmyra i Eide (lok. 2) og Fræneidet i Fræna (lok. 48) er blant de mest varierte og mest verdifulle lokalitetene i denne del av fylket. Disse to lokalitetene er ganske forskjellige, og de representerer også andre forhold enn myrene på Hustad. Også på Averøy er det to lokaliteter med høy verneverdi, (lok. 62, 64). De fire sistnevnte lokalitetene har ved siden av verdifulle ombrotrofe parti, også innslag av rik myrvegetasjon. Lenger nord på kysten er det flere lokaliteter i Aure (lok. 70-72) og Tustna (lok. 74-76) som er aktuelle i vernesammenheng. Minst to av disse lokalitetene i Aure og Tustna bør komme med i verneplanen.

I låglandet i midtre og indre strøk er det også flere relativt små myrer som har høy verneverdi. Myrene ved Svartebekken i Sykkylven (lok. 89) ligger langt ut mot kysten, og myr ved Velle i samme kommune (lok. 88) ligger lenger inn. Begge disse lokalitetene som er dominert av ombrotrofe parti, bør komme med på verneplanen.

I Romsdal er det myrer vest for Svartelva i Vestnes (lok. 92) og myrer ved Røa i Molde (lok. 94) som er aller mest verneverdige. Det fins flere lokaliteter i dette området som kan være aktuelle som alternativer eller tillegg (f.eks. lok. 7, 8, 93, 95). I indre del av Romsdal er det særlig myrer i Isterdalen som er aktuelle. Dessverre er mye grøftet, men det bør tas med en lokalitet med ombrotrof myr, og mest aktuell er lokalitet 78 i Rauma.

På Nordmøre fins en rekke små lokaliteter som er aktuelle. I Gjemnes er det store areal med myr i låglandet, men de fleste lokalitetene er påvirket av tekniske inngrep. Lokalitet 7 og 8 er allerede nevnt. På Tingvoll er lokalitetene 96-98 aktuelle, og to av disse bør vernes, (helst 96 og 98). I Surnadalføret, og nabodalførene er de fleste myrene for sterkt påvirket av inngrep. I Søyadalen i Surnadal er det kanskje fortsatt mulig å verne viktige regionale typer (lok. 26, 29). I Halså kommune er det store myrlandskap i låglandet. Minst en bit av ett av disse myrlandskapene bør komme med i verneplanen, og Rødmyra (lok. 10) synes mest aktuell (se også lok. 65). Lokalitet 68 (S for Rennhaug i Halså) representerer litt høgereliggende typer og erstatter ikke helt låglandsmyrene.

I noe høgereliggende deler av fylket er det mange steder store myrområder som er lite påvirket av tekniske inngrep. Her fins en rekke lokaliteter med høy verneverdi, og for mange av lokalitetene fins det nok også vernealternativer (jfr. tab. 5 som særlig har tatt med endel store myrlandskap i høgereliggende deler).

I de ytre deler er de store myrlandskapene på øyer på Sunnmøre nevnt (gjelder lok. 13, 43, 44). Lokalitet 3 i Eide ligger bare 110 m o.h., men representerer likevel typer som fins noe høyere over havet.

I midtre og indre deler av fylket er følgende lokaliteter særlig aktuelle: Heiane i Sykkylven (lok. 91), Ø for Storelva i Ørskog (lok. 84), Ørskogfjellet i Ørskog/Vestnes (lok. 40), ved Vettavatnet i Nesset (lok. 15), V for Strengen i Surnadal (lok. 99), Grønkjølen-Leirpollaldalen i Rindal (lok. 20), Slettholtet i Rindal (lok. 101). Tågdalsområdet på Nordmarka (lok. 21) i Surnadal/Rindal har også høy verneverdi, men i motsetning til de andre nevnte lokalitetene representerer denne lokaliteten små myrer.

I tillegg til de nevnte lokalitetene (de fleste med høyere verneverdi enn 2) er det en rekke lokaliteter som er aktuelle i vernesammenheng. Ofte bør det kunne være aktuelt å verne slike myrer som deler av større landskap der det også fins andre verneinteresser. Dette er bl.a. aktuelt for flere av lokalitetene i Trollheimen (lok. 22, 31, 32 og 101).

G. VERN AV MYR PÅ HARAMSØY

I 1978 ble det laget en rapport til Miljøverndepartementet fra Jan-Erik Kofoed og Asbjørn Moen om vern av myrene på Haramsøy. Nedenfor gjengis denne rapport i sin helhet. Myrene på Haramsøy er vurdert å ha internasjonal verneverdi (jfr. Moen 1979, Moen & Pedersen 1981: 238). Figur 13 viser beliggenhet til myrene (verneforslag 1 og 2 som det henvises til nedenfor er vist i figuren).

" OPPSØKT OMRÅDE

Myrområdet på Haramsøy ble oppsøkt 14. september 1978 av Asbjørn Moen og Jan-Erik Kofoed. Hele plataet NV for fjellet Mann - 347 m o.h. ble undersøkt.

Myrområdet omfatter arealene fra ca. 160 m o.h. sør for Ulla og strekker seg sørover og østover. Opp mot Ullahornet når myra opp i ca. 320 m o.h. Landskapet er i det alt vesentlige dekt av myr, med lynghet og fukthet der det blir for bratt for myrdannelse.

VEGETASJON OG FLORA

I lia opp fra Ulla er det rike, fuktige sig. Store mengder heistarr (*Carex binervis*), loppestarr (*C. pullicaris*) og blåstarr (*C. flacca*) inngår. Her står også fjellplantene rødsildre (*Saxifraga oppositifolia*) og fjellsmelle (*Silene acaulis*).

Myra mellom Ullahornet og Liabruna ligger mellom 160 og 180 m o.h. Den heller mot N og NV, og store arealer har 10-15° helling. Terrengdekkende ombrotrof myr med røsslyng (*Calluna vulgaris*) og torvull (*Eriophorum vaginatum*) som dominante arter. Velutviklet, produktiv feltsjikt, og som en følge av dette lite moser i bunnen. Flekkvis er det store innslag av lys reinlav (*Cladonia arbuscula* coll.). Rusttorvmose (*Sphagnum fuscum*) er en nordlig art som er ganske vanlig i små tuver. På steder med mindre produktiv matte er gråmose (*Racomitrium lanuginosum*) vanlig. Dette er en art som er karakteristisk for myrene i kyststrøka.

I heivegetasjon på Liabruna står typiske kystarter som heisiv (*Juncus squarrosus*), storfrytle (*Luzula sylvatica*), og den sørlige arten sumptorvmose (*Sphagnum palustre*).

Hestevollane (274 m o.h.) er dekt av fin terrengdekkende myr. Myra går her over en kuppel i terrenget. Helt på toppen er myra noe brutt opp med fukt-heipartier. Dominerende arter er røsslyng og torvull, mye er det også av krekling (*Empetrum* sp.), molte (*Rubus chamaemorus*), dvergbjørk (*Betula nana*), klokkeling (*Erica tetralix*), rypebær (*Arctostaphylos alpina*), tyttebær (*Vaccinium vitis-idaea*), blåbær (*V. myrtillus*), skrubbær (*Cornus suecica*) og bjønnskjeg (*Scirpus caespitosus*).

Av klart minerotrofe arter inngår følgende på flekker med tynn torv: stivstarr (*Carex bigelowii*), slåttstarr (*C. nigra*), smyle (*Deschampsia flexuosa*), duskull (*Eriophorum angustifolium*) og engfrytle (*Luzula multiflora*).

De dominerende mosene er etasjemose (*Hylocomium splendens*) og furumose (*Pleurozium schreberi*). Disse artene inngår i ei jamn, høgproduktiv matte.

Sørøstover fra Hestevollane er det en rygg dekt av myr. Dels fins fine erosjonsfurer. Det meste har ombrotrof vegetasjon av lignende type som tidligere beskrevet. Rødtorvmose (*Sphagnum rubellum*) er her den vanligste bunn-sjiktart. Her fins også spredte tuer dominert av gråmose. Rusttorvmose fins, og noen plasser fins den vestlige kysttorvmosen (*Sphagnum imbricatum*). Kuppel-

en på Hestvollane sammen med denne ryggen har fin utforming og synes å være relativt lite påvirket av torvstikking.

Myrtypene endrer seg ikke vesentlig lenger sørøstover. Hellinga på sørsida av Ullahornet er 7-10⁹. Her er det mange djupe erosjonsfurer (ca. 1 m djupe).

Vasshaugane Ø for dyrkingsfeltet og N for Fjellvatn har terrengdekkende myr. Torvlaget er tynt, og det er mange innslag av minerotrofe arter, særlig heisiv og stivstarr. Røsslyng, krekling, rypebær, molte, bjønnskjegg og duskull er de vanligste artene. Myrmatta er jamn til noe tuet.

Det er også store fine rygger med terrengdekkende myr nordvestover fra dyrkingsfeltet opp mot Ullahornet. Mot toppen går denne mer over i fukthei, og toppen har en del beitepåvirka grashei.

Vestsida av Ullahornet har hovedsakelig røsslynghei, men også små rike partier i samband med sig eller kilder. Her ble det blant annet funnet bjønnbrodd (*Tofieldia pusilla*), hårstarr (*Carex capillaris*) og engstarr (*C. hostiana*).

INNGREP

Det er tatt mye torv flere steder på plataet. Dette gjelder bl.a. sørhellinga av Ullahornet og ryggen fra dyrkingsfeltet nordvestover mot toppen. Torv er også tatt i kanten av Vasshaugane og østover. Også i skråningene V for Vasshaugane ovenfor Kammen er det tatt mye torv.

Innen de østlige delene av området synes inngrepene på grunn av torvstikking å være størst og her er verneverdien sterkt redusert. Områdene omkring Hestevollane synes å være de mest intakte.

Av andre inngrep kan nevnes at det er et forsøksfelt for grasdyrking på ca. 0,1 da NV for Vasshaugane og et mindre felt også på Ullahornet. I salen mellom Vasshaugane og Ullahornet er det satt opp en vindmåler. Ellers er området noe beitepåvirka av sau.

VERNEVURDERING OG VERNEFORSLAG

Terrengdekkende myr er en spesiell vestlig myrtype som bare fins i de mest nedbørsrike strøka i landet. Ingen slike myrer er ennå sikret med vern.

Myrområdet på Haramsøy er det fineste terrengdekkende myrområdet vi kjenner i Møre og Romsdal, og en av de aller fineste i Norge. Myrene dekker landskapet, både flater, slakke hellinger og kupler i terrenget. Hydrotopografisk har myrene fin utforming med fine erosjonsfurer både mot sør og nord ned fra salen mellom Hestevollane og Ullahornet, og i sørskråninga av Ullahornet. En del torv er tatt, men dette ødelegger ikke verneverdien i dette området.

Verneforslag 1 dekker det myrområdet på høgdeplataet på Haramsøy som er aktuelt i vernesammenheng. Deler av dette er sterkt påvirket av ovenfornevnte inngrep.

Verneforslag 2 viser det området på øya som har størst verneverdi. Hestvollane og myrene sørøstover er her de helt sentrale, men det øvrige bør komme med for å dekke mest mulig av variasjonsbredden som eksisterer og for å sikre buffersoner. "

III. BESKRIVELSE AV LOKALITETENE

Lokalitet 1. Eide. Sør for Gaustadvågen

Kbl. M711: 1320 IV
Flybilde: 1870 A7-8
Verneverdi: 2

UTM: MQ 12-13,84
Areal: 150 daa
Figur: 10

H o.h.: 5 m
Oppsøkt: 24.6.75 A.M.

Myrtype: Tre ombrotrofe parti splittet opp av bekker og fastmark. Myrene er omtrent flate, men den ene har svak hvelving og klassifiseres (under tvil) som atlantisk høgmyr. Flatmyr omgir de ombrotrofe partiene. Det fins også myrer med betydelig hvelving like utenfor lokalitet 1.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige, bl.a. *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Carex pulicaris*. Ellers nevnes: *Betula nana*, *Saxifraga aizoides* (grus), *Tofieldia pusilla*, *Sphagnum molle*.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dominerer, vanligst er ganske jevne tuepartier, men også forhøyninger med tuevegetasjon opptrer. Trivielt feltsjikt, og i bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum*. *Sphagnum imbricatum* er dels dominerende, ellers inngår bl.a. *Sphagnum magellanicum*, *S. rubellum*, *S. fuscum*, *Aulacomnium palustre*, *Cladina* sp. Høljer dekker ca. 10 % og domineres av mattevegetasjon med *Sphagnum cuspidatum*, *S. magellanicum*, *S. papillosum*, *S. rubellum*, *S. tenellum*.

Inngrep: Det er klare spor etter torvstikking og sterk beiting i omgivelsene, men ikke på de tre omtalte partiene.

Diverse: Det fins mange myrer av lignende type i området, men de aller fleste er ødelagt av grøfting og torvstikking. Våtmarkene i Gaustadvågen og Sandblåstvågen er foreslått vernet i våtmarksplanen for Møre og Romsdal (jfr. Fylkesmannen i Møre og Romsdal 1982).

1b. Ø for Sandblåstvågen MQ 12-13,85. Lokaliteten har nummer 218 i tabell 5, og er vist i figur 10. Myrene er vurdert ved flybildestudier, og de viste intakte myrer av samme type som lokalitet 1. Den største element-samling for lokalitet 218 er mer erodert enn det en finner i lokalitet 1. Lokalitetene vurderes å ha lik verneverdi, og en av de bør fredes.

Lokalitet 2. Eide. Svanvikmyra

Kbl. M711: 1320 IV
Flybilde: 1870 C17-18
Verneverdi: 1b-(2)

UTM: MQ 19-21,74-75
Areal: 600 daa
Figur: 11

H o.h.: 15-25 m
Oppsøkt: 24.6.75 A.M.

Myrtype: Stort sammenhengende myrkompleks vekslende mellom ombrotrofe parti (klassifisert som planmyr), flatmyr og svakt hellende bakkemyr (tuebakkemyr). De ombrotrofe partiene har store erosjonspart, og de opptrer dels i hellende terreng (overgangstyper mot terrengdekkende myr). Kilder fins.

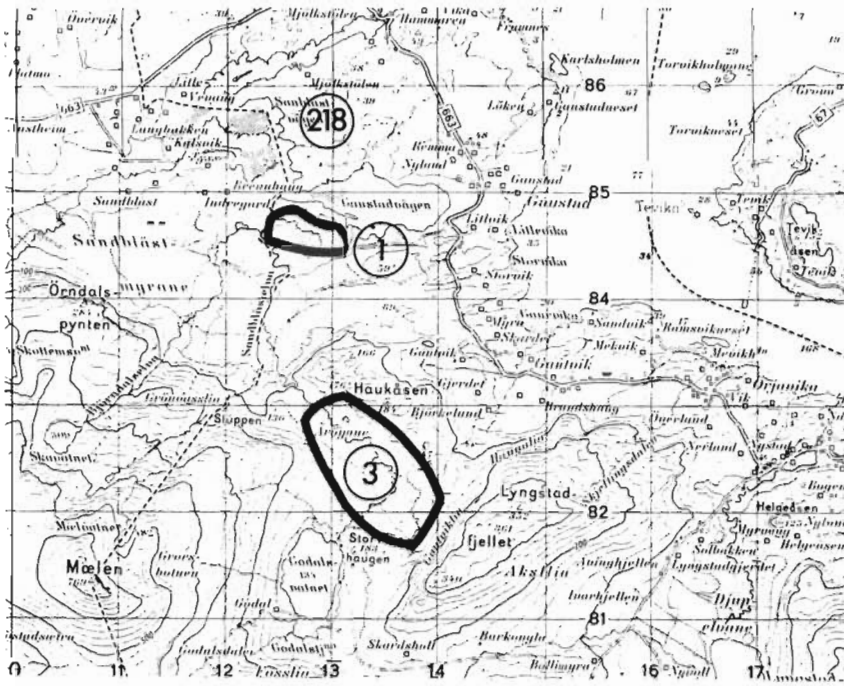
Flora: Suboseaniske arter, bl.a.: *Myrica*, *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Potamogeton polygonifolius*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Juncus articulatus*, *J. bulbosus*, *J. conglomeratus*, *J. squarrosus*, *Sphagnum molle*, *S. quinquefarium*, *S. strictum*. Ellers nevnes: *Bartsia alpina*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*, *Schoenus ferrugineus*.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dominerer. Feltsjiktet har mye *Calluna*, *Eriophorum vaginatum*, *Betula nana*, *Empetrum nigrum*, *Andromeda*, *Erica tetralix*, *Rubus chamaemorus*. I bunnen dominerer som regel *Racomitrium lanuginosum*, men også *Sphagnum imbricatum*, *S. fuscum* og *S. magellanicum* er vanlige. *Narthecium* og *Scirpus caespitosus* fins i låg tuevegetasjon og fastmatte, mens *Rhynchospora alba* fins i løsbunn. I lågt høljenivå dominerer *Sphagnum cuspidatum*, mens *S. lindbergii* inngår.

Ekstremrikmyr opptrer flere steder i tilknytning til sig. I det hele har myra variert flora og vegetasjon.

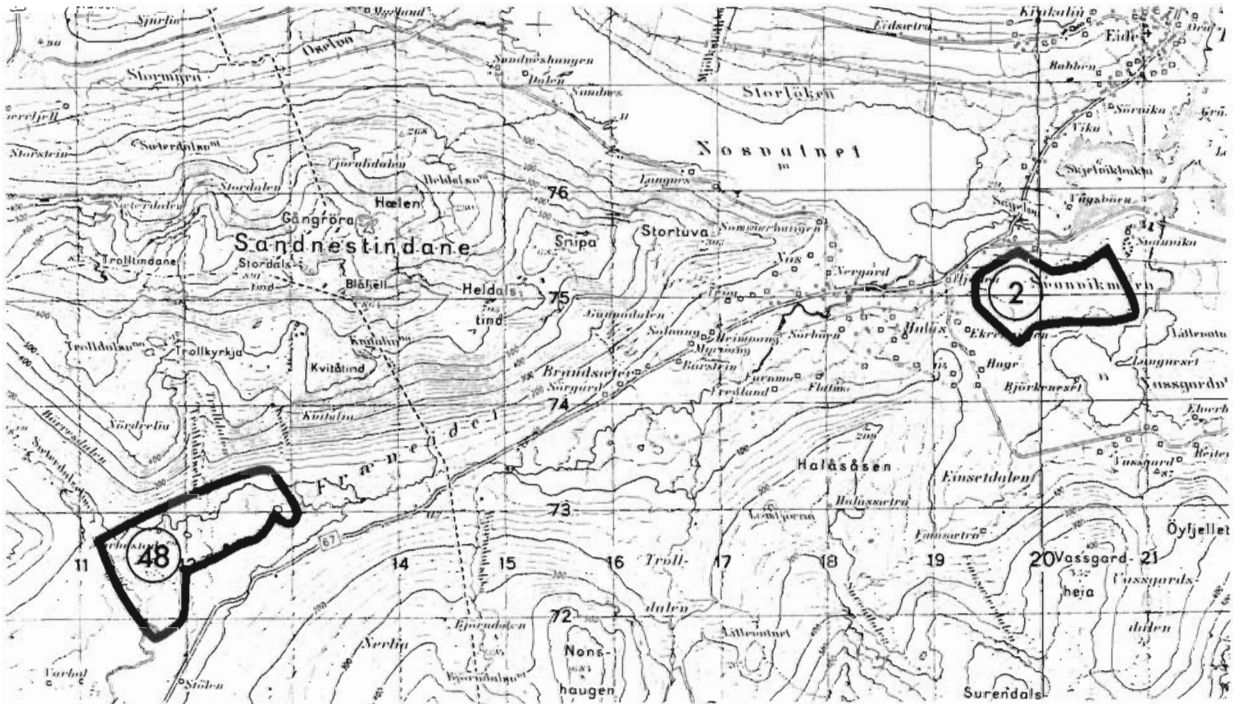
Diverse: Svanvikmyra har tidligere dekt ca. 2,5 km² N og Ø for Vassgardsvatnet. Store deler er oppdyrket eller bebygget, og bare deler er aktuell i verne-sammenheng. Det er bare områdene N for vatnet som er oppsøkt, og figuren viser forslag til verneområde. Området er også aktuelt i våtmarksplanen (Fylkesmannen i Møre og Romsdal 1982).

Figur 10. Lokaltitetene 1 S for Gaustadvågen og 3 Arøyane, begge i Fide. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1320 IV. Alle kartblad-referanser gjelder M711-serien.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 11. Lokaltitetene 2 Svanvikmyra, Fide og lokalitet 48 Frændidet, Fræna. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt av kbl. 1320 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 3. Eide. Årøyane

Kbl. M711: 1320 IV
Flybilde: 1870 A7-8
Verneverdi: (1b)-2

UTM: MQ 12-13,81-82
Areal: 500 daa
Figur: 10

H o.h.: ca. 110 m
Oppsøkt: 24.6.75 A.M.

Myrtype: En dal helt dominert av myr, med planmyr, flatmyr og øyblandingsmyr (med erosjon) i dalbunnen og terrengdekkende myr og bakkemyr (tuebakkemyr) i kantene.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige, bl.a.: *Myrica*, *Lycopodium inundatum*, *Polygala serpyllifolia*, *Carex pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Scirpus germanicus*, *Sphagnum molle*, *S. strictum*. Ellers nevnes arter som er knyttet til rikkilder/rikmyr: *Bartsia*, *Saxifraga aizoides*, *Selaginella*, *Tofieldia pusilla*, *Eriophorum latifolium*.

Vegetasjon: Tuevegetasjon med *Calluna* og *Eriophorum vaginatum* dominerer. Både de ombrotrofe og minerotrofe partiene som det ofte er vanskelig å sette grenser mellom. *Racomitrium lanuginosum* dominerer bunnsjiktet, men også *Sphagnum papillosum*, *S. compactum* og *S. tenellum* er vanlige. I tuer er *Sphagnum imbricatum* vanlig. Ved elva og i tilknytning til kilder fins rikmyr. *Carex rostrata*-dominert myr er vanlig i dalbunnen. *Philonotis fontana*-kilder opptrer.

Inngrep: Noe grøfting for skogplanting, ellers få tekniske inngrep.

Lokalitet 4. Fræna. Bærmyrane

Kbl. M711: 1320 IV
Flybilde: 1870 D18,19
Verneverdi: 2-3

UTM: MQ 15-17,63-65
Areal: 1 km

H o.h.: 215-290 m
Oppsøkt: 23.6.75 A.M.

Myrtype: Stort myrlandskap med veksling mellom bakkemyr (til ca. 20^g helling) og flatmyr. Mindre areal med øyblandingsmyr, terrengdekkende myr og planmyr inngår. Ofte overgangstyper mot fukthei og mot snøleie. Mye erosjon.

Flora: Trivielle suboseaniske arter er vanlige, men låglandsarter som *Myrica*, *Rhynchospora alba* og *Sphagnum imbricatum* mangler. *Lycopodium inundatum*, *Sphagnum molle* og *S. strictum* inngår. Det samme gjelder noen næringskrevende arter: *Bartsia*, *Corallorhiza*, *Crepis paludosa*, *Equisetum hyemale*, *Tofieldia pusilla*, *Eriophorum latifolium*.

Vegetasjon: Trivielle fastmattesamfunn av fattigmyr dominerer. Intermediære samfunn inngår flere steder, mens rikmyr såvidt er registrert. Tuevegetasjon fins vanlig på forhøyninger og i overgang med heivevegetasjon.

Inngrep: Mange hytter ligger spredt i området. I N går bilveg, og flere steder er det grøfter. Området bærer tydelig spor av å være et mye benyttet tur-område.

Diverse: Myrene er trivielle, og typene bør heller vernes et sted der inngrepene er mindre.

Lokalitet 5. Fræna. Vest for Frelsvatnet

Kbl. M711: 1220 I
Flybilde: 1870 B8-9
Verneverdi: 2

UTM: MQ 07-08,77-78
Areal: 500 daa
Figur: 12

H o.h.: 40 m
Oppsøkt: 24.6.75 A.M.

Myrtype: Flere ombrotrofe myrelementsamlinger som er delt opp av dråg. De ombrotrofe partiene klassifiseres som atlantisk høgmyr og planmyr. Hvelvingen på de ombrotrofe partiene er svak. De ombrotrofe partiene har mye erosjon og omgis av flatmyr.

Flora: De trivielle suboseaniske artene er vanlige. Ellers inngår *Polygala serpyllifolia*, *Carex cf. aquatilis*, *C. dioica*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dekker mer enn 80 % av de ombrotrofe delene. *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum imbricatum* er vanligst i bunnen. *Myrica* og *Pinguicula vulgaris* fins ombrotroft. Ved elva er det fine samfunn av høgstarrsump.

Inngrep: Ny veg like S for myra og grøfter i østre og vestre del av myra reduserer verneverdien. Lokaliteten er likevel ikke helt uaktuell i verne-sammenheng.

Diverse: Lokaliteten ligger innen et stort myrlandskap på flatene ved Hustad-
elva og Farstadelva. Holmsen (1922) har beskrevet en lokalitet ved Farstad (5
km N for lok. 5).

Ca. 2 km NV for lokalitet 5 (ved Lomtjønna) fins ombrotrofe myrparti med
markerte gjøler. Myrene ved Lomtjønna og lokalitet 5 er de to best bevarte
myrene i dette myrlandskapet (vurdert fra flybilder).

Ca. 2 km VNV for lokalitet 5 (jfr. lok. 215 i tab. 5) fins ei lita terreng-
dekkende myr (klassifisert ved flybildestudier), ca. 250 m o.h.

Lokalitet 5 er aktuell i våtmarksplanen (jfr. Fylkesmannen i Møre og
Romsdal 1982).

Lokalitet 6. Fræna. Hustadmyrane, ved Gulvatnet

Kbl. M711: 1220 I	UTM: LQ 98-99,76-78	H o.h.: 30-50 m
	MQ 00,76-78	
Flybilde: 1870 B6,7	Areal: 1 km	Oppsøkt: 24.6.75 A.M.
Verneverdi: 1b	Figur: 12	

Myrtype: Store myrområder, vekslende med fastmarksknauser. Lokaliteten ligger
N for lokalitet 47, og det er stort sett de samme myrtypene som inngår. Stør-
stedelen klassifiseres som planmyr og flatmyr, men det fins også øyblandingsmyr
og overgangstyper mot kysthei. Atlantisk høgmyr ble ikke skilt ut under felt-
arbeidet i 1975. Det er vanskelig å skille myrtypene innen lokaliteten.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige, og arter som *Erica tetralix*, *Myrica*,
Narthecium, *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum imbricatum* er blant de domi-
nerende artene. *Arctostaphylos alpina* og *Leucobryum glaucum* inngår i tue-
vegetasjon. *Polygala serpyllifolia*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus bulbosus*, *J.*
conglomeratus, *Rhynchospora alba*, *Sphagnum molle* inngår. I rikere flekker fins
Bartsia og *Eriophorum latifolium*.

Diverse: Vegetasjonen er som beskrevet for lokalitet 47 som det henvises til.
Også innen lokalitet 6 har brann, torvstikking og planting av bartrær påvirket
myrene. Hvor omfattende den menneskelige påvirkning har vært er vanskelig å
si, men i alle fall viser flybildestudiene at myrene innen lokalitet 6 og 47 er
blant de største og mest intakte i denne del av kommunen (Holmsen 1922 omtaler
myrenes oppbygning og beskriver også kulturpåvirkningene). Ved Marihaugen fins
lågurtskog med dominans av osp i tresjiktet. *Corylus*, *Melica nutans* og *Rubus*
saxatilis er arter som inngår. Figur 12 viser det området som etter våre
undersøkelser er mest aktuelt i vernesammenheng.

Lokalitet 7. Gjemnes. Aspåsmyran

Kbl. M711: 1320 I	UTM: MQ 47-51,71-73	H o.h.: 130-140 m
Flybilde: 1870 C26-27	Areal: 1,5 km	Oppsøkt: 21.8.74 A.M.
Verneverdi: 2(-3)	Figur: 14	

Myrtype: Store myrer i brei dal på begge sider av Angvikelva. Flatmyr, plan-
myr og bakkemyr (til 15° helling) dominerer. Det fins også flere elementsam-
linger med øyblandingsmyr og strengmyr (med løsbunn, flark i veksling med
mattestrenger). Overgangstyper myr- fuktskog dekker store areal.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige. Størst plantegeografisk interesse:
Carex livida, *Rhynchospora alba*, *R. fusca*, *Scheuchzeria*, *Sphagnum molle*, *S.*
strictum.

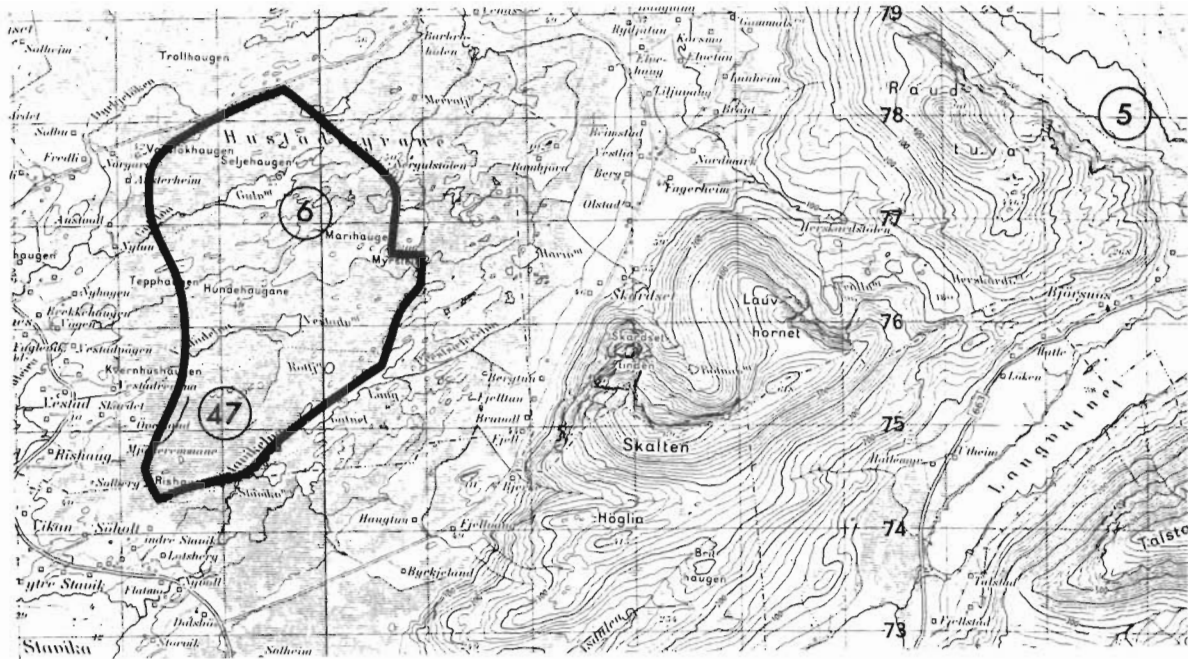
Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, men også ombrotrof og intermediær vegetasjon
er vanlig. Små areal har rikmyr. I ombrotrof tuevegetasjon dominerer *Raco-*
mitrium lanuginosum, mens *Sphagnum imbricatum* og *S. fuscum* er vanlige arter.
I veksling med tuevegetasjon er løsbunn vanlig. Fattigmyrene har trivielle
samfunn der arter som *Myrica*, *Erica tetralix*, *Narthecium* og *Molinia caerulea*
er blant de vanligste. Intermediære mykmattesamfunn fins i flarker. I N fins
og flekker med rik bakkemyr der *Carex flava* og *Eriophorum latifolium* inngår.

Inngrep: Elva og vatna i dalbunnen var tidligere oppdemt (nedbygget 1965,
opplysning Jan Fremseter). Myrene ble tidligere nyttet som slåttemyr. I N er
det dyrket betydelige areal med myr, og dyrkingsfeltene har sig med til myrene
i dalbunnen. I S er det et forsøksfelt for bartreplanting og her det det
utført omfattende grøfting.

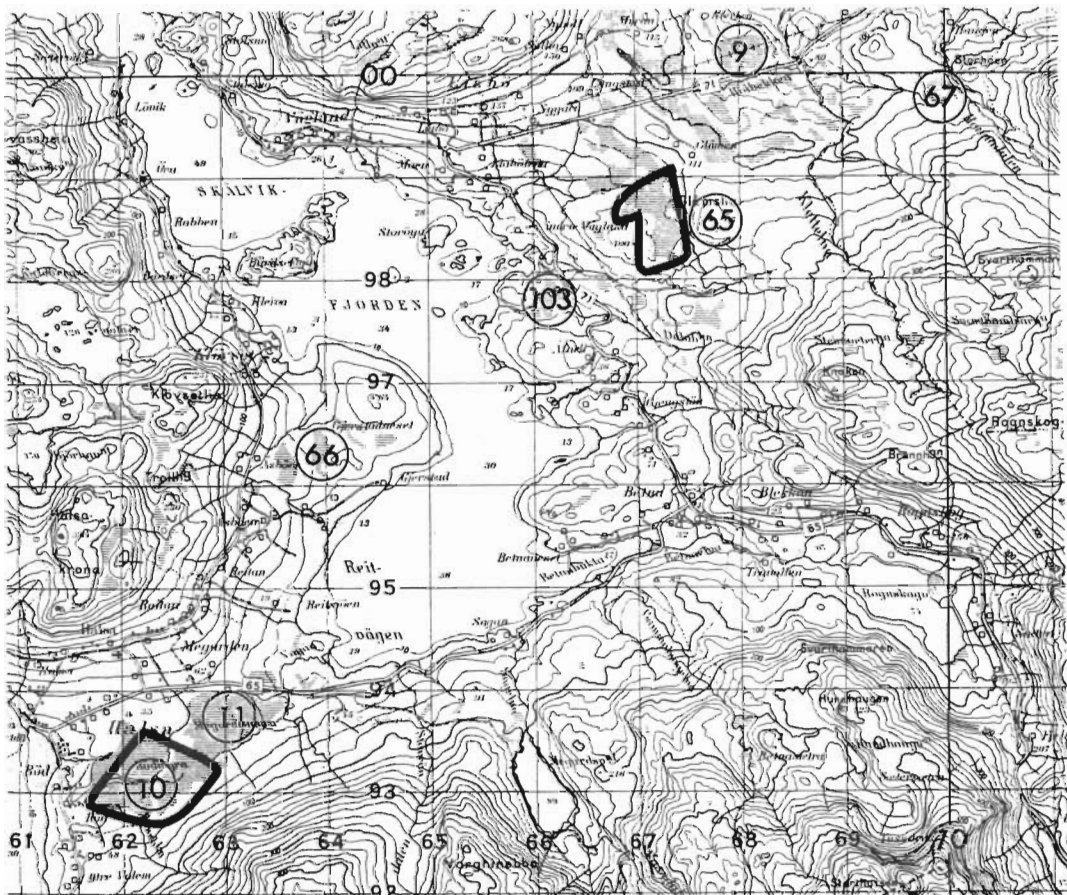
Diverse: Til tross for inngrepene har lokaliteten verneverdi, og særlig verdi
har de intermediære (og svakt rike) myrene N for elva.

Lokaliteten er aktuell i våtmarksplanen (Fylkesmannen i Møre og Romsdal
1982).

Figur 12. Lokalitet 6 Galvatnet og lokalitet 47 Stavik, begge på Hustadmyrane, Fræna. Aktuelt verneområde er inntegnet. Lokalitet 5 er også markert. Utsnitt av kbl. 1220 I.
Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 13. Lokalitet 10, Rødmyra og lokalitet 65, v for Glomsli, begge i Halså. Aktuelle verneområder er inntegnet. Lokalitetene 9, 11, 66, 67 og 103 er også markert. Utsnitt av kbl. 1421 III.
Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 8. Gjemnes. Myrer ved Litlvatnet

Kbl. M711: 1320 I   UTM: MQ 46-47,70-71   H o.h.: 120-150 m
Flybilde: 1870 C26-27   Areal: 500 daa   Oppsøkt: 22.6.75 A.M.
Verneverdi: 2   Figur: 14

Myrtype: Flatmyr og planmyr på flat mark og bakkemyr i kantene. Ofte vanskelig å sette grense mellom ombrotrof og minerotrof myr og mellom myr og fuktskog. Noen av flatmyrpartiene har tendens til strengstrukturer.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige. Av interessante arter: *Dactylorhiza incarnata*, *Polygala serpyllifolia*, *Tofieldia pusilla*.

Vegetasjon: Fattig og ombrotrof vegetasjon dominerer med plantesamfunn som for lokalitet 7. Intermediær og rik vegetasjon inngår. De ombrotrofe partiene har nesten like store arealer hver av typene: tue, fastmatte, mykmatte, løsbunn.

Inngrep: Stor grøft ned i tjernet (Litlvatnet) fra N. Ellers ikke tekniske inngrep.

Diverse: Myrene er mindre variert enn innen lokalitet 7, men på grunn av at myrene ved Litlvatnet er mindre påvirket av tekniske inngrep, gis denne lokalitet høyere verneverdi.

Lokalitet 9. Halså. Ved Kletten

Kbl. M711: 1421 III   UTM: MR 67-68,00   H o.h.: 80 m
Flybilde: 1685 M4-5   Areal: 200 daa   Oppsøkt: 31.7.69 A.M.
Verneverdi: 2-3   Figur: 13   4.7.75 T.Ø.O.

Myrtype: Flatmyr i veksling med plane ombrotrofe partier med markerte tuer i veksling med høljer (ofte svakt minerotrofe). Små bakkemyrelementer i V.

Flora: Vestlige arter er vanlige, bl.a. *Erica tetralix*, *Carex hostiana*, *C. tumidicarpa*, *Juncus conglomeratus*, *J. squarrosus*, *Sphagnum imbricatum*, *S. strictum*, *Hamarbya paludosa*, *Carex livida* inngår. I vest fins rikmyr med *Parnassia*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*, *Eriophorum latifolium*.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon og fattigmyr, fastmatte er dominerende vegetasjonstyper. Dessuten fins store areal med intermediær vegetasjon og litt rik fastmatte. Mykmatter av fattig og intermediær vegetasjon er vanlig. I tuene dominerer *Racomitrium lanuginosum*, mens *Cladonia*, *Sphagnum imbricatum* og *S. rubellum* er mer spredt. I mykmatte-høljer er samfunn med *Rhynchospora alba*, *Sphagnum cuspidatum* og *S. pulchrum* dominerende.

Inngrep: Kraftlinje krysser myra. Gjerde over myra i S i VØ retning. Høsten 1980 har Tor Øystein Olsen fra bilvegen sett grøft på myra. Derfor muligens uaktuell i vernesammenheng.

Lokalitet 10. Halså. Rødmyra

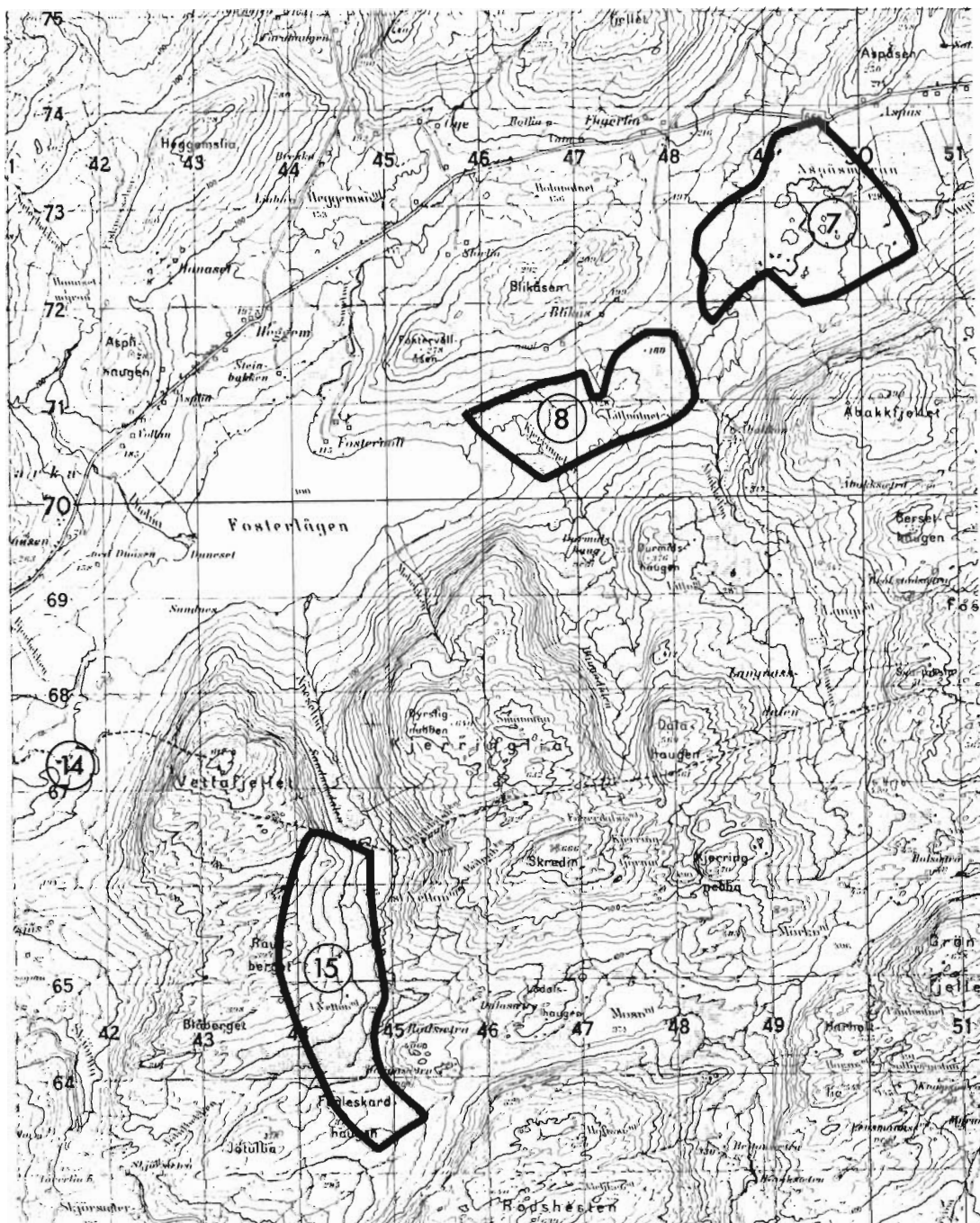
Kbl. M711: 1421 III   UTM: MQ 62,93   H o.h.: 30 m
Flybilde: 1685 O14-15   Areal: 500 daa   Oppsøkt: 31.7.69 A.M.
Verneverdi: 1b(5?)   Figur: 13

Myrtype: Flere klart avgrensede høgmyrer med svak kantskog, elementsamlingene er avgrenset av klare dråg, bekker og minerotrofe lagg-lignende partier. Markerte strukturer - dels uregelmessige, dels regelmessige. På myrflatene dekker tue og høljepartier omtrent like store areal. Det er ikke uvanlig med mineralvannindikatorer i høljene. Slukhol flere steder.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige, bl.a. i kantene står: *Juncus conglomeratus* og *J. effusus*. Av mer næringskrevende arter fins bl.a. *Triglochin palustre*, *Carex dioica*.

Vegetasjon: I kantene ombrotrof myrkantvegetasjon med furu. Myrflater har spredt småfuru på høge tuer. Tuevegetasjon (dekker ca. 50 %): *Calluna*, *Eriophorum vaginatum*, *Empetrum nigrum*, *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum imbricatum* dominerer, dessuten: *Sphagnum fuscum*, *S. magellanicum*, *S. nemoreum*, *Pleurozium schreberi*, *Cladonia* spp. Fastmattene dekker lite og karakteriseres av *Narthecium*, *Scirpus caespitosus*, *Erica tetralix*, *Sphagnum magellanicum*, *S. papillosum*, *S. rubellum*. Mykmatter og løsbunn har *Rhynchospora alba*, *Sphagnum tenellum*, *S. papillosum*, *S. cuspidatum*, *S. compactum*.

Minerotrofe partier har mye *Myrica*, og det fins fastmattesamfunn i kantene og mykmattesamfunn i "høljer" med spredte eksemplarer av *Phragmites*, *Carex rostrata*.

Figur 14. Lokalitetene 7 Aspåsmyra, 8 myrer ved Litlvatnet, begge i Gjemnes og lokalitet 15, myrer ved Vettavatnet, Nesset. Disse lokalitetene er markert og forslag til vernegrenser er inntegnet. Lokalitet 14 inngår. Utsnitt fra kbl. 1320 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Inngrep: I N ble det i slutten av 1960-åra dyrka endel, og dette har muligens fortsatt i 1970-åra? Området ble vurdert i 1969 og da var de beskrevne delene i S intakt.

Diverse: Sammen med lokalitet 11 som grenser inntil lokalitet 10, utgjorde myrene her et ca. 1,5 km² stort sett sammenhengende areal. Lokalitet 10 og 11 inneholder regionalt viktige myrtyper som det vil bli vanskelig å få vernet. Dette ble framholdt allerede hos Moen (1969a) der det ble foreslått å verne en funksjonell enhet. Store, velutvilka høgmyrer uten inngrep er sjeldne i fjordområdene langs hele kysten. Dersom deler av området i S er intakt er det aktuelt med fredning.

Lokalite 11. Halsa. Megardsmyra

Kbl. M711: 1421 III   UTM: MQ 62-63,93   H o.h.: 30 m
Flybilde: 1685 014-15   Areal: 400 daa   Oppsøkt: 31.7.69 A.M.
Verneverdi: 5?   Figur: 13

Myrtype: Ei stor høgmyr med klare tverrorienterte strukturer og partier med markerte, men uregelmessige strukturer. I N er det markert helling mot Ø.

Flora: Triviell flora av samme type som lokalitet 10.

Vegetasjon: Se lokalitet 10 som har samme typer.

Diverse: I 1969 var området under delvis oppdyrking. Lokaliteten grenser mot lokalitet 10 og må sees i sammenheng med denne.

Lokalitet 12. Haram. Fjørtoft. Søgardsmyrane

Kbl. M711: 1220 III   UTM: LQ 63-64,55   H o.h.: 0-15 m
Flybilde: 3150 Ø2-4   Areal: 500 daa   Oppsøkt: 28.6.75 J.M.
Verneverdi: 2-4   & I.F.

Myrtype: Myrene klassifiseres som planmyr, flatmyr og øyblandingsmyr. Det er mulig at noen parti burde vært klassifisert som terrengdekkende. Myrene er sterkt erodert med markerte erosjonsfurer.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige, bl.a. er *Pedicularis sylvatica* og *Polygala serpyllifolia* registrert. *Betula nana* fins.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dominerer, og det fins jevne partier som er dominert av en vegetasjon som karakteriseres som lågt tuenivå. *Eriophorum vaginatum* og *Scirpus caespitosus* dominerer feltsjiktet, mens *Calluna* opptre mer spredt. *Racomitrium lanuginosum* dominerer i bunnen, der også *Sphagnum imbricatum* er vanlig. Store parti har markerte ombrotrofe tuer dominert av *Racomitrium* i veksling med løsbunn.

Inngrep: Inngrepene reduserer verneverdier i området sterkt. Dette gjelder særlig torvstikking som helt klart har hatt stort omfang. Flybildene viser at områdene nærmest sjøen, på begge sider av øya er avtorvet. Men også moderne grøfter, veger, plantefelt o.l. fins.

Diverse: Søgardsmyrane dekker så godt som hele den vestlige pynten av øya

Fjørtoft. Myrene ligger her få m over havets overflate og beliggenheten tilsier ekstremt oseanisk klima. J. Moen besøkte området i 1975, og fant at inngrepene ødela verneverdier. Imidlertid viser flybildene at midt på øya lengst i V fins myrer som synes lite påvirket. Disse kan være aktuelle.

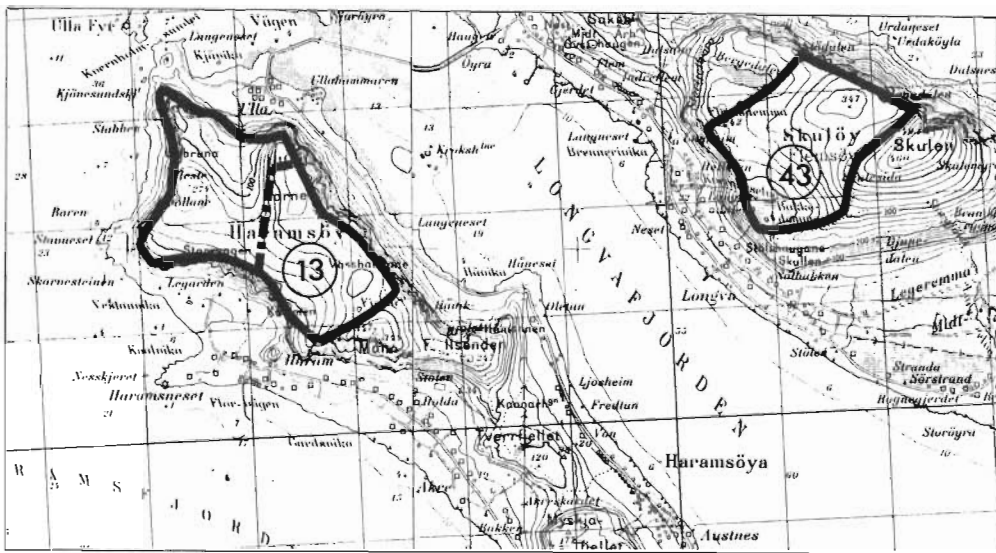
Lokalitet 13. Haram. Myrer på Haramsøy

Kbl. M711: 1120 II   UTM: LQ 55-56,51-52   H o.h.: 140-320 m
Flybilde: 1555 B4-5   Areal: 1 km²   Oppsøkt: 27.6.75. J.M.
Verneverdi: 1a?   14.9.78 A.M.

Verneverdi: 1a?   Figur: 6 og 15

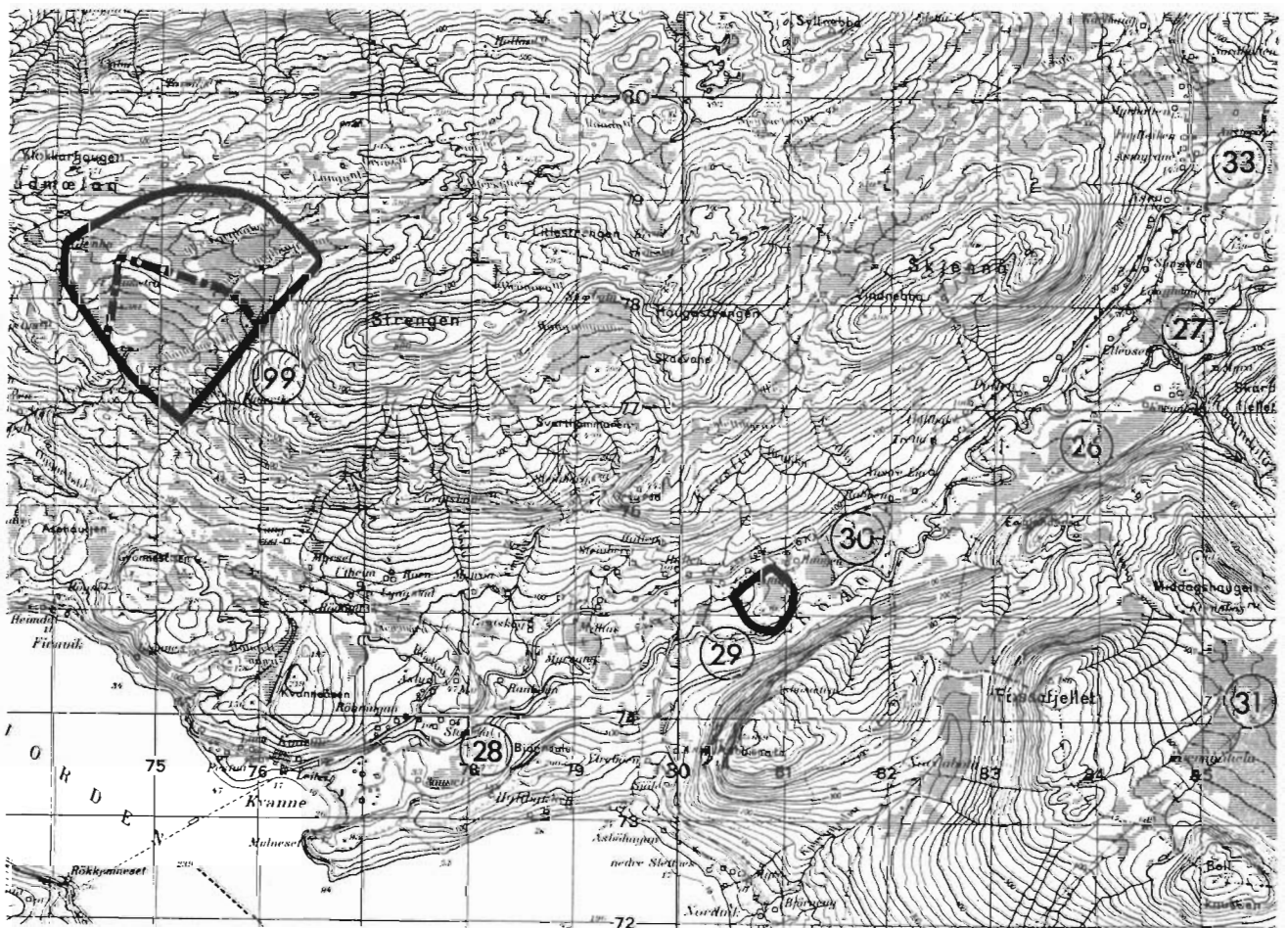
Terrengdekkende myrer dominerer landskapet. Det er glidende omverganger mot minerotrof myr som hovedsakelig klassifiseres som bakkemyr (tuebakkemyr, heimyr), og det er glidende omvergang mellom myr og fukthei. Det er tatt mye torv i området, og dette gjør klassifiseringen til myrtype mer problematisk. Terrengdekkende myr over kupler (haugmyr) fins særlig på Hestevollane og like Ø for Fjellvatnet. Ellers dekker hellende teppemyr store areal. Erosjonssystemer er fint utviklet.

Figur 15. Lokaltet 13, myrer på Haramsøy og lokalitet 43 på Skuløya, begge i Haram. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt fra kbl. 1120 II og 1220 III. Prioritert område i vest, lok. 13 avmerket med stiplet linje.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 16. Lokalitetene 29, Soya, myrer ved Gjerstad og 99, vest for Strengen, begge i Surnadal. Aktuelle vernegrensar er inntegnet. For lokalitet 99 er minimumsgrense for verneområde i S stiplet. Lokalitetene 26, 27, 28, 30, 31 og 33 er markert. Utsnitt fra kbl. 1420 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Avsnitt II G beskriver planteliv og verneverdier. Etter 1978 er det lagt en veg gjennom området og det er startet nydyrking. Disse tekniske inngrep synes å kunne redusere verneverdien i sterk grad, men dette er ikke tatt i betraktning i foreliggende rapport.

Lokalitet 14. Nettet. V for Fosterlågen, S for Storelva

Kbl. M711: 1320 I   UTM: MQ 40-41,66-67   H o.h.: 100 m
Flybilde: 1870 D25-27   Areal: 400 daa   Oppsøkt: 22.8.74 A.M.
Verneverdi: 3   Figur: 14

Myrtype: Flatmyr og ulike utforminger av planmyr dominerer. Store myrparti har erosjon der det veksler mellom tue og løsbunn. Dels fins også planmyr med mye mattevegetasjon. Bakkemyr fins i kantene.

Flora: Suboseaniske arter som *Erica tetralix*, *Myrica* og *Narthecium* dominerer. I mykmatter står *Lycopodium inundatum*, *Juncus stygius*, *Rhynchospora alba*, *R. fusca* i de samme samfunn.

Vegetasjon: Ombrotrof og fattig vegetasjon dominerer. Intermediære mykmatter inngår.

Inngrep: Grøfting påvirker store deler av lokaliteten, og dette reduserer sterkt verneverdien. Bare deler av det store myrområdet er oppsøkt.

Lokalitet 15. Nettet. Ved Vettavatna

Kbl. M711: 1320 I   UTM: MQ 44-45,63-65   H o.h.: 300-360 m
Flybilde: 1870 D27-28   Areal: 1 km²   Oppsøkt: 22.8.74 A.M.
Verneverdi: (1b)-2   Figur: 14

Myrtype: Myrlandskap dominert av bakkemyr (helling til 18^g) og flatmyr. Øyblandingsmyr med erosjon inngår. Små parti av terrengdekkende myr og planmyr opptrer, og alltid med tuedominans. Erosjon er utbredt både på flate og hellende myrparti.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige, men låglandsarter (*Myrica*, *Sphagnum imbricatum*) mangler. Særlig interessante arter: *Bartsia*, *Dactylorhiza incarnata*, *Hammarbya paludosa*, *Carex chordorrhiza*, *C. cfr. rotundata*, *Eriophorum latifolium*, *Juncus stygius*, *Rhynchospora alba*, *Scheuchzeria*, *Sphagnum molle*, *S. strictum*.

Vegetasjon: Trivielle, fattige bakkemyrsamfunn dominerer. Men det fins også intermediær vegetasjon en rekke steder, og dels har intermediære mykmatte-samfunn innslag av interessante arter (f.eks. *Hammarbya* som fins i stort antall). Rik bakkemyr fins, men dekker lite.

Inngrep: Det er flere hytter innen området. Høyløer vitner om tidligere myrslått. Ellers er det ingen synlige tekniske inngrep.

Diverse: Et typisk bakkemyrområde for høgereliggende strøk i denne del av landet. Innslaget av intermediær og rik vegetasjon med forekomst av noen mer sjeldne arter høyner verneverdien. Lokaliteten er også uten tekniske inngrep av betydning.

Lokalitet 16. Rindal. Fossdalen N for Toråa

Kbl. M711: 1521 III   UTM: NR 13-14,03   H o.h.: 450 m
Flybilde: 1315 H11-12   Areal: 1 km   Oppsøkt: 29.7.69 A.M.
Verneverdi: (2)-3

Myrtype: Bakkemyr (dels bratt) i veksling med flatmyr og strengmyr (med gjøler). Kilder er vanlige. Erosjon er ganske utbredt.

Flora: Svært artsrik lokalitet med: *Erica tetralix*, *Coeloglossum*, *Corallorhiza*, *Epilobium alsinifolium*, *E. davuricum*, *Lycopodium inundatum*, *Thalictrum alpinum*, *Carex adelostoma*, *C. buxbaumii*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Juncus alpinus*, *J. articulatus*, *J. castaneus*, *J. conglomeratus*, *J. squarrosus*, *J. tri-glumis*, *Schoenus ferrugineus*, *Lophozia borealis*, *L. rutheana*, *Siphula*.

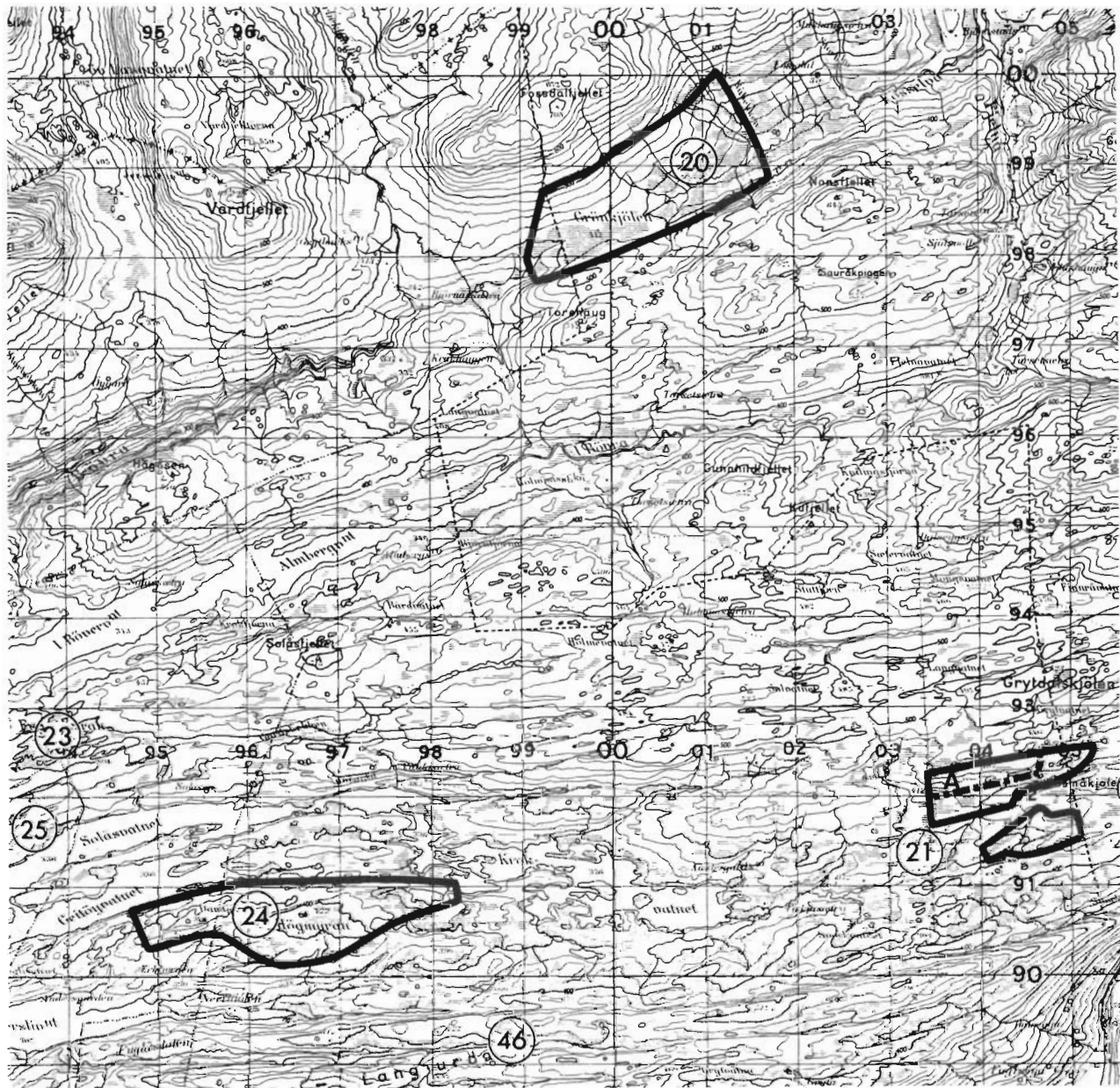
Vegetasjon: Fattig fastmattevegetasjon dominerer der *Narthecium* er svært vanlig. Men også intermediær og rik vegetasjon er vanlig, og dessuten fins både fattige og rike kilder.

Figur 17. Lokaltetene 20, Grønkjølen - Leirpollidalen, Rindal, 21, Tågdalsområdet på Nordmarka i Rindal/Surnadal og 24, Høgmyran, Surnadal. Aktuelle verneområder er inntegnet. For lokalitet 21 er det mest interessante området i vernesammenheng stiplet og markert A. Lokaltetene 23, 25 og 46 er vist. Utsnitt fra kbl. 1421 II.

*Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling

Lokalitet 25. Surnadal. V for Solåsvatnet

Kbl. M711: 1421 II	UTM: MQ 93,91	H o.h.: 340-360 m
Flybilde: 1315 J4-5	Areal: 100 daa	Oppsøkt: 13.7.69 A.M.
Verneverdi: 4	Figur: 17	

Bakkemyr (dels bratt), flatmyr og strengmyr (med løsbunn-flarker) i veksling. Rik vegetasjon med bl.a. *Carex flava*, *C. hostiana*, *C. microglochin* og *Rhynchospora alba*. Myrene ligger mellom det regulerte Solåsvatnet og bilveger/ anleggsveger og er uaktuelle i vernesammenheng på grunn av inngrep.

Lokalitet 26. Surnadal. Kvennbøen. Myrer S for Søya

Kbl. M711: 1420 IV	UTM: MQ 83-84,76	H o.h.: 50 m
Flybilde: 1870 B32-33	Areal: 200 daa	Oppsøkt: 30.7.69 A.M.
Verneverdi: 2-3(-5?)	Figur: 16	

Myrtype: Flatmyr dominerer, men det fins og parti med planmyr. Dels fins overgangstyper og blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe parti.

Flora: *Rhamnus frangula*, *Erica tetralix*, *Lycopodium inundatum*, *Parnassia*, *Carex capillaris*, *C. flava*, *Eriophorum latifolium*, *Juncus articulatus*, *Rhynchospora alba*, *Scheuchzeria*, *Scirpus hudsonianus*, *S. quinqueflorus*, *Lophozia rutheana*.

Vegetasjon: Fattig mattevegetasjon dominerer men det fins også store areal med andre fattigmyrtyper og ombrotrof vegetasjon (mest tuevegetasjon). Intermediær og rik vegetasjon dekker små areal. *Racomitrium lanuginosum* dominerer i bunnen i tuene.

Inngrep: Det er utført omfattende grøfting, og i dag (1984) er muligens verneverdien helt ødelagt.

Diverse: De vestlige delene var intakt i 1969, og det er kanskje mulig å verne et område i denne del av lokaliteten (se ellers lok. 29).

Lokalitet 27. Surnadal. N for Kvennbøen

Kbl. M711: 1420 IV	UTM: MQ 84,77	H o.h.: 50-60 m
Flybilde: 1870 B32-33	Areal: 100 daa	Oppsøkt: 30.7.69 A.M.
Verneverdi: 4-5	Figur: 16	

Flere elementsamlinger med regelmessige, markerte strukturer og myra klassifiseres som en blanding mellom flatmyr, planmyr, strengblandingssmyr og strengmyr. Gjøler er vanlige, og forsenkningene er vanligvis minerotrofe. Lokaliteten ble raskt oppsøkt, og den er uaktuell i vernesammenheng på grunn av omfattende inngrep.

Lokalitet 28. Surnadal. Søya, Ø for Søyset

Kbl. M711: 1420 IV	UTM: MQ 77-78,73	H o.h.: 20 m
Flybilde: 1870 C36-37	Areal: 50 daa	Oppsøkt: 26.7.1975
A.M.		
Verneverdi: (2)-3	Figur: 16	

Myrtype: Flatmyr som nok ligger i gammelt elveleie. I kanten i S er det flekker av myr med helling opptil 6^g.

Flora: Stort sett triviell flora, men *Carex livida* og *Scheuchzeria* er av interesse. *Rhamnus frangula* inngår.

Vegetasjon: Fattig fastmatte dominerer, og *Myrica*, *Erica tetralix* og *Narthecium* er blant de dominerende artene. Mykmatte og løsbunnsamfunn av intermediær type fins og her inngår arter som *Carex livida*, *C. tumidicarpa*, *Eriophorum latifolium*, *Juncus bulbosus*, *Rhynchospora alba* og *Scheuchzeria*. Tuevegetasjon er sjelden.

Inngrep: Myra er uten tekniske inngrep, og den har nok vært nyttet til slått og beite.

Diverse: Mange myrer i dette området er ødelagt av inngrep, og denne lokaliteten kan være av interesse i vernesammenheng om en ser den i sammenheng med elva Søya som er varig vernet.

Lokalitet 29. Surnadal. Søya. Myr ved Gjerstad

Kbl. M711: 1420 IV   UTM: MQ 80,75   H o.h.: 60 m
Flybilde: 1870 C37-38   Areal: 100 daa   Oppsøkt: 26.7.75 A.M.
Verneverdi: 2   Figur: 16

Myrtype: Ombrotroft myrkompleks som dekker en svak rygg på et platå. Flere parti med flatmyr i kantene. Det ombrotrofe partiet har strukturer med svak antydning til regelmessig fordeling mellom tueparti og hølje og det klassifiseres som eksentrisk høgmyr (alternativt planmyr).

Flora: I tillegg til artene i neste avsnitt nevnes følgende arter fra minerotrof vegetasjon: *Myrica gale*, *Rhamnus frangula*, *Carex dioica*, *Scheuchzeria*.

Vegetasjon: Det ombrotrofe partiet har omtrent like mye av tue, fastmatte og mykmatte mens løsbunn dekker mindre parti. I tuene dominerer *Racomitrium lanuginosum*, mens *Sphagnum imbricatum* og *S. fuscum* er vanlige. Fastmattene har mye *Narthecium*, mens *Rhynchospora alba* dominerer mykmattene. *Sphagnum papillosum*, *S. tenellum*, *S. compactum*, *S. magellanicum*, *S. rubellum*, *S. pulchrum* dominerer mattene.

Inngrep: Noen få grøfter i NØ som er uten betydning for hovedmyra. Lokaliteten ligger nært garder og riksveg, men disse forhold påvirker ikke myra direkte.

Diverse: I låglandet i Søydalen og i flere nabodaler har det vært en god del myr (se f.eks. lok. 26, 27, 28, 30, 33). Spesiell interesse i vernesammenheng har de velutvikla ombrotrofe partiene, og etter foreliggende undersøkelser vurderes lokalitet 29 å være den mest aktuelle lokalitet i distriktet for å verne en viktig regional type av ombrotrof myr (ingen lokalitet er aktuell i Surnadalføret, Bøverdalen, Todalen). Alternativet ligger i lokalitet 26.

Lokalitet 30. Surnadal. Haugamyra

Kbl. M711: 1420 IV   UTM: MQ 81,75   H o.h.: 50 m
Flybilde: 1870 C37-38   Areal: 150 daa   Oppsøkt: 30.7.69. A.M.
Verneverdi: 3(-4)   Figur: 16

Flatmyr der fattig og intermediær mattevegetasjon dominerer. Lokaliteten er mindre aktuell i vernesammenheng på grunn av beliggenheten nedenfor riksvegen og omfattende tekniske inngrep. Av plantegeografisk interesse er rikelig forekomst av *Hammarbya paludosa*.

Lokalitet 31. Surnadal. Kvennbøtøla og Fjellenden

Kbl. M711: 1420 I, IV   UTM: MQ 85-87,72-74   H o.h.: 500-600 m
Flybilde: 1450 C6-7   Areal: 1 km²   Oppsøkt: 25.7.75 A.M.
Verneverdi: 2-3   Figur: 16

Myr i veksling med heivegetasjon, ofte tynn torv. Stein stikker ofte opp utover myrene. Flatmyr og bakkemyr dominerer, og det fins elementer av terrengdekkende myr, men dårlig utviklet. Erosjon er utbredt. Fattig vegetasjon dominerer, men rikere parti fins. Området er raskt befart men det er likevel klart at myrene dekker vesentlig mindre areal enn kartblad 1420 IV viser. Av plantegeografisk interesse nevnes forekomster av *Sphagnum strictum* og *Siphula ceratites*.

Lokalitet 32. Surnadal. Myrer i Romådalen

Kbl. M711: 1420 I   UTM: MQ 90-95,64-67   H o.h.: 400-600 m
Flybilde: 1450 D4-5   Areal: 1 km²   Oppsøkt: 15.-16.7.74
Verneverdi: 2   A.M.

Myrtype: Bakkemyrer dominerer den myrrike dalen og myrer med helling til ca. 20° opptrer. I dalbunnen fins flatmyr, og dessuten fins flekker med planmyr (tuedominert) og små flekker som klassifiseres som terrengdekkende.

Flora: *Erica tetralix*, *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Pedicularis sylvatica*, *Thalictrum alpinum*, *Carex flava*, *C. tumidicarpa*, *Juncus articulatus*, *J. conglomeratus*, *J. squarrosus*, *Eriophorum latifolium*, *Sieglingia* (i V), *Sphagnum molle*, *S. strictum*, *Siphula*.

Vegetasjon: Fastmattefattigmyr dekker det aller meste, og dette er trivielle plantesamfunn. Mykmatte dekker små areal, mens løsbunn fins i flekker, bl.a. i små erosjonsfurer på bakkemyr. Rikere vegetasjon dekker små flekker.

Inngrep: Seterdal med en rekke seterhus som dels er restaurert til hytter.

Diverse: Vold (1981) beskriver flora og vegetasjon. M711-kartet viser alt for lite myr. Romådalen er en fin seterdal med verneverdi (jfr. Gjessing et al. 1983), men myrene er isolert sett trivielle og ensformige. Romådalen er inkludert i verneplanen for Trollheimen (jfr. Gjønnes et al. 1983).

Lokalitet 33. Surnadal. Myr N for Austeråsen

Kbl. M711: 1420 IV	UTM: MQ 84-85,79-80	H o.h.: 150 m
Flybilde: 1870 B32-33	Areal: 250 daa	Oppsøkt: 30.7.69 A.M.
Verneverdi: 5	Figur: 16	

Myrtype: Et variert myrkompleks med veksling mellom ombrotrofe og minerotrofe parti. Parti med regelmessige strukturer klassifiseres som strengblandingsmyr (svakt minerotrofe flarker). Ellers fins planmyr med markerte strukturer, dels med gjøler. Flatmyr- og svakt hellende bakkemyr inngår. Erosjon forekommer på sentrale deler.

Flora: I tillegg til artene nevnt under vegetasjonsbeskrivelsen: *Myrica*, *Scheuchzeria*.

Vegetasjon: Fattig og ombrotrof vegetasjon dominerer, og bare små partier er intermedieære. I ombrotrof tuevegetasjon dominerer *Racomitrium lanuginosum*, mens *Sphagnum fuscum* dekker lite. I forsenkninger er *Rhynchospora alba* vanlig, og på tykk torv (muligens også ombrotroft?) inngår også *Lycopodium inundatum* og *Siphula*. Ellers er mattevegetasjon vanligst med mye *Narthecium* og *Erica tetralix*.

Inngrep: Lokaliteten er for sterkt påvirket av tekniske inngrep.

Lokalitet 34. Surnadal. Ved Langvatna, Nordmarka

Kbl. M711: 1421 III	UTM: MQ 85,87	H o.h.: 280 m
Flybilde: 1685 P23-24	Areal: 10 daa	Oppsøkt: 13.7.69 A.M.
Verneverdi: 4		

Myrtype: Bakkemyr og flatmyr i veksling. Små ombrotrofe parti som planmyr.

Flora: Myrene i området er artsrike med stort innslag av suboseaniske arter (*Erica tetralix*, *Lycopodium inundatum* o.a.) og rikmyrarter (bl.a. *Dactylorhiza incarnata*, *Thalictrum alpinum*, *Carex hostiana*, *Lophozia borealis*). *Rhynchospora alba* inngår i rik bakkemyr. *Myrica* fins i området.

Vegetasjon: Veksling mellom ombrotrof- ekstremrik vegetasjon. *Pleurozium*, *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum fuscum* er vanlige i tuevegetasjonen. Rikmyrsamfunn er vanlige, med overganger mot fuktengsamfunn.

Diverse: Myrene i området har vært benyttet til slått helt til siste verdenskrig. De oppsøkte myrene ligger ved de sterkt regulerte Langvatna. Det fins mye myr i området som ikke er oppsøkt, og det er klart at andre lokaliteter har høyere verneverdi. Av de oppsøkte myrene på Nordmarka har lokalitet 21 høyest verdi.

Lokalitet 35. Tingvoll. V for Bergemsvatnet

Kbl. M711: 1320 I	UTM: MQ 57,79	H o.h.: 100 m
Flybilde: 1870 B24-25	Areal: 120 daa	Oppsøkt: 23.8.74 A.M.
Verneverdi: 4		

Myrtype: Planmyr og flatmyr i veksling, oftest har myrene 1-3^g helling.

Flora: *Betula nana*, *Erica tetralix*, *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Carex tumidicarpa*, *Eriophorum latifolium*, *Juncus articulatus*, *J. bulbosus*, *J. conglomeratus*, *Rhynchospora alba*, *Sphagnum molle*.

Lokalitet 39. Ørskog. Myrer V for Nysetervatnet

Kbl. M711: 1220 II
Flybilde: 1700 A15-17
Verneverdi: 4

UTM: LQ 91-92,34-35
Areal: 100 daa
Figur: 18

H o.h.: ca. 300 m
Oppsøkt: 25.6.75 A.M.

Bakkemyr og flatmyr dominerer. Små ombrotrofe tueparti som klassifiseres som terrengdekkende myr. Lokaliteten er dårlig undersøkt. Myrene har store likheter med det beskrevne for lokalitet 40.

Ellers på Ørskogfjellet fins store myrområder lenger V (ved Svarteløkvatnet). Her fins store myrer som ligger vesentlig lågere (ca. 200 m o.h.). Disse områdene er for dårlig undersøkt til å kunne beskrives nærmere.

Av høgereliggende myrer (myrer over 300 m o.h.) viser flybildene at lokalitet 40 har størst interesse. Lågereliggende myrer kan ha stor verneinteresse som tillegg til myrene i lokalitet 40.

Lokalitet 40. Ørskog - Vestnes. Ørskogfjellet. Myrer Ø for Haugsætra

Kbl. M711: 1220 II
Flybilde: 1700 A15-17
Verneverdi: 1b

UTM: LQ 94-98,33-35
Areal:
Figur: 18

H o.h.: 350-520 m
Oppsøkt: 25.6.75 A.M.

Myrtype: Store bakkemyrområder (med helling til 20^g) og flatmyrer dominerer. Dessuten inngår terrengdekkende myr. Glidende overgang mellom myrtypene, og dessuten mellom myr og fukthei. Erosjon er utbredt.

Flora: *Erica tetralix*, *Corallorhiza*, *Dactylorhiza incarnata*, *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Saussurea*, *Tofieldia*, *Carex tumidicarpa*, *Eriophorum latifolium*, *Juncus articulatus*, *J. bulbosus*, *J. squarrosus*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, og i tillegg fins ombrotrof tuevegetasjon ganske vanlig. Intermediær og rik vegetasjon dekker små areal, og fins hovedsakelig i N. De store fattigmyrene har mest fastmatte (med *Scirpus caespitosus*, *Narthecium* osv.), men også tue -og løsbunnsamfunn er vanlig. Mykmatte-samfunn dekker lite. Ofte er det overgangstyper og mosaikk mellom tue og fastmatte som dominerer. Rene ombrotrofe parti dekker alltid små sammenhengende areal.

Inngrep: Seterdal med noen hytter og mye brukt som turområde. Tekniske inngrep bare i kantene i N (riksveg) og V.

Diverse: Lokaliteten inneholder et sjeldent stort og uberørt myrlandskap. Myrene er for det meste grunne (vanligvis mindre enn 1 m dype). Skikkelig rikmyr er bare registrert i N.

Lokalitet 41. Ørskog. Vagsvikelva N for Hjellesætra

Kbl. M711: 1219 I
Flybilde: 1700 B19-20
Verneverdi: 2(-3)

UTM: LQ 95-96,26
Areal: 500 daa

H o.h.: 260-300 m
Oppsøkt: 25.6.75 A.M.

Myrtype: Bakkemyrer dominerer (helling til 18^g), og dessuten er flatmyr vanlig. Kanthøgmyr, planmyr og øyblandingsmyr har ombrotrofe parti. Små strengmyrparti (flarker med løsbunn og mykmatte dekker ca. 10%) inngår. Myrene veksler med furuskog.

Flora: Alle artene nevnt under beskrivelse av lokalitet 38 inngår. I tillegg nevnes: *Myrica*, *Dactylorhiza incarnata*, *Carex tumidicarpa*, *Sphagnum cuspidatum*, *S. strictum*.

Vegetasjon: Fattige fastmattesamfunn av trivielle typer dominerer. Dessuten fins intermediær vegetasjon ganske vanlig, og rikmyrflekker inngår også.

Små øyer med ombrotrof tuevegetasjon er oftest dominert av *Sphagnum fuscum*. *Racomitrium lanuginosum* er også vanlig.

Diverse: Myrene ligger i dalsøkk med myrglenner oppover liene. Bilvegen ligger ovenfor de største myrene. Kraftlinje skjærer gjennom landskapet. Flere gamle setervoller ved lokaliteten. Myrene er relativt små, oppsplittet av fastmarkskoller, og noe naturlig verneområde er vanskelig å velge ut. Typene er stort sett trivielle, men innslaget av rik vegetasjon er interessant.

Lokalitet 44. Herøy. Runde

Kbl. M711: 1119 IV
Flybilde: 1700 D1-2
Verneverdi: 2

UTM: LQ 23-25, 23-24
Areal: 400 daa
Figur : 19

H o.h.: 100-250 m
Oppsøkt: 15.9.78 A.M.

Myrtype: Myrene dominerer det østhellende plataet på nordre del av øya. Nederst er det flatmyr og svakt hellende minerotrof og ombrotrof myr. Vestover tiltar hellinga. Minerotrofe innslag fins spredt, men størstedelen klassifiseres likevel som terrengdekkende myr (hellende teppemyr). Toppen av de fleste kollene har fastmarksvegetasjon, men det fins noen haugmyrparti. Myrer fins helt til 25^g helling.

Flora: Av mere interessante suboseaniske arter nevnes: *Polygala serpyllifolia*, *Carex pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Scirpus germanicus*.

Vegetasjon: *Eriophorum angustifolium* dominerer store areal, særlig i de ned-
erste delene. En rekke arter som vanligvis ikke fins på myrer med tykk torv inngår, bl.a. er *Festuca vivipara*, *Luzula sylvatica* og *Nardus* vanlige arter. På tynn torv er også *Cornus suecica*, *Juncus squarrosus*, *Carex bigelowii* og *Luzula multiflora* tilstede. Ellers er store areal dominert av *Scirpus caespitosus* *Eriophorum vaginatum*-samfunn, der lyngarter fins spredt. I bunnen er husmosene (bl.a. *Pleurozium schreberi*) blant de vanligste, og arter som *Rhytidadelphus loreus* og *Plagiothecium undulatum* fins.

Diverse: Myrene er sterkt preget av torvstikking og husdyrbeite. Også gjødsling av fugler synes å ha påvirket vegetasjonen, der det inngår "ugrarter" ute på myrflatene. Myrene på Haramsøy (lok. 13) og Skuløy (lok. 43) representerer de samme hovedtypene, og disse lokalitetene har høyere verneverdi enn myrene på Runde.

Lokalitet 45. Rindal. Myrer S for Skåkleiva

Kbl. M711: 1421 II
Flybilde: 1315 J8-9
Verneverdi: 3

UTM: NQ 06-07,93
Areal: 250 daa

H o.h.: 400-450 m
Oppsøkt: aug.69. A.M.

Myrtype: Et landskap vekslende mellom myr og skog. Den største myra (Gammelseterøyan) er ca. 100 daa, ellers er myrene små. Veksling mellom flatmyr og bakkemyr (dels svært bratt). Små kanthøgmyrer og strengmyrer inngår. Kilder er vanlige.

Flora: Rik flora med mange suboseaniske arter (bl.a. *Erica tetralix*, *Lycopodium inundatum*, *Sphagnum strictum*) og rikmyrarter (bl.a. *Dactylorhiza incarnata*, *D. pseudocordigera*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*).

Vegetasjon: Fattig, intermediær og rik vegetasjon dekker omtrent like areal, mens ombrotrof og ekstremrik vegetasjon er sjeldnere. Et stort spekter av vegetasjonstyper inngår.

Inngrep: Tidligere slåttemyrer som i dag gror til med kratt. Ingen tekniske inngrep av betydning.

Diverse: Myrer innen denne lokaliteten ble beskrevet av Moen (1970, bl.a. lok. V, lok. VIII). Lokalitet 21 inneholder de samme typer, og innen den lokaliteten er myrene vurdert å ha betydelig høyere verneverdi.

Lokalitet 46. Surnadal. Langdalen

Kbl. M711: 1421 II
Flybilde: 1315 K5-6
Verneverdi: (2)-3

UTM: NQ 97-99,89
Areal: 300 daa
Figur: 17

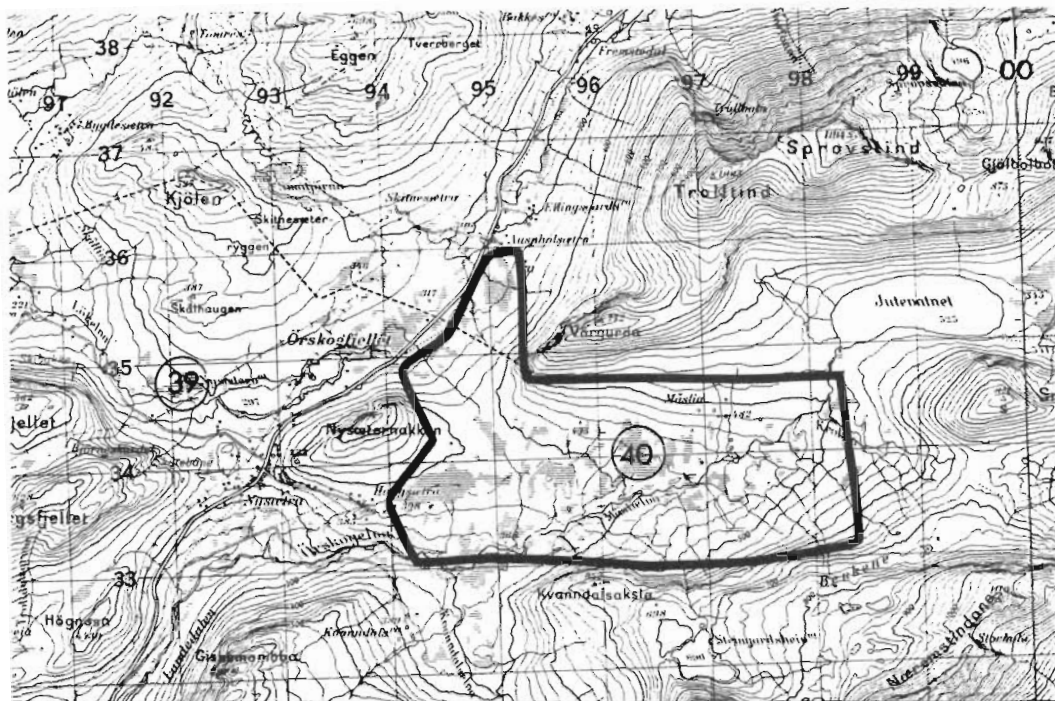
H o.h.: 380-420 m
Oppsøkt: 16.8.79 A.M.

Myrtype: Lang, smal dal som ligger rett Ø-V, og med bakkemyrer (opptil 18^g helling) og flatmyr i veksling. På toppen av kjølene er det tendens til terrengdekkende myr. Kilder fins.

Flora: Artsrike myrer der suboseaniske arter og rikmyrarter er vanlig, bl.a. *Erica tetralix*, *Dactylorhiza incarnata*, *Listera ovata*, *Carex capillaris*, *Juncus squarrosus*, *Lophozia borealis*, *L. rutheana*. I skogliene inngår *Aconitum*, *Blechnum*, *Dryopteris oreopteris*, *Lactuca alpina* og *Milium effusum*.

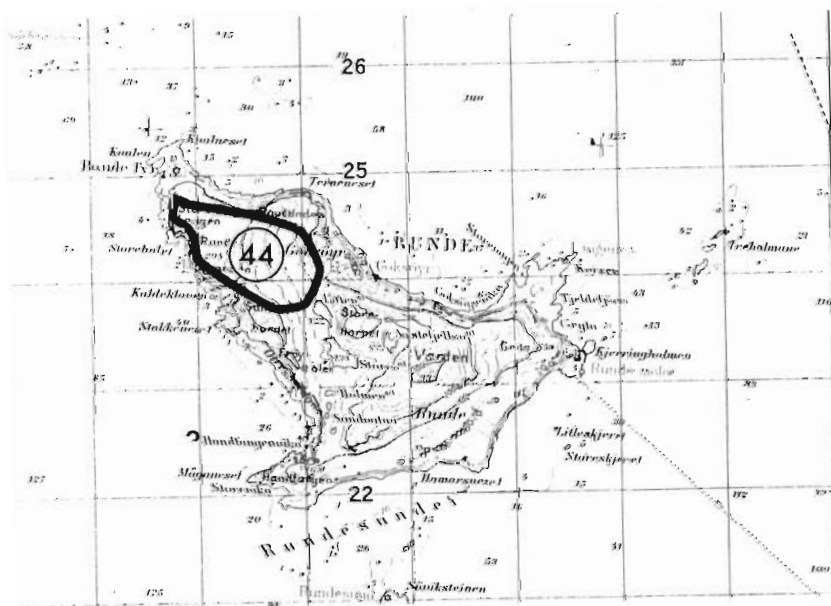
Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, og særlig nært toppen av liene. Her er det overgangstyper mot fukthei. Myrene har mye erosjon, og løsbunnpartier inngår i veksling med fastmatte. Rik vegetasjon er vanlig på bakkemyrene nede i de sør-

Figur 18. Lokalitet 40, Ørskogfjellet, Ørskog/Vestnes. Aktuelt verneområde er inntegnet. Lokalitet 39 inngår også på kartutsnittet fra kbl. 1220 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 19. Lokalitet 44, Runde, Herøy. Aktuelt verneområde er inntegnet. Utsnitt fra kbl. 1119 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

vendte liene, der *Eriophorum latifolium* ofte preger samfunna. Tuevegetasjon med variert bunnsjikt inngår.

Inngrep: Tidligere slåttemyrer, noe en rekke forfalne høyløer viser.

Diverse: Små myrer av typer som er bedre representert innen lokalitet 21 og 24.

Lokalitet 47. Fræna. Hustadmyrane, Stavik, SV for Langvatnet

Kbl. M711: Kbl. M711: 1220 I UTM: LQ 98-99,74-75 H o.h.: 40 m
Flybilde: 1870 C10,11 Areal: 1 km² Oppsøkt: 1.7.80 A.M.
Verneverdi: 1b Figur: 12

Myrtype: Stort, variert myrlandskap med flere myrtyper. De ombrotrofe typene klassifiseres for størstedelen som planmyr, men noen små parti av atlantisk høgmyr inngår, men det er ikke skarpe skiller. Dels har de ombrotrofe typene markerte strukturer med store, dype erosjonsfurer. Partier med klart minerotrof vegetasjon i forsenkninger mellom store tuer klassifiseres som øyblandingsmyr. Flatmyr er vanlig i forsenkningene. Mange svakt minerotrofe gjøler opptrer i regelmessige system noen steder. Overgangstyper mot kysthei er vanlig.

Flora: *Myrica*, *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*, *Juncus bulbosus*, *J. conglomeratus*, *J. squarrosus*, *Scirpus germanicus*, *Leucobryum glaucum*, *Sphagnum molle*, *S. strictum*.

Rike flekker: *Saxifraga aizoides*, *Selaginella*, *Tofieldia pusilla*, *Triglochin palustre*, *Eriophorum latifolium*, *Scirpus quinqueflorus*, *Bryum pseudotriquetrum*, *Drepanocladus badius*.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dominerer, og vegetasjonen varierer sterkt fra Ø til V i området. Dette skyldes nok brannen som svidde av vegetasjonen i V i 1950-åra. *Racomitrium lanuginosum* dominerer de ubrente tueområdene, og *Sphagnum imbricatum*, *S. fuscum*, *S. magellanicum*, *S. papillosum* inngår vanlig (de to siste i lågt tuenivå). I V har tuene dårligere bunnsjikt der *Racomitrium* og *Sphagnum* spp. utgjør mindre, mens *Hypnum cupressiforme*, *Hylocomium splendens*, *Dicranum* spp. og *Cladina* spp. er vanlige.

Feltsjiktet i tuene er dominert av de vanlige tueartene, og plantegeografisk er det av interesse at *Betula nana* og *Erica tetralix* er av de vanligste tueartene. Også *Narthecium* går opp i tuene.

Forsenkningene er oftest minerotrofe, særlig i V. *Menyanthes*, *Rhynchospora alba*, *Carex limosa*, *Sphagnum cuspidatum*, *S. majus*, *S. papillosum* og *S. rubellum* er blant de vanligste artene i forsenkningene. *Eriophorum angustifolium* dominerer ofte i erosjonsfurer.

Rikere vegetasjon fins bl.a. langs kanten av dalen ved Stavikelva.

Inngrep: Flere steder er det tydelige rester etter torvstikking, og denne virksomheten har muligens hatt stort omfang innen lokaliteten. Flere branner (senest i 1950-åra, opplysninger J. Søholt) har satt klare spor i vegetasjonen. Plantefelt fins gjennom området.

Diverse: Myrene innen lokaliteten utgjør sørvestligste del av et av de største myrlandskapene i Norge som totalt dekker 25-30 km² (Hustadmyrene, bl.a. beskrevet av Holmsen 1922). Myrene innen lokalitet 47 synes å være blant de mest aktuelle i vernesammenheng innen dette store myrlandskapet, (se og lok. 6). I figur 12 er antydnet et aktuelt verneområde for lokalitet 6 og lokalitet 47.

Lokalitet 48. Fræna. Fræneidet

Kbl. M711: 1320 IV UTM: MQ 10-12,72-73 H o.h.: 80-100 m
Flybilde: 1870 C14-15 Areal: 600 daa Oppsøkt: 1.7.80 A.M.
Verneverdi: 1b-2 Figur: 11

Myrtype: Et variert myrlandskap der bakkemyr dominerer (helling opptil 10^g) og med innslag av flatmyr, strengmyr (fastmattestrenger dominerer og veksler med løsbunn) og plan nedbørsmyr. De ombrotrofe partiene har oftest uregelmessige strukturer med erosjon, dels inngår øyblandingsmyr. Myrområdet er splittet opp av bjørk/furuskog.

Flora: Flere rikmyrarter inngår: *Bartsia alpina*, *Dactylorhiza incarnata*, *Equisetum hyemale*, *E. variegatum*, *Selaginella*, *Tofieldia*, *Triglochin palustre*, *Eriophorum latifolium*. Suboseaniske arter: *Lycopodium inundatum*, *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Potamogeton polygonifolius*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*, *Juncus bulbosus*, *J. conglomeratus*, *J. squarrosus*, *Rhynchospora alba*, *Scirpus germanicus*, *Sphagnum molle*, *S. strictum*.

Arctostaphylos alpina, *Betula nana*, *Carex livida*, *Sphagnum lindbergii*, *S. platyphyllum* fins.

Vegetasjon: Fattig fastmattemyr dominerer, men store areal er rikere og deler av området er ekstremrikt hvor *Schoenus ferrugineus* inngår. Fattig/intermediærmyrer er dominert av *Scirpus caespitosus*, *Molinia*, *Eriophorum vaginatum*, *E. angustifolium*, *Myrica*, *Calluna*, *Potentilla erecta*, *Narthecium*, *Carex rostrata* og *C. lasiocarpa*. *Sphagnum papillosum*, *S. subnitens*, *S. rubellum*, *S. subsecundum* coll. og *S. tenellum* er de viktigste mosene i bunnsjiktet. *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Scirpus caespitosus*, *Eriophorum vaginatum*, *Sphagnum tenellum*, *S. papillosum*, *S. compactum* er de viktigste artene på fastmattene ombrotroft, mens *Calluna*, *Betula nana*, *Racomitrium*, *Sphagnum imbricatum*, *S. fuscum*, *S. nemoreum*, *Cladina* spp. dekker mest på tuene.

Inngrep: Lokaliteten grenser mot grøfta myrareal både i Ø og V.

Lokalitet 49. Gjemnes. Myrer ved Stangarvatnet

Kbl. M711: 1320 IV

UTM: MQ 29-31,67-69

H o.h.: 200-320 m

Flybilde: 1870 D22-23

Areal: 300 daa

Oppsøkt: 2.7.80 A.M.

Verneverdi: 2

Figur: 20

Myrtype: Et variert myrområde der bakkemyrene dominerer (helling til 15^g). Flatmyr og strengmyr (ofte 1-2 m breie flarker, dels store flarkgjøler) dominerer ved vatnet. Små ombrotrofe element inngår langs kantene (bl.a. "kanthøgmyr").

Flora: Flere rikmyrarter inngår: *Bartsia alpina*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza incarnata*, *Listera ovata*, *Platanthera bifolia*, *Saussurea alpina*, *Selaginella*, *Tofieldia*, *Triglochin palustre*, *Carex buxbaumii*, *C. dioica*, *C. flava*, *Campyllum stellatum*, *Drepanocladus badius*, *D. revolvens*, *Fissidens adianthoides*, *Scorpidium*, *Bryum pseudotriquetrum*, *Saccobasis polita*, *Lophozia borealis*, *Riccardia pinguis*. Vestlige arter: *Lycopodium inundatum* (stedvis svært vanlig), *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Juncus bulbosus*, *J. conglomeratus*, *Rhynchospora alba* (stedvis dominant), *Sphagnum molle*. *Betula nana* fins. *Scheuchzeria* stedvis vanlig. *Sphagnum lindbergii* stedvis vanlig.

Vegetasjon: Fastmatter av fattigmyr dominerer, men store areal er av intermediær type, en del rikt i kantene av bakkemyrer. *Eriophorum latifolium* kjennetegner de intermediær/rike myrene. I bunnen er det her mest *Sphagnum subnitens*, *S. pulchrum*, men andre "rike" *Sphagnum* og brunmoser er og stedvis svært vanlige. Fattigmyrene er dominert av *Carex rostrata*, *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Scirpus caespitosus*, *Myrica* i feltsjiktet, mens *Sphagnum papillosum*, *S. rubellum*, *S. pulchrum* og *S. magellanicum* er vanligst i bunnen. Store areal er og dominert av *Carex lasiocarpa*. "Kanthøgmyra" har mest fastmatte dominert av *Scirpus caespitosus* og *Narthecium*, med *Sphagnum tenellum* og *S. compactum* i bunnen. Ellers inngår ombrotrof tuevegetasjon vanlig, der bl.a. *Sphagnum fuscum*, og *Racomitrium lanuginosum* inngår.

Inngrep: Anlagt skytebane over myra ved vatnet. Ny skogsvei skjærer innover dalen ved bekken som går ned i Stangarvatnet.

Lokalitet 50. Smøla. Røkmyrane i øst

Kbl. M711: 1321 I

UTM: MR 47-49,26-27

H o.h.: 20 m

Flybilde: 1685 D5-6

Areal: 2,5 km²

Oppsøkt: 3.7.80 A.M.

Verneverdi: 1b-2

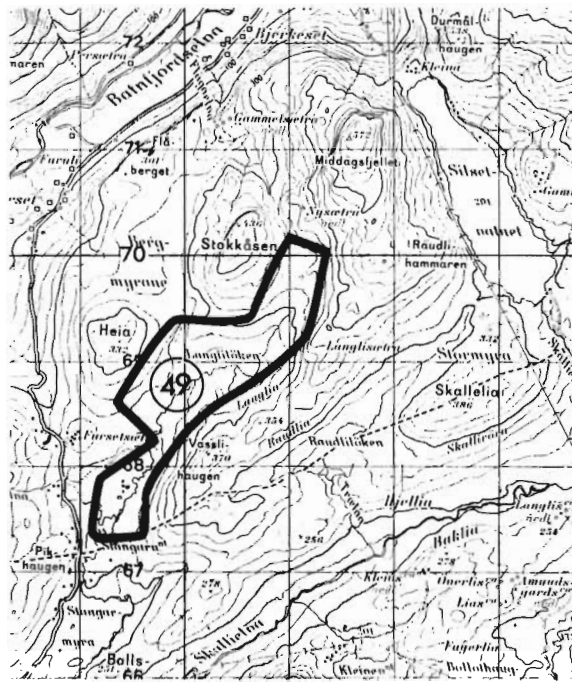
Figur: 4 og 22

Myrtype: Store, sammenhengende, ombrotrofe myrkompleks som er oppsplittet i 3 delområder (se nedenfor) av bekker og fastmarkspartier. Myrene har 0-3^g helling. Størstparten dekkes av høgmyr uten markerte strukturer, mens elementsamlinger med regelmessige strukturer (svake mykmattehøljer) fins flere steder i helling 1-3^g. Flatmyrer fins ved bekker og tjern. Flere tjern, gjøler og partier med store slukhol inngår.

Flora: Som vanlige arter ombrotroft fins: *Arctostaphylos alpina*, *Dactylorhiza maculata*, *Narthecium*, *Pinguicula vulgaris*, *Aulacomnium palustre*. Nordlige/alpine innslag: *Betula nana*, *Dicranum groenlandicum*, *Sphagnum fuscum*, *S. lindbergii*. Suboseaniske, trivielle arter inngår.

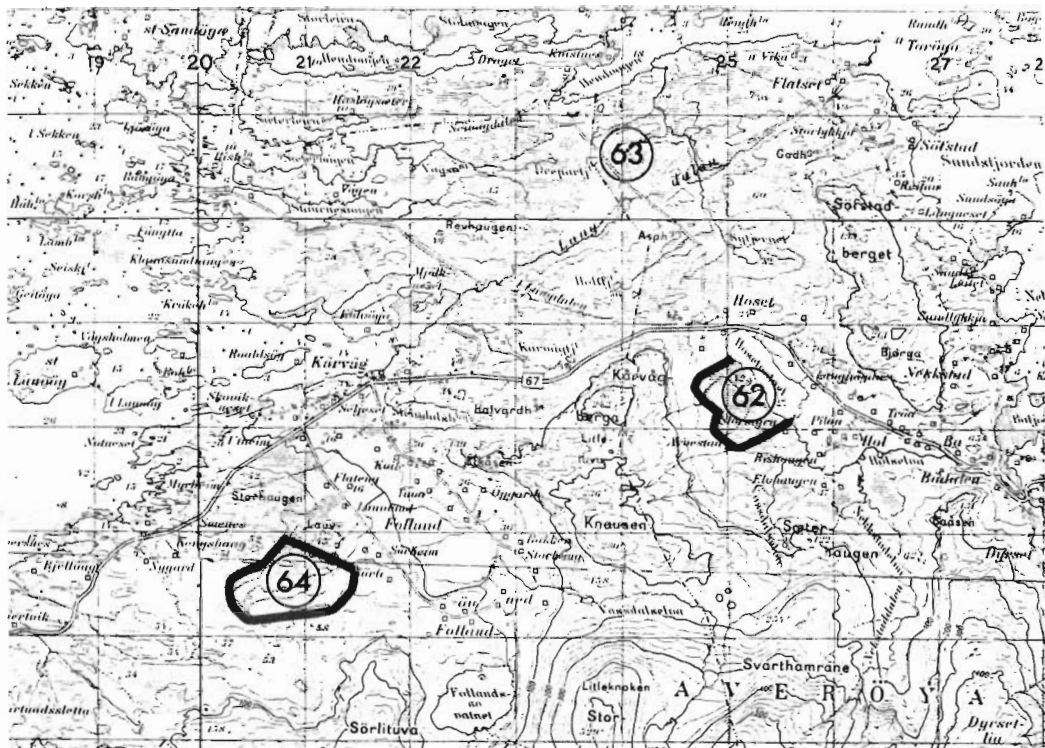
Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dekker 80-90 %. Dominerende arter er *Calluna*, *Eriophorum vaginatum*, og dessuten inngår mye *Betula nana*, *Andromeda*, *Empetrum nigrum*, *Erica tetralix*, *Rubus chamaemorus*, *Narthecium* og *Scirpus caespitosus*. De to sistnevnte er vanligst i lågt tuenivå og fastmatte. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum* (spesielt i høgt tuenivå), og en

Figur 20. Lokalitet 49, Stangarvatnet, Gjennes, med inntegnet forslag til verneområde. Utsnitt fra kbl. 1320 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 21. Lokalitetene 62, SV for Hosetvatnet og 64, V for Sørlituva, begge i Averøy. Aktuelle verneområder er inntegnet. Lokalitet 63 er vist. Utsnitt fra kbl. 1321 III og 1320 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

rekke andre arter opptrer vanlig: *Sphagnum imbricatum* (vanligst på forhøyninger), *Cladina*-arter, *Hypnum cupressiforme*, *Pleurozium schreberii*, *Dicranum* spp., *Sphagnum rubellum* (dominerer lågt tuenivå), *S. nemoreum*, *S. fuscum*.

Fastmatter dekker svært lite, men små mykmattepartier fins i høljer. Disse domineres av *Sphagnum cuspidatum*, *S. tenellum*. *Sphagnum papillosum* og *S. flxuosum* s.lat. inngår. *Cladopodiella fluitans/Gymnocolea inflata* kan dominere små partier. I gjøler og tjern er det ofte typisk vegetasjon i vestlige del av vannansamlingen (åpent vann i Ø på grunn av bølgeslag!) med *Mengyanthes*, *Nuphar pumila*, *Nymphaea* sp. I slukhol fins frodige samfunn med *Potentilla erecta*, *Agrostis tenuis*, *Carex nigra*, *Molinia*.

Inngrep: Røkmyrene skal ha brent ca. 1930. I V (v. vegen) er nydyrking i gang. I SØ er et større felt S for bekk påvirket av grøfter.

Diverse: Lokaliteten kan deles i 3 delområder:

A. Det vestlige området, S og V for Røkvatnet. Her påvirker dyrkafeltet ved vegen området og det er derfor lite aktuelt i vernesammenheng.

B. NØ for Hindåvatnet, S for bekk som deler lokalitet 50. Dette området er sterkt påvirket av grøfter i SV.

C. Ø for Langbergtua, N for bekk. Dette området er intakt, og det store, sammenhengende myrarealet dekker nesten 1 km². Området har store areal med markert høgmyr uten regelmessige strukturer og flere mindre partier med regelmessige strukturer. Det fins tjern, gjøler og slukhol (i V). Dette myrpartiet har høg verneverdi og er aktuelt som reservat, spesielt om Toppmyr (lok. 52) ikke blir vernet. Vern av lokalitet 50 bør sees i sammenheng med vern av lokaliteter med rik vegetasjon, som ligger like sørøst for Røkmyr (se lok. 58).

Lokalitetene 50-57 representerer alle høgmyrkompleks av oseanisk type på Smøla. Det fins flere utforminger av disse høgmyrene, og typene går ofte over i hverandre uten skarpe grenser. Innen alle de 8 lokalitetene (unntatt lok. 54) er det vurdert å være høgmyrer som dominerer. De myrtypene som fins på Smøla har nok også vært vanlige i låglandet sørover langs kysten, men det fins ikke tilbake store intakte høgmyrer i de ytre kyststrøk lenger sør. Havmyrane på Hitra (jfr. Moen 1983) representerer samme hovedtype av ombrotrofe kystmyrer, men det fins og klare forskjeller. Det er derfor av stor verdi å sikre et utvalg av høgmyrer på Smøla, og for vern av de oppsøkte typiske kysthøgmyrene på Smøla gis følgende prioritering: Toppmyrene, lokalitet 52 har høgst verdi, deretter lokalitet 51, 50 og 55 med omtrent samme verdi. Så følger lokalitet 53 og 57, lokalitet 54 er knapt aktuell i reservatsammenheng.

Lokalitet 51. Smøla. Røkmyrane i vest

Kbl. M711: 1321 I	UTM: MR 45-46,26-27	H o.h.: 20 m
Flybilde: 1685 D5-6	Areal: 1500 daa	Oppsøkt: 3.7.80 A.M.
Verneverdi: 2	Figur: 22	

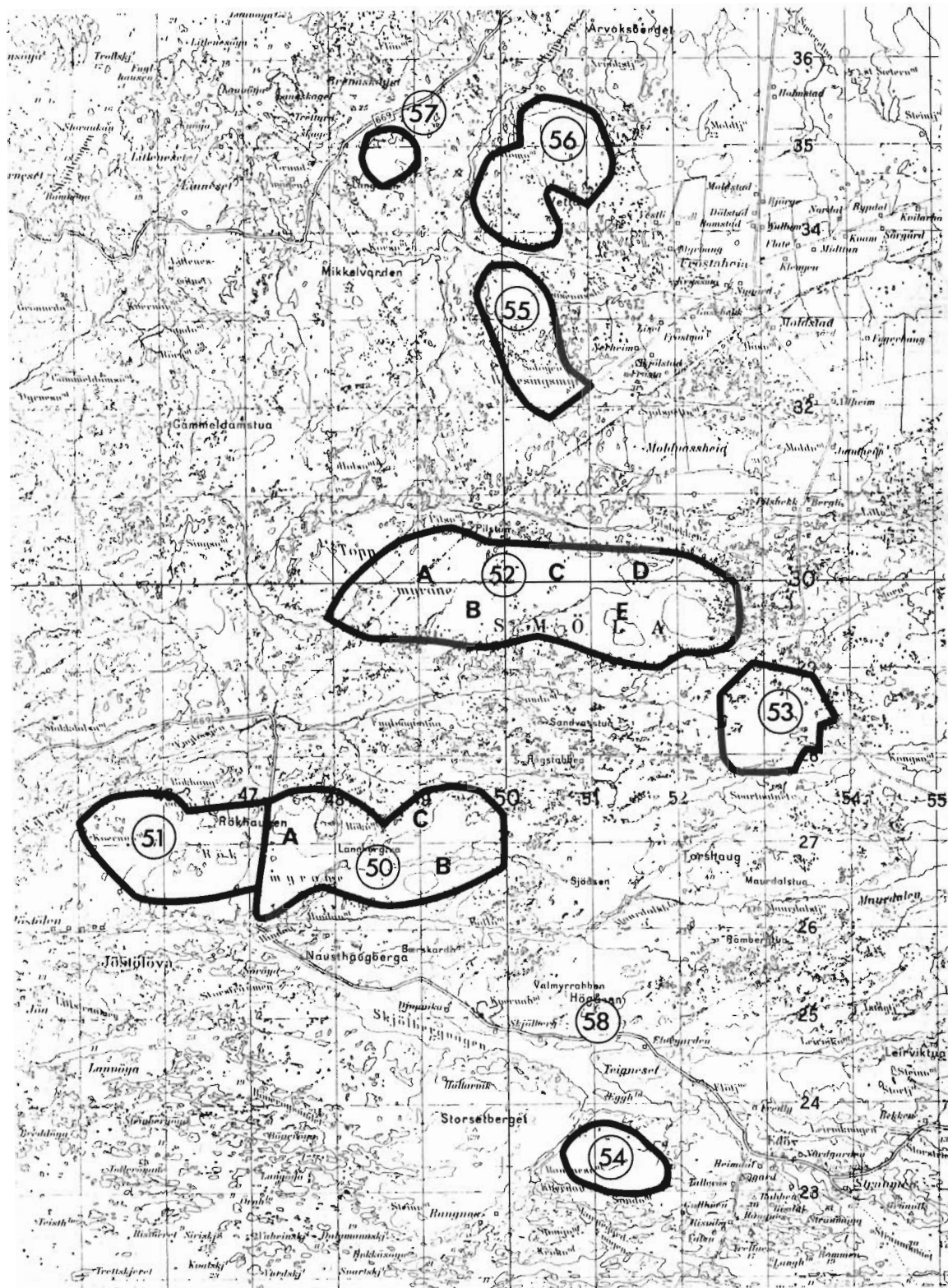
Myrtype: Hvelva nedbørsmyr uten kantskog og lagg. De største arealene har svake strukturer, 3-4 elementsamlinger i svak helling har regelmessige strukturer. Dels inngår også partier med uregelmessige strukturer (store erosjonsområder i S). Flere tjern og noen få gjøler fins. Ved tjern og bekker fins flatmyr.

Flora: Bl.a. vokser disse artene ombrotroft: *Dactylorhiza maculata*, *Arctostaphylos alpina*, *Pinguicula vulgaris*, *Sphagnum subnitens*, *Aulacomnium palustre*, *Hypnum cupressiforme*. Vestlige arter: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Sphagnum imbricatum*. *Sphagnum fuscum* og *Dicranum gorenlandicum* fins. *Betula nana* er stedvis vanlig.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dekker 80-90 %. *Cladina*-arter dekker stedvis mer enn *Racomitrium* og *Sphagnum* (*S. imbricatum*, *S. magellanicum*, *S. rubellum*, *S. fuscum*) på tuene. *Eriophorum vaginatum* dominerer feltsjiktet, men *Erica tetralix*, *Calluna*, *Empetrum*, *Rubus chamaemorus* og *Narthecium* er og vanlig. I høljer dominerer *Scirpus caespitosus*, *Eriophorum vaginatum*, *Sphagnum cuspidatum*, *S. tenellum*, *S. magellanicum*.

Inngrep: En del grøfta i Ø og SV, bl.a. med granplanting.

Diverse: Aktuelt område som reservat, men vurderes å ha lågere verdi enn lokalitet 52 (se kommentarene under lok. 50).

Figur 22. Kartet viser myrområder som er aktuelle for vern på Smøla. Disse er lokalitetene 50, Rokmyrane i Ø; 51 Rokmyrane i V; 52 Toppmyrane; 53 N for Svartvatnet; 54 N for Sandvatnet; 55 Hopesingsmyra; 56 Ø for Litlvtatnet og 57 N for Langåsen. Forslag til vernegrenser er inntegnet. Lokalitet 58 er markert. Bokstaver viser delområder. Utsnitt fra kbl. 1321 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 52. Smøla. Toppmyrane

Kbl. M711: 1321 I

UTM: MR 48-52,29-30

H o.h.: 20 m

Flybilde: 1685 D6-7

Areal: 4000 daa

Oppsøkt: 3.7.80 T.Ø.O
& A.M.

Verneverdi: 1a

Figur: 22

Myrtype: Store, sammenhengende, ombrotrofe myrkompleks som er oppsplittet i flere delområder, (se nedenfor) av bekker og fastmarksrygger. Myrene har 0-3^g helling. Størsteparten (ca. 85 %) dekkes av høgmyr uten markerte strukturer, mens partier med regelmessige strukturer (svake mykmattehøljer/flarker) fins. Flatmyrer fins ved bekker og tjern. Flere tjern og gjøler inngår.

Flora: Trivielle suboseaniske arter er vanlige. *Erica tetralix* er svært vanlig på tuene. *Juncus squarrosus* er vanlig i kanten. *Sphagnum fuscum* fins i tuevegetasjon. *Scirpus caespitosus* er ikke vanlig. *Arctostaphylos alpina* er vanlig på tuene. *Sphagnum subnitans* fins ombrotroft.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dekker 80-90 %. Forsenkninger er vanligst mot kantene av høgmyrene. På de sentrale områdene dominerer *Eriophorum vaginatum* i feltsjiktet, mens *Cladina*-arter dominerer bunnsjiktet. *Calluna* er nest vanligst i feltsjiktet. *Empetrum nigrum*, *Rubus chamaemorus*, *Racomitrium lanuginosum* og ulike *Sphagnum*-arter (*S. imbricatum*, *S. rubellum* o.a.) er vanlige arter. Stedvis der *Eriophorum vaginatum* har mindre dekning dominerer *Sphagnum*-arter i bunnen, og særlig gjelder dette *S. rubellum*.

I kantene der myrene har innslag av forsenkninger har *Narthecium*-matter stor dekning, ellers er arten sjelden. *Scirpus caespitosus* følger ofte *Narthecium*-vegetasjonen. Forsenkningene er ofte dominert av *Sphagnum tenellum* og *S. cuspidatum*.

Inngrep: Gamle grøfter, 1-2 m dype i V. Disse har liten betydning for myra som helhet.

Diverse: Lokaliteten kan deles etter bekker og fastmarksrygger i 5 områder:

A. Vestre del mellom veg og bekk (i Ø). Grøfter har ødelagt dette delområdet som domineres av store sammenhengende tuearealer, og som i Ø har to elementsamlinger med regelmessige strukturer.

B. Avgrenset av bekk (i V og N) og fastmark. I S et fint parti med regelmessige strukturer (dels svakt minerotrofe forsenkninger), ellers ett stort område med jevnt tuenivå.

C. S for Pilsbekken, V og N for bekk over myra. I V en rekke tjern og fastmarkskoller, sentralt store, åpne flarker med svak helling i flere retninger, dels forhøyninger.

D. S for Pilsbekken, N og Ø for bekk over myra. Like N og Ø for den sammenhengende myrflata er det et stort antall små tjern og fastmarkskoller.

E. Det største delområdet (knappt 1 km²) i SØ og en av de aller største, sammenhengende myrflatene som er intakt på Smøla. Jevn tuevegetasjon med *Eriophorum vaginatum* dominerer sentralt, men også de øvrige nevnte plante-samfunn inngår.

Toppmyrane med delområdene B-E utgjør det største urørte myrområdet, og vurderes å være mest verneverdig av myrene på Smøla. Toppmyrane vurderes også å være en av de mest verneverdige lokalitetene av store nedbørsmyrer i landet (se ellers kommentarer under lok. 50).

Lokalitet 53. Smøla. Myr N for Svartvatnet

Kbl. M711: 1321 I

UTM: MR 52-53,28

H o.h.: 20 m

Flybilde: 1685 D6-7

Areal: 900 daa

Oppsøkt: 3.7.80 T.Ø.O
& A.M.

Verneverdi: 2

Figur: 22

Myrtype: Størsteparten dekkes av høgmyr uten markerte strukturer, mens elementsamlinger med regelmessige strukturer (mykmattehøljer, dels svakt minerotrofe) fins. Dels ganske store minerotrofe parti (flatmyr). Flarkgjøler fins.

Flora: *Rhynchospora alba* er vanlig i mykmattehøljer/flarker. *Sphagnum pulchrum* stedvis dominant. *Phragmites communis* er vanlig. I Ø fins rikmyr med *Carex hostiana*, *Eriophorum latifolium*, *Tofieldia* og brunmoser. *Sphagnum strictum* fins.

Vegetasjon: De minerotrofe mykmattene er dominert av *Carex rostrata*. *Carex limosa*, *C. lasiocarpa*, *Drosera anglica* er stedvis dominerende. I bunnen er *Sphagnum cuspidatum*, *S. pulchrum* og *S. tenellum* vanligst. Størstedelen domineres av vanlig tuevegetasjon som er beskrevet under lokalitetene 50-53.

Inngrep: Ingen inngrep.

Diverse: Bare de nordligste delene av myra ble befart. Ut fra dette og flybildestudier vurderes lokaliteten å være aktuell i vernesammenheng som reservat, (se ellers kommentarer under lok. 50).

Lokalitet 54. Smøla. Myrer nord for Sandvatnet

Kbl. M711: 1321 I	UTM: MR 50-51,23	H o.h.: 70 m
Flybilde: 1685 E5-6	Areal: 600 daa	Oppsøkt: 3.7.80 A.M.
Verneverdi: 3(-4)	Figur: 22	

Myrtype: Plan nedbørsmyr med mye erosjon dominerer. Dessuten fins høgmyr med uregelmessige strukturer (dels erosjonsfurer), delvis uten eller med svake strukturer. Markerte forskjeller tue/høljer - ca. 0,5 m høge tuer. Høljene domineres av løsbunn. "Høljene" er ofte svakt minerotrofe. I kantene flatmyr og heivegetasjon.

Flora: *Betula nana* og *Sphagnum fuscum* er vanlige på tuene. *Hypnum cupressiforme* fins på tuene. Vestlige arter: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Carex binervis*, *C. hostiana*, *Juncus squarrosus*, *Sphagnum imbricatum*. *Dactylorhiza maculata* og *Pinguicula vulgaris* fins ombrotroft.

Vegetasjon: Tuene er dominert av *Eriophorum vaginatum* og *Calluna*. I bunnen dekker *Racomitrium* og *Cladina*-arter mest. Høljevegetasjonen er dominert av *Scirpus caespitosus* og *Carex limosa*. I bunnen er det mest dekning av *Sphagnum cuspidatum*, *S. tenellum*, *S. compactum*. I de minerotrofe forsenkningene er *Carex rostrata*, *C. limosa*, *Menyanthes* og *Narthecium* (tørrere) vanligst.

Inngrep: Mye grøfta i V. Dessuten er det dyrking i Ø.

Diverse: Dette myrområde skiller seg klart fra de store sentrale områdene ved å ha markerte erosjonsfurer. Dessverre er området påvirket av grøfting.

Lokalitet 55. Smøla. Hopesingsmyra

Kbl. M711: 1321 I	UTM: MR 50,32-33	H o.h.: 20 m
Flybilde: 1685 C5-6	Areal: 1000 daa	Oppsøkt: 3.7.80 A.M.
Verneverdi: 2	Figur: 22	

Myrtype: Høgmyrpartier uten strukturer dominerer, og splittes opp av fastmarksrygger og partier med mange tjern (sentralt). I svak helling fins element-samlinger med svake, regelmessige strukturer (mykmattehøljer) på tvers av hellingsretningen. I dalene som omgir og avgrensar myra er det flatmyr.

Flora: Triviell flora.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dominerer, og det fins små areal med ombrotrof mykmatte og løsbunn. Egentlige fastmattepartier mangler.

Tuevegetasjonen danner for størstedelen jevn matte med svært mye *Eriophorum vaginatum*. *Calluna* dominerer flekkvis, særlig på små forhøyninger der ellers følgende arter er vanlige: *Betula nana*, *Empetrum nigrum*, *Rubus chamaemorus*, *Drosera rotundifolia*, *Actostaphylos alpina*, *Pinguicula vulgaris*. *Scirpus caespitosus*, *Erica tetralix* og *Narthecium* fins meget spredt, og særlig i forsenkninger der *Eriophorum vaginatum*-mattene er glisnere.

Det tette feltsjiktet gjør at bunnsjiktet for stor del er dårlig utviklet. *Cladina*-arter og *Racomitrium lanuginosum* er vanligst, men og mye: *Sphagnum imbricatum*, *S. rubellum*, *S. nemoreum*, *S. magellanicum*, *S. fuscum*, *S. papillosum*, *Pleurozium schreberi*, *Hypnum cupressiforme*, *Hylocomium splendens*.

I høljer er *Sphagnum cuspidatum*, *S. tenellum* og *Cladopodiella fluitans/Gymnocolea inflata* dominerende arter. Dessuten inngår *Sphagnum papillosum*, og meteorpapir (algevekst) fins i løsbunn.

I tjern er det typisk vegetasjon med: *Carex rostrata*, *Menyanthes*, *Nymphaea* og *Nuphar pumila*.

Inngrep: Ikke påvirket av inngrep N for vegen.

Diverse: Greitt avgrensbar lokalitet som representerer godt utvikla, typiske myrer for Smøla. Aktuell som reservat, men gis lågere prioritet enn Toppmyrene og Røkmýrane (se kommentarer under lok. 50).

Diverse: Området er svært kalkrikt, med knauser der kalken står i dagen, og der det er mange kalkkrevende arter som *Gymnadenia conopsea*, *Carex flacca*, *Orchis mascula*. Bare et lite myrområde ble oppsøkt, og kalkrike myrer fins i et større område ved Høgåsen. Det ville være særlig gunstig om myrene ved Høgåsen kunne trekkes inn i et større verneområde. Flere av de nevnte fjellplantene er ikke kjent fra andre lokaliteter i ytre del av Møre.

Lokalitet 59. Frei. Sødalen

Kbl. M711: 1321 II
Flybilde: 1685 07-8
Verneverdi: 4

UTM: MR 39,94
Areal: 50 daa

H o.h.: 70 m
Oppsøkt: 4.7.80 A.M.

Myrtype: Svake høgmyrer med antydning til kantskog, markerte strukturer med høge tuer med furu og erosjonsfurer mellom.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige, bl.a. står *Polygala serpyllifolia* i myrkanten. Av næringskrevende arter fins: *Selaginella*, *Carex dioica*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Campyllum stellatum*, *Drepanocladus revolvens*.

Vegetasjon: Mest ombrotrof tuevegetasjon der markerte tuer har *Racomitrium*-dominans, med mye *Sphagnum imbricatum* og *S. fuscum*. Både *Narthecium* og *Scirpus caespitosus* går høgt i tuene. I forsenkninger mellom tuene er det mye løsbunn, dels fins rikmyr ved kanten.

Inngrep: Den største myra, innerst i dalen er dyrka. De oppsøkte myrene er små og påvirka av veg, hogst og grøfting. Uaktuell i vernesammenheng.

Lokalitet 60. Frei. Myr Ø for Fiske

Kbl. M711: 1321 II
Flybilde: 1685 P9-10
Verneverdi: 3

UTM: MQ 38,89
Areal: 80 daa

H o.h.: 50 m
Oppsøkt: 4.7.80 A.M.

Myrtype: Myra ligg på forhøyning i terrenget, og synes å representere ei svak høgmyr. Sentralt er det veldig markerte, uregelmessige strukturer med høge tuer (90 %) med furu i veksling med erosjonsfurer. Svak kantskog.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige, bl.a. *Juncus conglomeratus*, *J. squarrosus*. *Betula nana* og *Sphagnum fuscum* er vanlige.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dekker 90 %, har spredt småfuru og noen få små bjørker (1 m). *Calluna* dominerer. Dessuten inngår *Eriophorum vaginatum*, *Empetrum nigrum*, *Rubus chamaemorus*, *Andromeda*. I bunnen inngår *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum imbricatum*, *Cladina* spp., *Pleurozium schreberi*, *Hypnum cupressiforme*, *Hylocomium splendens*, *Sphagnum fuscum*, *S. nemoreum*. I lågt tuenivå inngår også *Narthecium*, *Scirpus caespitosus*, *Erica tetralix*, *Sphagnum rubellum*, *S. papillosum*, *S. magellanicum*.

Høljene har mest løsbunn, men noe mykmatte inngår med *Rhynchospora alba*, *Drosera anglica*, *Sphagnum tenellum*, *S. cuspidatum*, *S. compactum*. Kantskog med *Sphagnum angustifolium* fins.

Inngrep: Det ligger hus inntil myra, særlig nært i S. I V er det grøfta innover myra. I V går kraftlinje over myra, og i NØ fins gjerder.

Diverse: Denne høgmyrtypen, med svært markerte, uregelmessige strukturer med furu på tuene bør vernes i de ytre deler av fylket. Lokalitet 59,60 og 61 representerer samme type.

Lokalitet 61. Frei. SØ for Freiåsen

Kbl. M711: 1321 II
Flybilde: 1685 07-8

UTM: MQ 38,90
Areal: 60 daa

H o.h.: 60 m
Oppsøkt: 4.7.80 T.Ø.O
& A.M.

Verneverdi: 2-3

Myrtype: Svakt hvelva nedbørsmyr med svak kantskog. Uregelmessige strukturer. mye erosjon. Dype erosjonsfurer leder vannet mot kantene. Tuedominans, men høljer, (fastmatte-løsbunn) dekker også store areal.

Flora: *Rhynchospora alba* er vanlig, stedvis dominant. *Erica tetralix* og *Narthecium* er vanlige, stedvis dominante. *Betula nana* og *Sphagnum fuscum* fins. *Pinguicula vulgaris* står ombrotroft.

Vegetasjon: *Calluna* dominerer feltsjiktet på tuene. *Eriophorum vaginatum* nest vanligst. *Rubus chamaemorus* er svært vanlig. I bunnen dominerer *Racomitrium* og *Cladina* spp. *Sphagnum*-arter (*S. imbricatum* vanligst, men *S. rubellum* og *S. fuscum* er og vanlig) dekker også mye. Høljene er dominert av *Scirpus caespitosus*. Bunnen domineres av *Sphagnum tenellum*, men *S. compactum* og *S. cuspidatum* er vanlige arter. Furutrær/busker spredt over hele myra.

Inngrep: Uberørt område.

Diverse: Ei lita myr som kan stå som type for dette området (jfr. også lok. 59,60).

Lokalitet 62. Averøy. SV for Hosetvatnet

Kbl. M711: 1321 III UTM: MQ 24-25,88 H o.h.: 30 m
Flybilde: 1685 P6-7 Areal: 300 daa Oppsøkt: 4.7.80 A.M.
Verneverdi: (1b)-2 Figur: 21

Myrtype: Flere høgmyrelementsamlinger og plane nedbørsmyrer som det er vanskelig å skille mellom. Markerte, fine dråg som lager skarpe grenser mellom de ombrotrofe delene som er fra 20-70 daa store. Lagg mangler, mens kantskog fins. De ombrotrofe partiene har markerte strukturer, dels regelmessig veksling, dels uregelmessig med erosjon.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige, bl.a. *Myrica*, *Juncus articulatus*, *J. conglomeratus*. Av mer næringskrevende arter nevnes: *Pedicularis palustris*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Eriophorum latifolium*. De vanlige brunmosene inngår, dessuten *Fissidens adianthoides*, *Scorpidium scorpioides*, *Sphagnum warnstorffii*. *Sphagnum riparium* fins også.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dominerer, og enkelte av myrdelene har 90 % tue. Furu danner ganske fine kantskoger (med *Sphagnum angustifolium*) og småfuru fins også spredt utover myrflata. *Calluna* dominerer, men og mye *Empetrum nigrum*, *Betula nana*, *Eriophorum vaginatum* og *Rubus chamaemorus*. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum*, dessuten inngår mye lav (*Cladina* spp.), *Sphagnum imbricatum*, *S. fuscum*, *Pleurozium schreberi*, *Hylocomium splendens*. I lågere tuenivå fins også mye *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Sphagnum rubellum*, *S. magellanicum*. Høljene har mest mykmatte, men og en god del løsbunn. *Sphagnum tenellum*, *S. cuspidatum*, *S. papillosum*, meteorpapir. Små fastmattepartier fins med bl.a. *Scirpus caespitosus*. Ofte har "høljene" innslag av mineralvannindikatorer, særlig gjelder dette nært fastmarkskantene (lagg mangler).

I drågene er vegetasjonen for en stor del intermediær, men også rik vegetasjon dekker store areal.

Inngrep: Tidligere dekte myrene mye større areal, særlig er det dyrka myr i SØ. Også i NV er det dyrka noe myr, og det fins grøfter helt i kanten.

Diverse: Fine høgmyrelementer og fine, rike dråg gjør lokaliteten verneverdig. Nedbørsmyrene representerer viktige regionale typer. Myra ble raskt befart, og de rike myrpartier kan nok ha flere interessante myrarter.

Lokalitet 63. Averøy. Ø for Drepartjernet

Kbl. M711: 1321 III UTM: MQ 23-24,90 H o.h.: 20 m
Flybilde: 1685 O3-4 Areal: 120 daa Oppsøkt: 4.7.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 3-4 Figur: 21 & T.A.

Myrtype: Ombrotroft kompleks med mange uregelmessige erosjonsfurer. Høge tuer (ca. 3/4 m) i veksling med erosjon. Matter fins. Svak overgang til minerotrof vegetasjon.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige.

Vegetasjon: Tuene domineres av *Calluna*, mens *Eriophorum vaginatum* er nest vanligst. Bunnen er fullstendig dominert av *Racomitrium*. *Sphagnum*-arter (*S. imbricatum*, *S. rubellum*, mens *S. papillosum*, *S. magellanicum* går mot høljene) er vanligere enn lav. *Eriophorum angustifolium* står på tuer. *Carex rostrata* fins i matter i fattig vegetasjon.

Diverse: Grøfta i Ø, på grunn av inngrepene uaktuell som reservat. I området er det tidligere funnet interessante myrarter (Blyttia 1970 1:33): *Carex chordorrhiza*, *C. livida*, *Eriophorum gracile*.

Lokalitet 64. Averøy. Myr V for Sørli

Kbl. M711: 1320 IV
Flybilde: 1870 A9-10
Verneverdi: (1b)-2

UTM: MQ 20-21,86
Areal: 250 daa
Figur: 21

H o.h.: 20 m
Oppsøkt: 4.7.80 A.M.

Myrtype: Myrkomplekset består av flere deler delt opp av bekker og dråg. I kantene flatmyr med svak helling og overgangstype mot bakkemyr. Hovedparten består av åpen nedbørsmyr med strukturer som dels er regelmessige, dels uregelmessige. Erosjon er utbredt. Myra er omgitt av en slags lagg, og flere dråg skjærer over myra. Kantskog mangler. "Høljene" er delvis minerotrofe, mye minerogent vatn spres utover myra fra laggen og dråga. Veksling tuevegetasjon/høljer, som 80/20. Høljene består mest av løsbunn. De ombrotrofe partiene klassifiseres som planmyr, men det fins også trekk felles med ekte høgmyr og atlantisk høgmyr.

Flora: *Carex paniculata* som er en sjelden art i Norge fins i Ø. Suboseaniske arter er vanlige, bl.a. *Juncus squarrosus*.

Vegetasjon: Tuene er totalt dominert av *Racomitrium* i bunnen. Av torvmosene dekker *S. fuscum* mer enn *S. imbricatum*. Ellers inngår bl.a. *Pleurozium schreberi*, *Hypnum cupressiforme*, *Hylocomium splendens*, lav dekker lite. I feltsjiktet er *Calluna* vanligst. Andre arter som dekker mye er *Eriophorum vaginatum*, *Scirpus caespitosus*, *Rubus*, *Empetrum nigrum*, *Betula nana*.

Høljemattene er dominert i bunnen av *Sphagnum cuspidatum* *S. tenellum*, *S. compactum*, *S. rubellum* og *S. papillosum*. I feltsjiktet opptrer *Eriophorum vaginatum* på små "øyer". Det er usikkert om *Rhynchospora alba*, *Carex limosa* og *Myrica* vokser ombrotroft. I høg hølje/låg tue fins *Narthecium* (går også høgt i tue), *Erica tetralix*, *Scirpus caespitosus*.

I "laggen" og dråga er det mest fattig vegetasjon. Vanlige arter: *Myrica*, *Carex rostrata*, *Sphagnum flexuosum* s.lat., *S. subnitens*, *S. rubellum*, *S. papillosum*. Rikmyr fins også med brunmoser i bunnen. Her fins bl.a. *Carex dioica*, *C. hostiana*.

Inngrep: Myra er uberørt.

Diverse: En av de få større intakte myrene i et myrrikt distrikt.

Lokalitet 65. Halså. V for Glåmslia

Kbl. M711: 1421 III
Flybilde: 1685 M4-5
Verneverdi: 2-3

UTM: MQ 66-67,98-99
Areal: 300 daa
Figur: 13

H o.h.: 90 m
Oppsøkt: 5.8.80 T.Ø.O.

Myrtype: Ombrotroft myrkompleks (som synes å følge landskapet) splittet opp i mange deler av brutt topografi. Vanligst er ombrotrofe erosjonsparti. Tue-dominans mot kantene (80 % tuer, 20 % høljer, 0,5 m høge tuer). Store høljematter (eventuelt ekstremfattig) fins. Små bakkemyrelementer, mest som breie dråg. Furutrær/busker spredt over myra. Slukhol fins.

Flora: *Betula nana* inngår. *Myrica* er stedvis dominant og synes å vokse ombrotroft.

Vegetasjon: *Calluna* dominerer tuene. *Eriophorum vaginatum*, *Scirpus caespitosus* og *Erica tetralix* er vanlige arter, mens *Narthecium*, *Empetrum* sp., *Rubus chamaemorus* er mer spredt. I bunn er *Racomitrium lanuginosum* vanligst, mens *Cladina* dekker nest mest. *Sphagnum* (*S. imbricatum*, *S. rubellum*, *S. fuscum*, førstnevnte vanligst) er spredt. Høljematteområder fins der *Rhynchospora alba* dominerer.

Inngrep: Nytt dyrkingsland. Store deler i N er allerede dyrka. Det synes å foreligge oppdyrkingsplaner for resten av området!

Lokalitet 66. Halså. NV for Gjerstad

Kbl. M711: 1421 III
Flybilde: 1685 M3-4
Verneverdi: 3

UTM: MQ 63,96
Areal: 75 daa
Figur: 13

H o.h.: 20 m
Oppsøkt: 5.8.80 T.Ø.O.

Myrtype: Ombrotroft kompleks, 30 % tuer, 70 % høljematter. Området dekker en sadel i landskapet og på sidene nede er det lite tuer og svakt hellende bakkemyr. Låge tuer, ca. 20 cm høge. Lagg i SV, der det er svak kantskog. Spredte furubusker til trær på myra.

Flora: *Myrica* (dominerer i laggen), *Rhynchospora alba* (vanlig i mykmattene), *Carex pulicaris*, *Sieglingia* (i kanten). *Sphagnum angustifolium* vokser i kantene. *Eriophorum latifolium* fins.

Vegetasjon: Vanskelig å skille fattig vegetasjon fra ombrotroft da *Carex rostrata* og *Eriophorum angustifolium* inngår i "høljemattene", særlig nede i "sadelen". Tuene er dominert av *Calluna*, mens *Eriophorum vaginatum* dekker nest mest. *Empetrum*, *Narthecium*, *Rubus chamaemorus* og *Erica tetralix* er vanlige arter. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum imbricatum*, mens *Cladina*, *S. rubellum*, *S. fuscum*, *S. nemoreum*, *Pleurozium* er mer spredt.

Mattene domineres av *Scirpus caespitosus*, mens *Narthecium* og *Erica tetralix* dekker nest mest. I bunn dekker *Sphagnum papillosum* mest, mens *S. tenellum* og *S. compactum* er stedvis dominerende. Rike flekker i laggen fins.

Inngrep: Ingen inngrep.

Diverse: Flere lignende myrer i nærheten, men ingen av disse er så fine som lokalitet 66 (etter flybildestudier).

Lokalitet 67. Halså. SV for Storhøen

Kbl. M711: 1421 III	UTM: MQ 69-70,99	H o.h.: 120 m o.h.
Flybilde: 1685 M4-5	Areal: 65 daa	Oppsøkt: 5.8.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 4	Figur: 13	

Myrtype: Ombrotroft erosjonskompleks som følger landskapet, og som er delt i to av dråg. De to erosjonspartiene består av høge tuer 0,5-1 m høge (80 %) og av furer (20 %) med bar torv, noe matte. Ikke kantskog. Furubusker spredt.

Flora: *Betula nana*, *Siphula ceratites*. *Sphagnum subnitens* fins ombrotroft.

Vegetasjon: Tuene domineres av *Calluna* i feltsjiktet. *Eriophorum vaginatum*, *Rubus chamaemorus*, *Empetrum*, *Erica tetralix* og *Narthecium* er vanlige arter. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum* mens *Cladina* dekker nest mest. *Sphagnum imbricatum* er vanligste *Sphagnum*-art. Dråget er ekstremfattig og domineres av *Narthecium* (vanligst), *Scirpus caespitosus*, *Rhynchospora alba* (våte partier) og *Molinia*. *Carex rostrata* er spredt, og *Carex limosa* "høljer" fins. *Sphagnum compactum* er viktigste art i bunnen.

Inngrep: Grøfta i SV.

Diverse: Et fint erosjonsområde om det ikke hadde vært for grøftene i SV.

Lokalitet 68. Halså. S for Rennhaugen

Kbl. M711: 1421 III	UTM: MR 79-80,02-03	H o.h.: 160 m
Flybilde: 1685 L14-15	Areal: 800 daa	Oppsøkt: 6.8.80 T.Ø.O.
Verneverdi: (1b)-2	Figur: 23	

Myrtype: Planmyr er vanligste type, og en rekke elementsamlinger veksler med flatmyr og bakkemyr. Dels fins erosjonspartier med tuedominans (1/2-3/4 m høge tuer), i veksling med dråg og flatmyr. Ombrotrofe partier med store høljematter fins også (ofte 50 % tue, 50 % hølje). Fastmarkskoller splitter opp myrene, dessuten fins tjern.

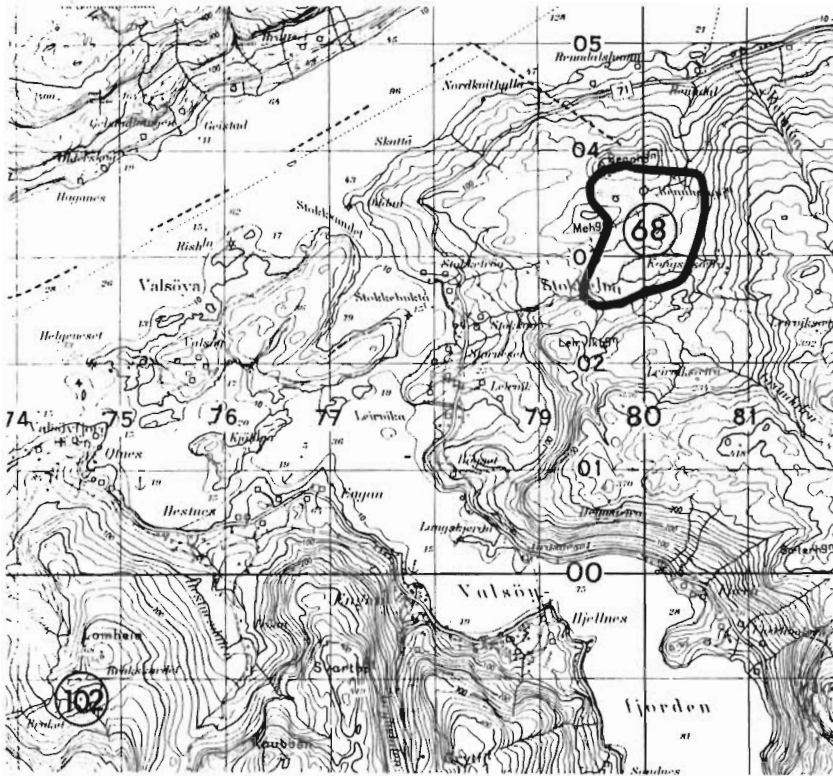
Flora: *Carex livida*-flark fins der *Sphagnum pulchrum* dominerer. *Scheuchzeria* og *Sphagnum lindbergii* fins. Rikmyrarter: *Selaginella*, *Tofieldia*, *Eriophorum latifolium*, *Drepanocladus badius*, *Scorpidium scorpioides*.

Vegetasjon: Ofte svak overgang mellom vegetasjonstypene. I erosjonspartiene dominerer *Calluna* på tuene, med *Betula nana* som nest vanligste art. *Eriophorum vaginatum*, *Erica tetralix*, *Narthecium* er vanlige arter. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum* mens *Cladina* dekker nest mest. *Sphagnum*-arter er vanlige (*S. imbricatum*, *S. nemoreum*, *S. fuscum*). I høljemattene er *Rhynchospora alba* stedvis dominant, *Narthecium* dekker ofte størst areal i bakkemyrene som er fattige. *Carex lasiocarpa* og *C. rostrata* er viktigste arter i drågene og flatmyrene (fattige), men også *Molinia*, *Eriophorum vaginatum* og *Narthecium* dekker store areal. *Sphagnum pulchrum* og *S. cuspidatum* dominerer bunnen i fattigflarker. Små rike flekker fins.

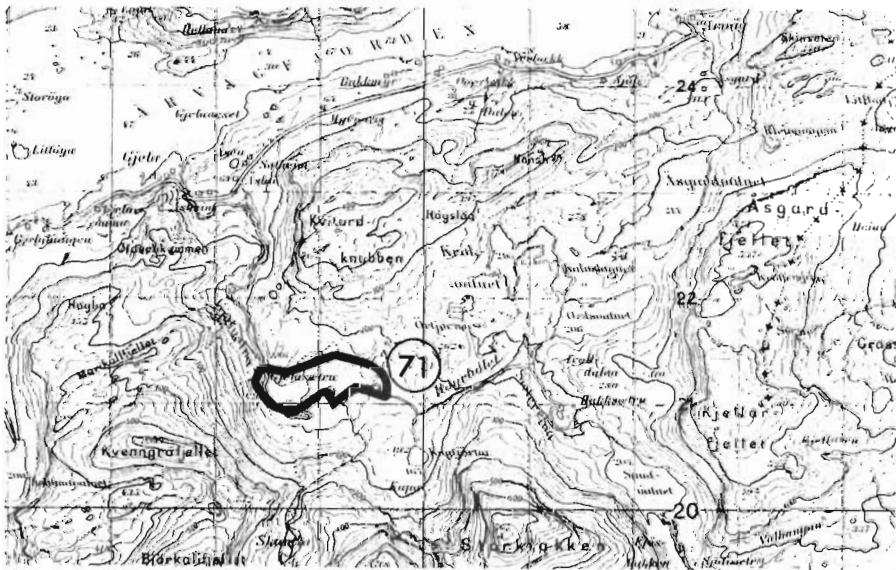
Inngrep: Kraftlinje skjærer over området. Noen traktorspor, vises knapt.

Diverse: Dette er et fint og variert område, men noe "rotete" ved utstrakt oppsplitting av typene. Det er viktig å få bevart denne lokaliteten, da den framstår som det eneste større erosjonskomplekset i låglandet i Halså kommune som er uberørt.

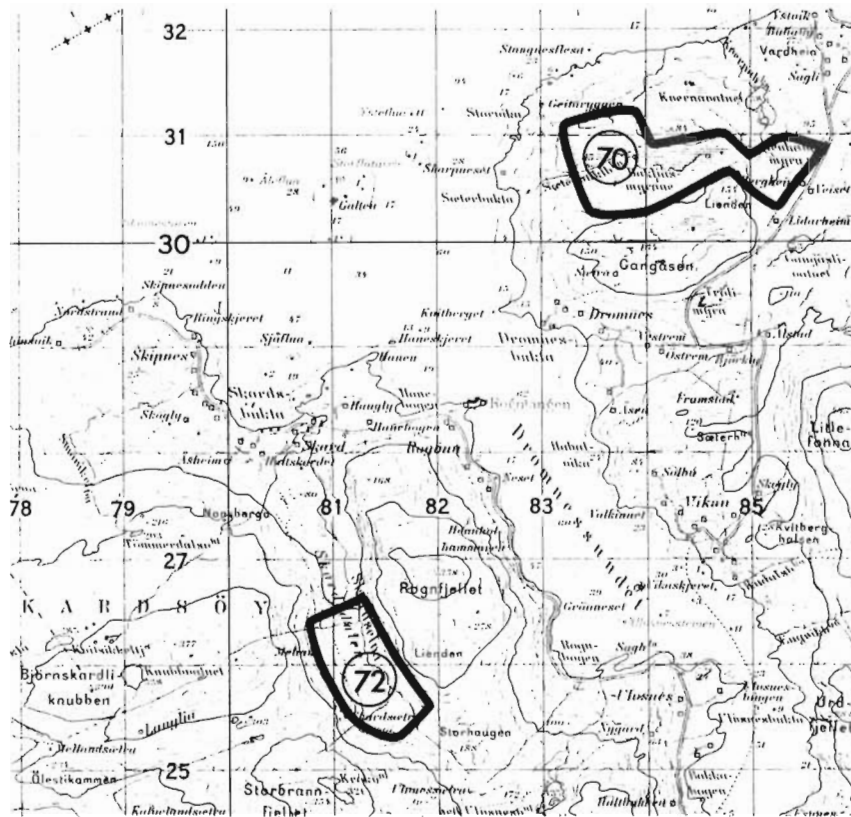

Figur 23. Lokalitet 68, S for Rennhaugen, Valsøy med inntegnet forslag til verneområde. Lokalitet 102 er vist. Utsnitt fra kbl. 1421 III. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

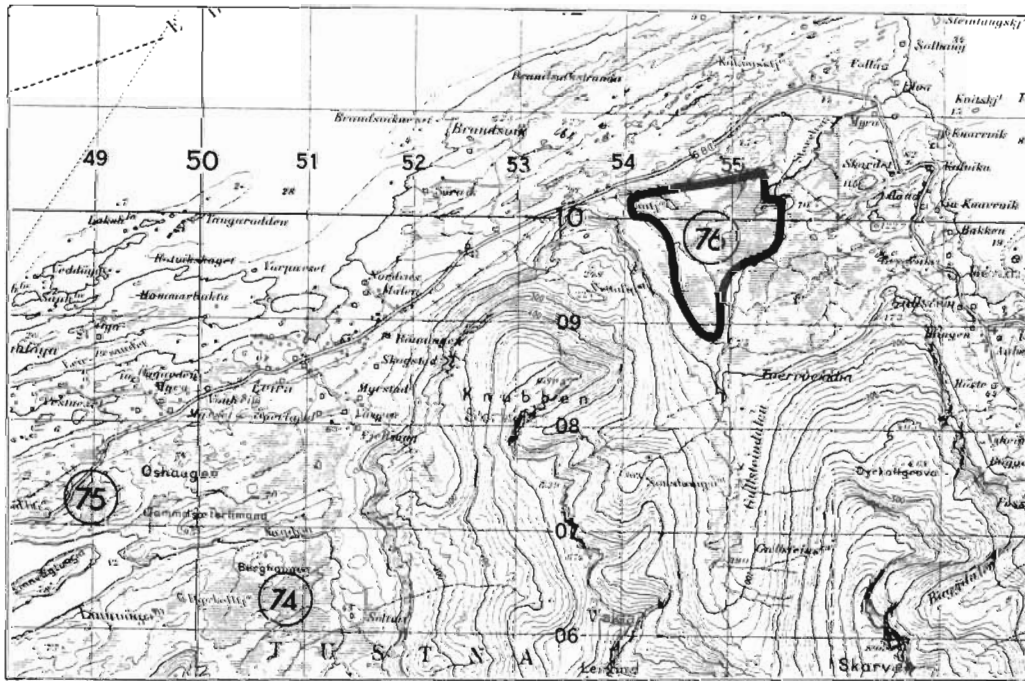
Figur 24. Lokalitet 71, Ø for Gjelasetra, Aure, med inntegnet forslag til verneområde. Utsnitt av kbl. 1421 I. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 25. Lokaltetene 70, Bakliåsmyrane m.m. og 72 Skardsdalen, begge i Aure. Aktuelle verneområder er inntegnet. Utsnitt fra kbl. 1421 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 26. Lokalitet 76, Storelva, Tustna, med inntegnet forslag til verneområde. Lokalitetene 74 og 75 inngår også på kartutsnittet fra kbl. 1321 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

dekker ca. 50 %. Partiene er adskilt av dråg, og i Ø fins svak kantskog, men lagg mangler. Noen parti har sentralt svake strenger, og flere elementsamlinger har trekk av eksentrisk høgmyr. Erosjonsfurer opptrer. Flatmyr dekker ca. 20 % og fins bl.a. i tidligere meander. To gjøler fins.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige, bl.a. *Erica tetralix*, *Sphagnum molle* (i meandermyra), *S. strictum*. *Sphagnum angustifolium* i kantskogen. *Siphula ceratites* fins.

Vegetasjon: Høljemattene er dominert av *Scirpus caespitosus*. *Rhynchospora alba* er delvis dominerende. *Drosera*-arter, *Rubus chamaemorus*, *Narthecium*, *Carex limosa* er vanlige arter. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum*, *S. compactum*, mens *S. tenellum* er stedvis dominant. *Sphagnum rubellum* og *S. magellanicum* er vanlige arter. Tuene domineres av *Calluna* og *Eriophorum vaginatum*. *Narthecium* er stedvis dominerende. *Rubus chamaemorus*, *Betula nana*, *B. pubescens*, *Empetrum* er vanlige. Bunnen domineres av *Racomitrium lanuginosum* og *Cladina*. *Sphagnum papillosum*, *S. magellanicum*, *S. fuscum*, *S. rubellum*, *S. imbricatum* er vanlige arter.

I meandermyra (fattig) dominerer *Carex nigra* og *C. rostrata*. *Menyanthes* og *Comarum* er vanlige. I bunnen er *Sphagnum flexuosum* s.lat. (også ren *S. flexuosum*) og *S. papillosum* delvis dominerende, mens *S. lindbergii* er vanlig. Ellers er vegetasjonen fattig.

Inngrep: Noe hogst i V. Nesten gjengrodd vinterveg går over området. Dette er ubetydelige inngrep.

Diverse: Fint myrområde i en vakker dal der det fins ganske store myrer i dalen oppover til ca. 400 m o.h. Området grenser inn mot Hemne kommune, med lokalitetene Sør-Trøndelag nr. 9 og 8 (se Moen 1983). Myrene ved Gjelasætra representerer låglandsmyrer, og såpass fine ombrotrofe låglandsmyrer med ekspansive høljensamfunn er sjeldne.

Lokalitet 72. Aure. Skardsdalen. Skardsøy

Kbl. M711: 1421 IV

UTM: MR 80-81,25-26

H o.h.: 100 m

Flybilde: 1315 C1-2

Areal: 210 daa

Oppsøkt: 8.8.80 T.Ø.O.

Verneverdi: (1b)-2

Figur: 25

Myrtype: Flere (8-10) adskilte ombrotrofe partier der nesten halvparten tolkes som svake høgmyrer med uregelmessige strukturer. Resten er plane nedbørsmyrer med uregelmessige strukturer. De ulike partier er adskilt av dråg/bekker og fastmark/kantskog. Disse nedbørsmyrene består bl.a. av erosjonspartier (dekker ca. 75 %) der tuene er ca. 1 m høge og dekker ofte 70 %, mens høljene har løsbunndominans, men mye er også dekt av mykmatter. Ca. 10 % er dekt av plane nedbørsmyrer uten eller med lite erosjon, der tuene (ca. 40 %) er under 0,5 m høge og høljene er mykmattedominert. I S et flatmyrparti (dekker ca. 10 %) med to gjøler og spredte lave tuer. Området mangler lagg, men har dels kantskog. Spredt furu over myrene og bekk løper gjennom området.

Flora: Suboseaniske arter: *Carex tumidicarpa*, *Juncus conglomeratus*, *J. squarrosus*, *Sphagnum imbricatum*, *S. molle*. *Sphagnum flexuosum* s.lat. i kantskogen. *Betula nana*, *Sphagnum fuscum*, *S. lindbergii* fins. *Siphula ceratites* står i erosjonshølje.

Vegetasjon: *Calluna* dominerer tuevegetasjon. *Scirpus caespitosus*, *Erica tetralix*, *Betula nana*, *Eriophorum vaginatum*, *Rubus chamaemorus* er vanlige arter. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum*. *Cladina*-arter er vanlig, mens *Sphagna* er sjelden. Høljemattene er dominert av *Scirpus caespitosus*. *Narthecium* og *Rhynchospora alba* er stedvis dominanter, mens *Erica tetralix* og *Eriophorum vaginatum* dekker også mye. Bunnen er dominert av *Sphagnum tenellum*, *S. papillosum*, *S. compactum*.

Flatmyra er ekstremfattig og dominert av *Scirpus caespitosus*, mens *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Eriophorum vaginatum*, *Rhynchospora alba*, *Molinia*, *Carex limosa* er vanlige arter. *Menyanthes*-flarker fins spredt. *Sphagnum papillosum* vanligst i bunnen.

Inngrep: Ingen betydelige inngrep.

Lokalitet 73. Aure. V for Olsvik

Kbl. M711: 1421 III
Flybilde: 1685 J10-11
Verneverdi: 2-3

UTM: MR 68,12
Areal: 110 daa

H o.h.: 40 m
Oppsøkt: 8.8.80 T.Ø.O.

Myrtype: Myra domineres av en elementsamling med plan nedbørsmyr med uregelmessige strukturer. Erosjon er utbredt over ca. 3/4 av dette partiet, og tuene dekker ca. 70 % (ca. 1 m høge). Høljene er helt dominert av bar torv. Små partier uten erosjon med mattevegetasjon fins, særlig i kanten. Minerotrofe parti, flatmyr og dråg dekker ca. 1/4 av myra. Kantskog fins. Bekk løper gjennom området.

Flora: Suboseaniske arter: *Potamogeton polygonifolius* (vanlig i bekken), *Juncus bulbosus*, *J. conglomeratus*, *J. effusus* og *Sieglingia*. *Sphagnum lindbergi* og *Utricularia ochroleuca* fins. *Sphagnum flexuosum* s.lat. i kantskogen.

Vegetasjon: Feltsjiktet opptrer flekkvis og ca. 50 % av tuene mangler feltsjikt. *Calluna* dominerer. *Eriophorum vaginatum*, *Scirpus caespitosus*, *Rubus chamaemorus*, *Erica tetralix*, *Empetrum*, *Vaccinium myrtillus*, *Narthecium* og *Betula nana* er vanlige arter. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum* klart, mens *Cladina* er nest vanligst. Av *Sphagna* er *S. imbricatum* vanligst, men *S. rubellum* og *S. fuscum* er også vanlige. I høljemattene dominerer *Scirpus caespitosus*, mens *Erica tetralix* og *Narthecium* er svært vanlige.

Carex lasiocarpa-dråg fins med mye *Sphagnum flexuosum* s.lat. i bunnen.

Flatmyra er dominert av *Carex rostrata* og er fattigdominert, men store areal har intermedier vegetasjon.

Inngrep: Endel hogst på myra. Kraftlinje skjærer over området, og noe torvskjæring i SØ.

Lokalitet 74. Tustna. NV for Røsvatnet

Kbl. M711: 1321 II
Flybilde: 1685 L5-6
Verneverdi: 2(eventuelt 4)

UTM: MR 50-51,06
Areal: 250 daa
Figur: 26

H o.h.: 60 m
Oppsøkt: 9.8.80 T.Ø.O.

Myrtype: Flere plane ombrotrofe partier med uregelmessige strukturer, adskilt av fastmark og smale jordvannmyrer. De ombrotrofe partiene er dels tett bevosk med høge, glisne furutrær (til 6 m). Vanligvis låge tuer (0,5 m), erosjonsfurene er smale og grunne. Svak kantskog fins, svak tendens til lagg.

Flora: *Potamogeton polygonifolius*, *Carex pulicaris*, *Eriophorum latifolium*, *Juncus articulatus*, *J. bulbosus*, *J. squarrosus*, *Sieglingia*, *Sphagnum imbricatum*, *S. molle*, *S. strictum*. *Sphagnum subnitens* fins ombrotroft.

Vegetasjon: Feltsjiktet fins på ca. 75 % på tuene hvor *Calluna* og *Eriophorum vaginatum* dominerer. *Erica tetralix*, *Betula nana*, *Andromeda* er vanlig. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum* mens *Cladina* dekker nest mest. *Sphagna* sjelden. Høljemattene domineres av *Scirpus caespitosus*, *Narthecium* stedvis dominant. *Rhynchospora alba* er vanlig i fuktige parti. I bunnen er *Sphagnum tenellum*, *S. compactum*, *S. papillosum* vanligst mens *S. cuspidatum* er svært vanlig på fuktige steder. Intermedier vegetasjon fins.

Inngrep: Ny veg skjærer gjennom området.

Diverse: Ny veg inn i området tyder på planer om nydyrking. Mye myr i området, jfr. lokalitet 75,76.

Lokalitet 75. Tustna. V for Oshaugen

Kbl. M711: 1321 II
Flybilde: 1685 L5-6
Verneverdi: 2(-3)

UTM: MR 48-49,07
Areal: 60 daa
Figur: 26

H o.h.: 20 m
Oppsøkt: 9.8.80 T.Ø.O.

Myrtype: I Ø et flatmyrparti som dekker mer enn halvparten av myra, med løsbunn. I V er det et ombrotroft parti av noe spesiell utforming med svak hvelving. Kantskog og lagg er tilstede. Spredt furu fins over hele den ombrotrofe myra. Tuene er låge, mindre enn 0,5 m og dekker 80 %. Fastmattehøljer er vanlig, med smale matteforsenkninger eller erosjon. Det ombrotrofe partiet klassifiseres som kanthøgmyr.

Flora: Vestlige arter: *Potamogeton polygonifolius*, *Juncus articulatus*, *J. squarrosus*. *Rhynchospora alba* er stedvis vanlig, og *Sphagnum subnitens* fins ombrotroft.

Vegetasjon: I matteforsenkingene ombrotroft dominerer *Sphagnum cuspidatum*. I større høljematter dominerer *Scirpus caespitosus*, *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Sphagnum tenellum* og *S. papillosum*. På tuene fins feltsjiktet på mer enn 3/4 og *Calluna* dominerer. *Eriophorum vaginatum*, *Erica tetralix*, *Betula nana*, *Scirpus caespitosus* og *Narthecium* er vanlige arter. Dårlig bunnsjikt, men *Cladina* dominerer. *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum rubellum* *S. fuscum*, *S. imbricatum* er og vanlige. Flatmyrpartiet er dominert av *Myrica*, *Narthecium* og *Erica*. Små *Calluna*-tuer (10 cm høge) er vanlig. *Molinia*, *Scirpus caespitosus* er og vanlige arter. Bunnsjiktet dårlig på grunn av tett feltsjikt. *Sphagnum papillosum* dominerer, men *S. tenellum* og *S. compactum* er og vanlige arter. Fine løsbunnsparti med mye *Sphagnum cuspidatum* (dominerer), *S. majus*, *S. compactum*, *Carex limosa*, *Menyanthes* og *Phragmites*. Noe rikt i V, i laggen med *Carex hostiana*, *Selaginella*.

Inngrep: Noe grøfta i V i laggen, noe granplanting. (Ennå ubetydelige inngrep).

Diverse: De store erosjonsmyrene på Tustna er grøfta eller i ferd med å bli grøfta. Denne lokaliteten representerer noe forskjellige utforminger i forhold til lokalitet 76 og 74.

Lokalitet 76. Tustna. Ved Storelva

Kbl. M711: 1321 II	UTM: MR 54-55,09-10	H o.h.: 40 m
Flybilde: 1685 K9-10	Areal: 500 daa	Oppsøkt: 9.8.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 2(eventuelt 4-5)	Figur: 26	

Myrtype: Store myrområder ved Storelva, men de er splittet opp i mange element-samlinger. Planmyr med uregelmessige strukturer dominerer. Store partier har 90 % tue, og det er vanlig med store erosjonsområder med høge tuer. Tuene har ofte furutrær som er 3-4 m høge. Kantskog fins. Flatmyrpartier uten skarpe grenser mot de ombrotrofe partiene. Svake bakkemyrer i S.

Flora: *Myrica*, *Potamogeton polygonifolius*, *Eriophorum latifolius*, *Juncus articulatus*, *J. bulbosus*, *J. squarrosus* (stedvis vanlig på tuene), *Rhynchospora alba*, *Sphagnum molle*.

Vegetasjon: Tuene domineres av *Calluna* og *Eriophorum vaginatum* (førstnevnte vanligst), mens *Rubus chamaemorus*, *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Empetrum* sp. og *Betula nana* er vanlige. Feltsjiktet dekker ca. 75 % av tuene. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum*, mens *Cladina* dekker nest mest. *Sphagnum* dekker ofte lite (stedvis vanlig), *S. imbricatum* er vanligst, dessuten *S. rubellum*, *S. fuscum*. *Eriophorum angustifolium* stedvis svært vanlig i furene. *Sphagnum cuspidatum* stedvis vanlig. På tuene i kraftige erosjonsfelt er *Racomitrium* totalt dominerende, og feltsjiktet dekker lite.

Inngrep: Mye nydyrking i NV. Gammel og ny kraftlinje skjærer over området i N.

Diverse: Bare myrer V for Storelv i N er vurdert. Ø for elva og videre innover i dalen fins også fine myrer. Det er aktuelt med et verneområde som tar med områder innover dalen der det også fins mye bakkemyr. Innen en av lokalitetene i Tustna (lok. 74-76) bør det opprettes et reservat, og lokalitet 76 med tilgrensende myrer i S og Ø er mest aktuelle.

Lokalitet 77. Halså. NØ for Hønsvik

Kbl. M711: 1321 II	UTM: MQ 59,97-98	H o.h.: 100 m
Flybilde: 1685 M2-3	Areal: 180 daa	Oppsøkt: 10.8.80
		T.Ø.O.

Verneverdi: 5

Myrtype: Flere små plane nedbørsmyrer med erosjonspartier i veksling med flatmyrpartier og drag. Myrene splittet opp av fastmarkspartier. Høge tuer, opptil 1 m, ofte med furu.

Flora: *Betula nana*, *Erica tetralix* og *Rhynchospora alba* er vanlige arter.

Vegetasjon: På tuene dekker feltsjiktet mye, og *Calluna* dominerer mens *Eriophorum vaginatum* dekker nest mest. *Empetrum* spp., *Scirpus caespitosus*, *Rubus chamaemorus*, *Andromeda* og *Narthecium* er vanlige arter. I bunnen er *Racomitrium lanuginosum* vanligst, *Cladina* nest vanligst. Av *Sphagna* fins *S. imbricatum*, *S. rubellum*, *S. fuscum* og *S. nemoreum*.

Inngrep: Grøfta og veg i SØ. I N mye grøfta - plantefelt.

Diverse: Uaktuell som verneobjekt grunnet inngrep.

Lokalitet 78. Rauma. Isterdalen. Myr NØ for Isterdalssætra

Kbl. M711: 1320 III   UTM: MQ 31,31   H o.h.: 30 m
Flybilde: 1870 K15-16   Areal: 100 daa   Oppsøkt: 20.8.80 A.M.
Verneverdi: (1b)-2   Figur: 27

Myrtype: Flatmyr og ombrotrof myr i veksling. De ombrotrofe partiene som er tuedominert og som har svak hvelving og kantskog klassifiseres som platåhøgmyr (overgangstype mot planmyr).

Flora: I ombrotrof tuevegetasjon inngår bl.a. *Loiseleurea*, *Cornus*, *Dactylorhiza maculata*, *Narthecium*, *Carex pauciflora*, *Hypnum cupressiforme*.

Vegetasjon: Tuevegetasjon dominerer de ombrotrofe partiene, og *Narthecium* og *Scirpus caespitosus* inngår sammen med de dominerende artene *Calluna* og *Eriophorum vaginatum*. I bunnen er *Racomitrium lanuginosum* vanligst, men også *Pleurozium schreberi* og *Sphagnum imbricatum* er vanlige. Matte-høljer fins.

De minerotrofe partier har mattevegetasjon med *Rhynchospora alba*, *Scheuchzeria*, *Sphagnum compactum*, *S. lindbergii*. Ved Istra fins fine oreskoger (jfr. Sæther 1982).

Inngrep: Kraftlinje krysser begge myrene uten å medføre omfattende inngrep.

Diverse: Lokaliteten omfatter to myrkompleks

A. 80 daa nærmest Istra har sentralt ei flatmyr, og denne omgis av høgmyr i alle retninger unntatt i tre dråg som drenerer flatmyr.

B. 20 daa, nærmest Isterdalssætra. Størstedelen er ombrotrof, og i kantene (særlig i S) er det flatmyr.

Hovedmyra (lok. 78A) har høgst verneverdi av myrene i Isterdalen, og denne myra bør vernes som siste eksempel på ei litt større, intakt myr i denne del av fylket.

Lokalitet 79. Rauma. Isterdalen. Myr N for Bøsætra

Kbl. M711: 1319 IV   UTM: MQ 31,30   H o.h.: 30 m
Flybilde: 1870 K15-16   Areal: 120 daa   Oppsøkt: 20.8.80 A.M.
Verneverdi: 2(-5)   Figur: 27

Myrtype: Størstedelen av myra har svak helling med veksling mellom tuer (dels strengform), matte og flarkgjøler (dels langstrakte). Hoveddelen av myra tolkes som strengblandingsmyr (svake strukturer) og dessuten fins flatmyr og et parti med planmyr (i S).

Flora: *Narthecium*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus conglomeratus* og *Sphagnum imbricatum* representerer de suboseaniske artene. *Hypnum cupressiforme* fins i tuer (ikke vanlig).

Vegetasjon: Mattevegetasjon dominerer myra, dels er denne ombrotrof, dels ekstremfattig. Det fins dessuten vanlig fattigmyr og intermediær mattevegetasjon. Tuevegetasjon dekker også endel, og representerer samme type som nevnt for lokalitet 78. Ganske store areal har løsbunn/åpent vann. I kantene i N fins krattmyr.

Inngrep: Stor grøft (1-2 m dyp, 2-3 m brei) er lagt tvers over hele myra. Dessuten er et lite parti i Ø grøfta.

Diverse: Grøfta viser at myra gjennomgående er 2 m dyp, og at gjølene har ca. 1-1,5 m torv i bunnen (gjølene er altså ca. 0,5-1 m dype).

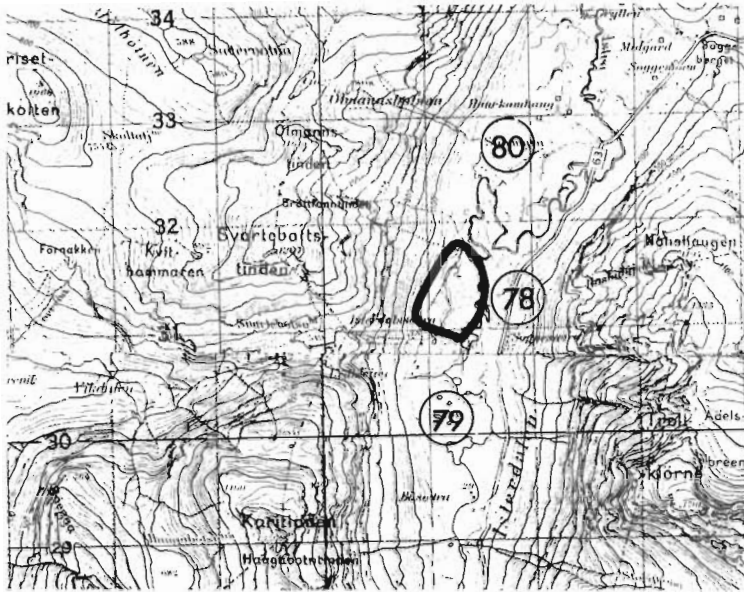
Grøftene reduserer verneverdien sterkt, og muntlige opplysninger går ut på at ytterligere areal er grøfta etter 1980.

Lokalitet 80. Rauma. Isterdalen. Stormyra, sørlige del

Kbl. M711: 1320 III   UTM: MQ 31,32   H o.h.: 30 m
Flybilde: 1870 K15-16   Areal: 50 daa   Oppsøkt:
Verneverdi: 5   Figur: 27

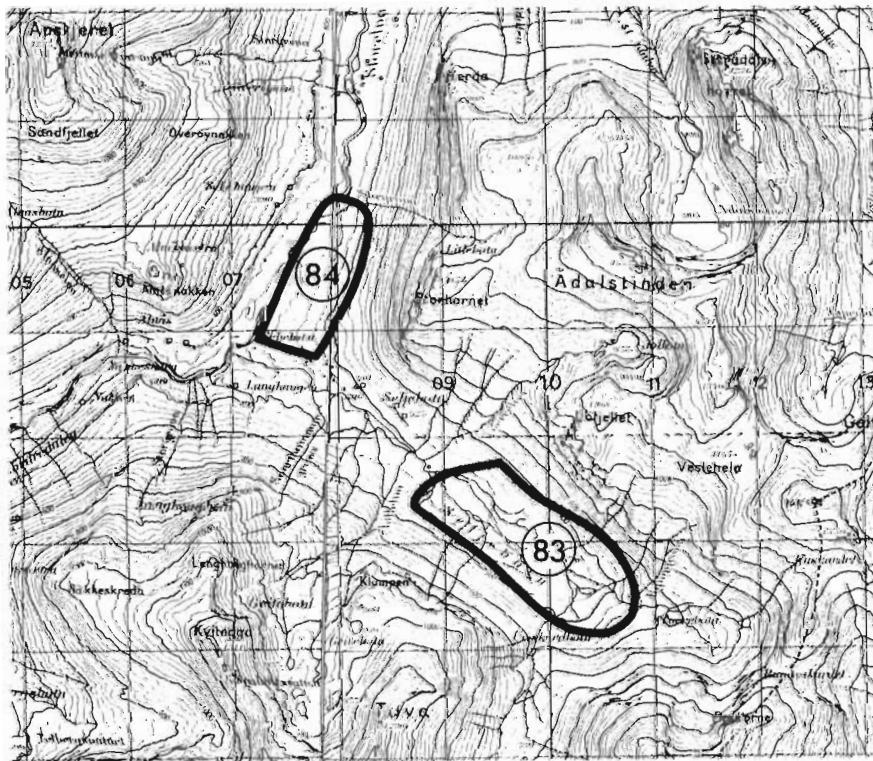
Flatmyr med fattig vegetasjon. Bare den sørligste delen er tilbake, resten er grøftet og dyrket. Grøftene viser at myra bare har ca. 1 m dyp torv.

Sphagnum molle er vanlig på fattigmyra.

Figur 27. Lokaltet 78. NØ for Isterdalssetra, Rauna med inntegnet forslag til verneområde. Lokaltetene 79 og 80 inngår også på kartutsnittet fra kbl. 1320 III og 1319 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 28. Lokaltetene 83, Seljebotn og 84 Ø for Storelva, Ørskog. Aktuelle verneområder er avgrenset. Utsnitt fra kbl. 1319 IV og 1219 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 81. Norddal. Valldalen, ved Høyhjelle

Kbl. M711: 1319 IV
Flybilde: 1700 E55
Verneverdi: 2-3

UTM: MQ 24-25,13-14
Areal: 120 daa

H o.h.: 350 m
Oppsøkt: 21.8.80 A.M.

Myrtype: Bakkemyr (med helling til over 15^g) dominerer, og dessuten fins flatmyr. Små tuer på flatmyra. Svake kilder fins.

Flora: Suboseaniske arter: *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus articulatus*, *J. bulbosus*. Ellers nevnes: *Saxifraga aizoides*, *Carex flava*, *Scirpus quinqueflorus*.

Vegetasjon: Fattige og intermediære fastmattesamfunn dominerer. Små flekker har rikmyr. Stort sett trivielle samfunn av bakkemyr som er under gjenvoksing fra kantene ved at småbjørk brer seg.

Inngrep: Tidligere slåttemyr. Området er sterkt beita.

Diverse: Myrene ligger som ei stripe mellom elva og bratt bjørkeskogli. En rekke bekker og sig krysser myrene. Myrene representerer typiske bakkemyrer for denne del av landet. Valldøla er varig vernet, og eventuelt vern av myrene må sees i sammenheng med andre verneforhold.

Lokalitet 82. Norddal. Valldalen. Myr ø for Grønningen

Kbl. M711: 1319 IV
Flybilde: 1700 E55
Verneverdi: 2

UTM: MQ 23,12
Areal: 120 daa

H o.h.: 350 m
Oppsøkt: 21.8.80 A.M.

Myrtype: Variert myrkompleks med mange myrelementsamlinger. Flatmyr er vanligst, men også bakkemyr og kanthøgmyr inngår. Flere små tjern og flere slukhol fins.

Flora: Suboseaniske arter: *Narthecium*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus articulatus*. Ellers nevnes: *Bartsia*, *Scheuchzeria*, *Sphagnum lindbergii*, *S. riparium*. De tre sistnevnte arter er svært vanlige i mykmattesamfunn.

Vegetasjon: Fattig vegetasjon dominerer, og det fins små flekker med intermediærmyr. De minerotrofe myrene veksler mellom fastmatte og mykmatte, og dessuten er store areal krattbevokst (bjørk og vier). De ombrotrofe partiene har mest tuevegetasjon (*Pleurozium schreberi* og *Sphagnum fuscum* er vanligst) og fastmatte (*Scirpus caespitosus* - *Sphagnum tenellum*-samfunn).

Inngrep: Tekniske inngrep er ikke registrert. Gjengroing av de minerotrofe myrene skyldes nok opphør av slått og/eller beite.

Diverse: Lokalitet 81 og 82 er begge små og ligger ved Valldøla som er et varig vernet vassdrag. De to lokalitetene representerer to forskjellige typer (førstnevnte er et bakkemyrkompleks). Likevel har lokalitet 82 prioritet i vernesammenheng framfor lokalitet 81.

Lokalitet 83. Ørskog. Seljebotn

Kbl. M711: 1319 IV
Flybilde: 1700 E45-46
Verneverdi: 2

UTM: MQ 08-10,16-17
Areal: 600 daa
Figur: 28

H o.h.: 400-460 m
Oppsøkt: 21.8.80 A.M.

Myrtype: Brei dal som er dominert av myr i bunnen og et stykke oppover liene. Bakkemyr (med helling opptil 20^g) dominerer, og flatmyr er vanlig. Små parti har øyblandingsmyr og kanthøgmyr. Noe erosjon. Slukhol og svake kilder fins.

Flora: *Erica tetralix*, *Bartsia*, *Dryopteris oreopteris*, *Saxifraga stellaris* og *Carex tumidicarpa* er blant de interessante artene i et område med triviell flora.

Vegetasjon: Fattige bakkemyrsamfunn dominerer, med triviell vegetasjon der *Narthecium* er vanlig. Ombrotrof vegetasjon bare som tue, og to ulike typer opptrer. Markerte tuer er dominert av *Racomitrium lanuginosum*, mens *Sphagnum fuscum* er vanlig. Kanthøgmyrene har jevnt tuenivå der det veksler mellom dominans i bunnsjiktet mellom mange arter, bl.a. *Pleurozium schreberi*, *Sphagnum nemoreum*, *S. fuscum*.

Inngrep: I følge grunneier (Karl Langhaug) sluttet markaslåtten i området ved århundreskiftet, og siden er området nyttet som beiteland. Det er plantet gran på fastmark flere steder.

Lokalitet 84. Ørskog. Ø for Storelva, S for Storgrova

Kbl. M711: 1319 IV + 1219 I   UTM: MQ 07-08,18-19   H o.h.: 340-400 m
Flybilde: 1700 E44-46   Areal: 500 daa   Oppsøkt: 22.8.80 A.M.
Verneverdi: (1b)-2   Figur: 28

Myrtype: Bakkemyrer dominerer, og helling 15-20^g er vanlig øverst opp mot Bjørkeskogslie. Flatmyr og små ombrotrofe parti fins nederst ved elva. De ombrotrofe partiene klassifiseres som kanthøgmyr og planmyr, og tuenivået dominerer. Kilder fins.

Flora: *Erica tetralix*, *Bartsia*, *Crepis paludosa*, *Dryopteris oreopteris*, *Lycopodium inundatum*, *Pedicularis sylvatica*, *Saussurea*, *Tofieldia*, *Carex flava*, *C. tumidicarpa*, *Juncus articulatus*, *J. bulbosus*, *Scheuchzeria*.

Vegetasjon: Fattige bakkemyrsamfunn med *Narthecium* og grasvekster som *Molinia* og *Scirpus caespitosus* dominerer. Ombrotrof tuevegetasjon som nevnt for lokalitet 83. Intermediær vegetasjon (dels på overgangen mot rikmyr) fins ved bekker og nedenfor kilder. Kildevegetasjon med *Scapania uliginosa*. *S. undulata* og *Philonotis fontana* fins. Myrene omgis av bjørkeskogslie. I myrkantene sprer bjørkekratt seg.

Inngrep: Tidligere slåttemyrer, noe en rekke høyløer viser (sett 6 løer, alle falleferdige). I følge lokalkjent (Karl Langhaug), opphørte slåtten under krigen. På østsida av elva er det ikke registrert tekniske inngrep.

Diverse: Lenger nord fins flere store myrlandskap av samme type. Lokalitet 84 omfatter myrer S for Storgrova. Myrene innen lokaliteten er (bl.a. ved flybildestudier) vurdert å være mest aktuelle i vernesammenheng, men det fins klart nok vernealternativer (bl.a. lok. 83). Myrene ved Kleivabotselva (MQ 08,23 ca. 400-550 m o.h.) ble oppsøkt, men flomstore elver begrenset undersøkelsene. Myrer i dette området har mer alpine trekk, bl.a. ved at de er grunnere og ved mer erosjon. Kanthøgmyr og myrer med dyp torv fins nok hovedsakelig under 400 m o.h., og disse typene sammen med fine bakkemyrer bør være med i et verneområde i denne del av landet.

Lokalitet 85. Stranda. Gråsteinmyra

Kbl. M711: 1219 II   UTM: LP 81,79   H o.h.: 400 m
Flybilde: 3015 E18-19   Areal: 500 daa   Oppsøkt: 22.8.80 A.M.
Verneverdi: 2   Figur: 29

Myrtype: Bakkemyr (med helling til over 15^g) og flatmyr dominerer. Dessuten fins svakt utvikla kanthøgmyr og parti med øyblandingsmyr (ombrotrofe tuer i veksling med matte).

Flora: *Erica tetralix* (ikke vanlig), *Carex tumidicarpa*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer og størst areal har fastmatte. På flatene like S for vegen har store areal mykmatte. Lågproduktive, stagnerende matte-samfunn (med mye *Sphagnum compactum*) dominerer, men det fins også ekspansive mykmatter med *Scheuchzeria-Sphagnum magellanicum*-samfunn. *Narthecium* dominerer ofte bakkemyrene. Tuevegetasjon har mest *Racomitrium lanuginosum* i bunnen. Ofte er det glidende overgang mot fuktheisamfunn.

Inngrep: Ikke registrert tekniske inngrep utenom området ved bilvegen.

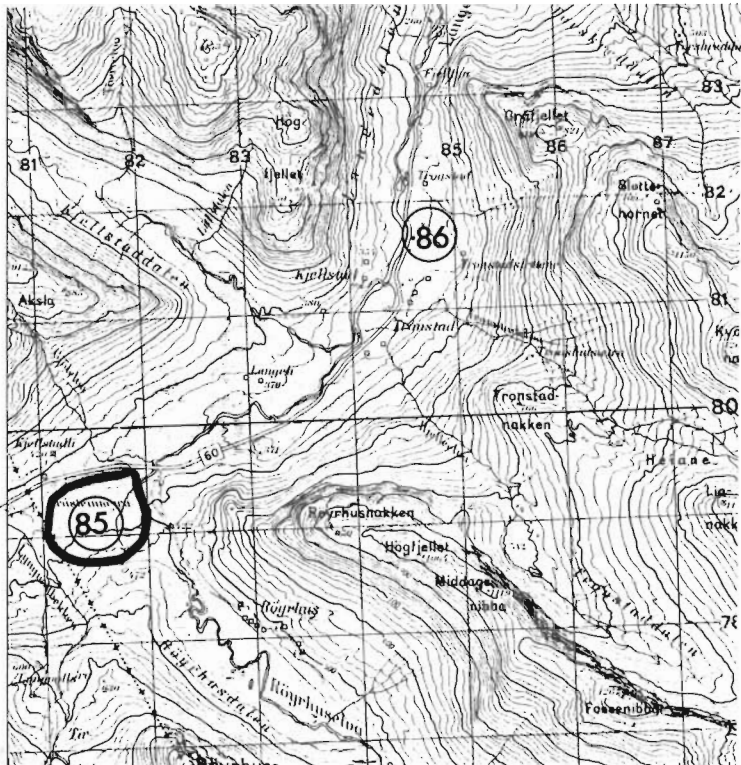
Diverse: Bare deler av et stort myrlandskap er oppsøkt. Lokaliteten har store mykmattesamfunn, og dette er ikke vanlig i denne del av landet. Plantelivet er trivielt. Lokaliteten er en god del forskjellig fra lokalitet 86 og lokalitet Sogn og Fjordane nr. 51 som begge ligger i nærheten. Som eksempel på et stort myrlandskap med flatmyr og bakkemyr er lokaliteten aktuell i reservat-sammenheng.

Lokalitet 86. Stranda. Myr S for Tronstad

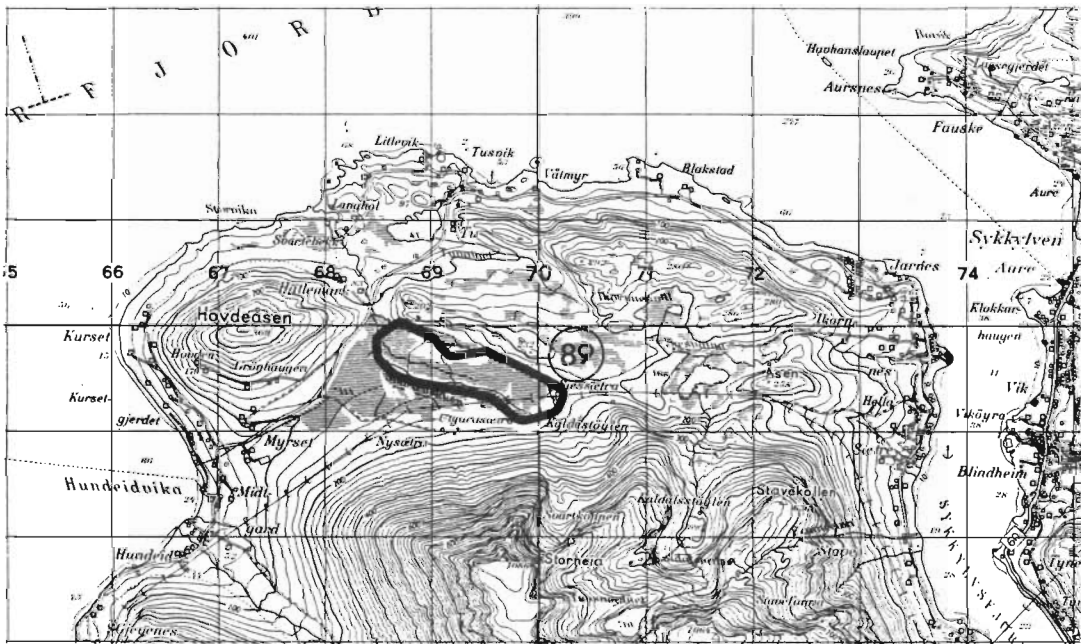
Kbl. M711: 1219 II   UTM: LP 84,81   H o.h.: 320 m
Flybilde: 3015 D23-24   Areal: 130 daa   Oppsøkt: 22.8.80 A.M.
Verneverdi: 3-4   Figur: 29

Myrtype: Flatmyr med kanthøgmyr i kantene. Dels fins også parti med ombrotrofe tuer i veksling med minerotrof myr (øyblandingsmyr). Gjølør eller tjern fins spredt.

Flora: Artsfattig myr. *Scheuchzeria* er vanlig.

Figur 29. Lokaltet 85, Gråsteinmyra, Stranda med inntegnet forslag til verneområde. Lokaltet 86 er vist. Utsnitt fra kbl. 1219 II trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 30. Lokaltet 89, Svartbekken, Sykkylven med inntegnet forslag til verneområde. Utsnitt fra kartblad 1219 IV, trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 31. Lokalitetene 88 Velle og 91 Meiano, begge i Sykkylven. Aktuelle verneområder er avgrenset. Beliggenhet til lokalitet 90 er vist. Utsnitt fra kbl. 1219 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige, bl.a. inngår: *Erica tetralix*, *Myrica*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Hypnum cupressiforme* (i tue), *Sphagnum imbricatum* (vanlig i tue). Dessuten nevnes: *Parnassia*, *Tofieldia pusilla*, *Carex chordorrhiza*, *Eriophorum latifolium*, *Bryum pseudotriquetrum*, *Drepanocladus badius*, *Lophozia rutheana*.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dekker størst areal. Store parti er furu-bevokst (særlig vanlig med små furutrær på tuer i erosjonskompleks). Av interessante trekk ellers nevnes at *Betula nana* dels er vanlig og at *Racomitrium lanuginosum* er den helt dominerende i bunnsjiktet. (Dels er *Racomitrium* død i noen tuer). Høljer med mattevegetasjon fins (med bl.a. *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Rhynchospora alba*), men vanligere er det med løsbunn (i erosjonsfurer). Fattigmyr er vanlig, ofte i veksling med ombrotrofe tuer. Ved bekk (i Ø) og i dråg fins partier med intermediær og rik vegetasjon, dels er disse samfunn høqproduktive.

Inngrep: Liten bilveg i nordkant av myra. Kraftlinje krysser i SØ. Rester etter torvstikling sees både i Ø og helt i V. Likevel er myra N for Svartebekken lite påvirket av tekniske inngrep.

Diverse: Lokaliteten representerer intakte låglandsmyrer litt innenfor den ytre kyst. Det har vært store myrer i denne klimasonen i Møre og Romsdal, men de aller fleste er ødelagt eller sterkt påvirket av tekniske inngrep. Lokalitet 89 har også innslag av rik vegetasjon, noe som høyner verneverdien i et distrikt med lite rikmyr. Innen lokaliteten fins også fine fuktskogger med furu og oreskogger (ved Svartebekken) som bør inkluderes.

Lokalitet 90. Sykkylven. Myr ved Sunndalssætra

Kbl. M711: 1219 IV	UTM: LQ 80-81,16-17	H o.h.: 320-350 m
Flybilde: 1700 E27-28	Areal: 100 daa	Oppsøkt: 24.8.80 A.M.
Verneverdi: 5	Figur: 31	

Innover dalen ved Sunndalssætra er det flatmyr, planmyr og øyblandingsmyr i dalbunnen og bakkemyr (til ca. 10⁹ helling) i kantene. Området er sterkt påvirket av nydyrking, veger, kraftlinje, elveforbygning o.l. og lokaliteten er uaktuell i vernesammenheng. Lokalitet 91 representerer de samme hovedtypene, og denne lokalitet har høg verneverdi.

Lokalitet 91. Sykkylven. Heiane

Kbl. M711: 1219 IV	UTM: LQ 76-79,18-19	H o.h.: 300-380 m
Flybilde: 1700 E25-26	Areal: 1 km ²	Oppsøkt: 24.8.80 A.M.
Verneverdi: 1b	Figur: 31	

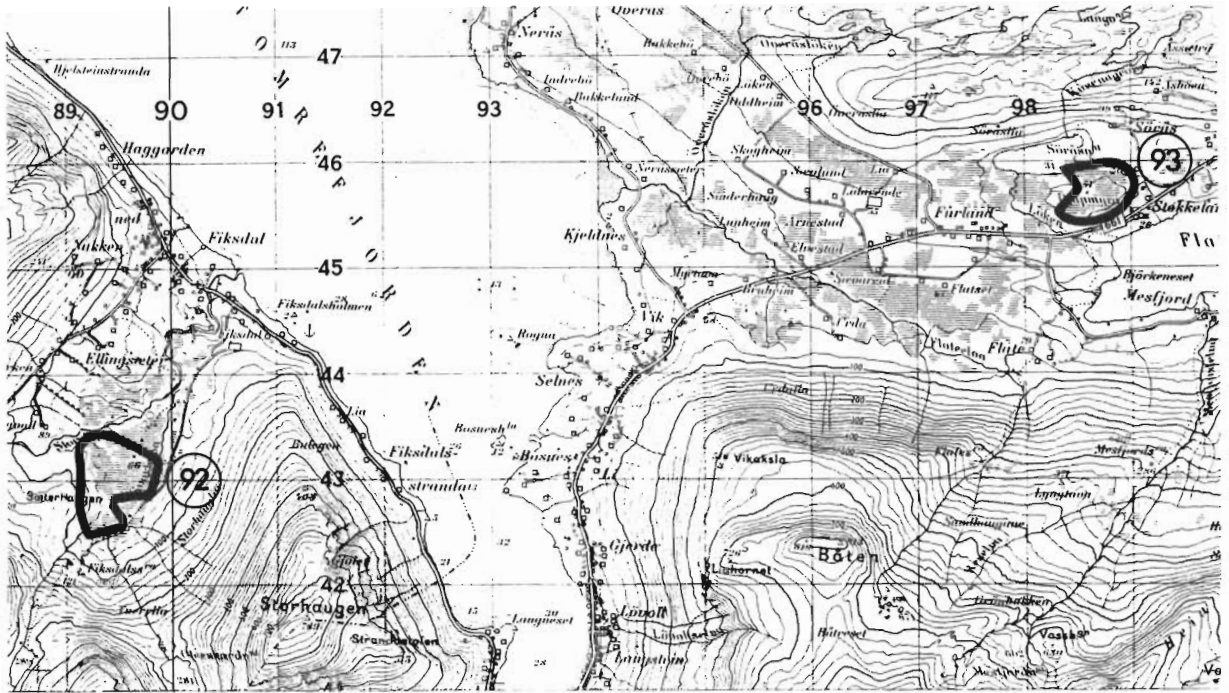
Myrtype: Stort, sammenhengende myrlandskap med veksling mellom mange element-samlinger. Ofte problemer med å skille ut ombrotrofe og minerotrofe typer. I dalbunnen og i svak helling (opptil 4⁹) dominerer planmyr (vanligvis med utbredt erosjon), øyblandingsmyr (med erosjon) og flatmyr. Bakkemyr (veksling mellom trebevokste typer, fastmatte og tue) er vanlig med helling til over 10⁹. Ofte overgangstyper mot fukthei. Ett parti i SV har kanthøgmyr. Terrengdekkende myr dekker noen flekker, men store, fine utforminger mangler. Myrene ligger dels på løsavleiringer der steiner stikker fram mange steder.

Flora: Artsrik lokalitet med mange suboseaniske arter, bl.a. *Dryopteris oreopteris*, *Polygala serpyllifolia*, *Potamogeton polygonifolius*, *Sphagnum molle*, *S. strictum*. Dessuten nevnes: *Hammarbya*, *Parnassia*, *Saxifraga aizoides*, *Eriophorum latifolium*, *Juncus stygius*, *Scheuchzeria*, *Scirpus quinqueflorus*, *Drepanocladus badius*, *Scorpidium scorpioides*, *Sphagnum lindbergii*, *S. subfulvum*.

Vegetasjon: Fattigmyr (fastmatte og tue) og ombrotrof tuevegetasjon dekker størst areal. Men en rekke andre vegetasjonsenheter er vanlige. Ombrotrof tuevegetasjon domineres av *Racomitrium lanuginosum*, og ellers er mange *Sphagnum*-arter vanlige, bl.a. *S. imbricatum*, *S. fuscum*. I tuer er også *Hypnum cupressiforme* og *Rhytidiadelphus loreus* vanlig. Dels fins furu på tuer. Mellom løsbunnparti (i erosjonsfurer) og tuevegetasjon er det ofte parti med mattevegetasjon der *Narthecium* og *Erica tetralix* dels dominerer.

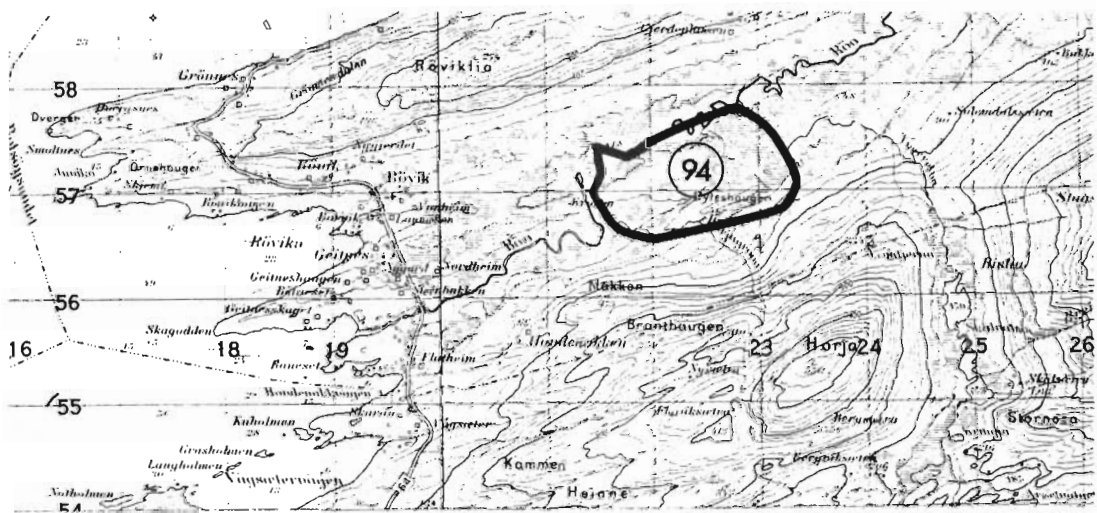
De fattige bakkemyrene har vanligvis innslag av lyngarter og ofte et frodig feltsjikt og spinklere bunnsjikt.

Ganske store areal har intermediær vegetasjon, og særlig i sig og ved bekker er intermediær mattevegetasjon vanlig. Små flekker har rik vegetasjon. Plantesamfunn med *Carex tumidicarpa*, *Juncus alpinus*, *J. articulatus*, *J. bulbosus*, *Sphagnum subsecunda* og brunmoser i bunnen er vanlige. *Juncus stygius*-samfunn er vanlige, og *Hammarbya* opptrer rikelig flere steder.

Figur 32. Lokalitetene 92 V for Svartelva og 93 Djupmyra, Vestnes. Aktuelle verneområder er avgrenset. Utsnitt fra kbl. 1220 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 33. Lokalitet 94 Roa, Molde, med inntegnet forslag til verneområde. Utsnitt fra kbl. 1320 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Inngrep: Kraftlinje krysser myra langt vest, og den berører bare små deler. Ellers ikke synlige tekniske inngrep.

Diverse: Et stort fint myrlandskap med sterke oseaniske trekk i planteliv og utforming, og dessuten innslag av mer østlige arter og samfunn.

Lokalitet 92. Vestnes. Myr V for Svartelva

Kbl. M711: 1220 II   UTM: LQ 89,42-43   H o.h.: 60 m
Flybilde: 1555 C15-16   Areal: 400 daa   Oppsøkt: 24.8.80 A.M.
Verneverdi: (1b)-2   Figur: 32

Myrtype: Dalen ved Svartelva er myrdominert, og fastmarksrygger splitter opp myrene. Planmyr (med markerte strukturer og fine erosjonsfurer) dominerer. Tre elementsamlinger klassifiseres som høgmyr (noen erosjonsfurer). Flatmyr er vanlig, og dessuten fins svakt hellende tuebakkemyr i kantene. Ofte overgangstyper mellom myr og fuktskog. Slukhol er vanlig.

Flora: *Betula nana*, *Erica tetralix*, *Juncus bulbosus*, *J. conglomeratus*, *Rhynchospora alba*. *Hypnum cupressiforme* (tuevegetasjon), *Sphagnum lindbergii*, *S. molle*.

Vegetasjon: Ombrotrof og fattig vegetasjon. Tuer dominerer, og i bunnen er *Racomitrium lanuginosum* vanligst, mens *Sphagnum imbricatum* (noen partier dominerende) og *S. fuscum* er vanlige. *Narthecium* er vanlig også i lågt tuenivå, mens *Rhynchospora alba* dominerer mykmattehøljer. Fattigmyrene har store areal med *Myrica-Molinia*-samfunn i kantene.

Inngrep: Myra i N er ødelagt av torvstikking (myra klassifiseres som planmyr). Sør for fastmarksryggen er det ikke observert tekniske inngrep (inntegnet som aktuelt verneområde i figuren).

Lokalitet 93. Vestnes. Djupmyra

Kbl. M711: 1220 II   UTM: LQ 97-98,45   H o.h.: 45 m
Flybilde: 1555 C17-18   Areal: 150 daa   Oppsøkt: 25.8.80 A.M.
Verneverdi: 2   Figur: 32

Myrtype: Hovedmyra er ei langstrakt ombrotrof elementsamling med svak hvelving som klassifiseres som høgmyr (alternativt planmyr). Lagg mot fastmark, men uten tydelig kantskog. Markerte strukturer og noe erosjon. Ellers fins planmyr, flatmyr og svakt hellende tuebakkemyr (til 8^g helling).

Flora: *Betula nana*, *Erica tetralix*, *Pinguicula vulgaris* (ombrotroft), *Juncus conglomeratus*, *Hypnum cupressiforme*, *Sphagnum lindbergii*, *S. quinquefarium* (i samfunn på overgang mot fuktskog).

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dominerer, og tuevegetasjon utgjør det aller meste. *Racomitrium lanuginosum* dominerer, men også *Sphagnum imbricatum* og *S. fuscum* er vanlige. *Narthecium* og *Rhynchospora alba* er vanlige i høljer der løsbunn (erosjon) er vanligst. Fattigmyrene har trivielle samfunn, bl.a. *Myrica-Molinia*-samfunn i kantene. Ei lita ombrotrof myr N for hovedmyra (som synes stagnerende) har ekspansive samfunn dominert av *Sphagnum magellanicum* og *S. papillosum*. Søråsvatnet har brei sone med vannvegetasjon der bl. *Scirpus lacustris* inngår.

Inngrep: Myrene lenger vest er grøfta. Det er tatt torv i kantene av Djupmyra, og det går ei kraftlinje langs denne myra.

Diverse: Denne lokalitet inneholder siste rest av intakt myr som er aktuell i vernesammenheng av et tidligere stort myrreal mellom Vestnes og Tomrefjord-en.

Lokalitet 94. Molde. Myrer ved Røa

Kbl. M711: 1320 III+IV   UTM: MQ 21-23,56-57   H o.h.: 25-30 m
Flybilde: 1870 E20-21   Areal: 500 daa   Oppsøkt: 25.8.80 A.M.
Verneverdi: 1b-2   Figur: 33

Myrtype: Myrene dominerer i dalbunnen ved Røa, og det fins mange adskilte myrkompleks med mange elementsamlinger. Flatmyr og planmyr dominerer, og det er ofte vanskelig å sette skille mellom elementsamlingene. Ofte er det også tvil om myrtypen. I kantene fins bakkemyr (med helling til 7^g) og nederst fins svak strengmyr (med løsbunnflarker). Ombrotrofe parti fins vanlig med 1-3^g helling. Dels fins svak tendens til streng/hølje. Slukhol er vanlige.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige. I forsenkninger fins *Juncus stygius* og *Scheuchzeria*.

Vegetasjon: Ombrotrof og fattig vegetasjon dominerer. Små parti er intermediære. Ombrotrof tuevegetasjon dekker mest og på noen myrparti veksler tue og løsbunn (dels noe erosjon). Andre ombrotrofe parti er mattedominert. Tuene har mest *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum imbricatum*, mens *Narthecium* er typisk i fastmatter og *Rhynchospora alba* i løsbunn. *Myrica* dominerer store fattigmyrer.

Diverse: Myrene i området er sterkt presset av grøfting. Kraftlinjer krysser området. Den oppsøkte lokalitet synes å representere det beste alternativ for å verne et litt større myrlandskap med typisk utforming og planteliv i låglandet i denne del av fylket. I figuren er avmerket et forslag til verneområde som avgrenses av bekker i alle retninger unntatt i S. De østlige deler av dette er viktigst, og eventuell reduksjon av arealet må skje fra vest.

Lokalitet 95. Nettet. Bersåsmyra og myrer i S

Kbl. M711: 1320 I	UTM: MQ 54-55,64-65	H o.h.: 140 m
Flybilde: 1870 D30-31	Areal: 500 daa	Oppsøkt: 25.8.80 A.M.
Verneverdi: 2	Figur: 34	

Myrtype: Flere myrkompleks med mange myrelementsamlinger. Flatmyr og bakke- myr (opptil 8g helling) veksler med ombrotrofe parti. Det fins ikke store ombrotrofe elementsamlinger, og ofte veksler ombrotrofe tueparti med svakt minerotrof myr. Myrtypene er oftest ikke klart utformet, men de ombrotrofe partiene klassifiseres som planmyr og kanthøgmyr.

Flora: Suboseaniske arter er dels dominerende. Ellers har myra triviell flora der *Sphagnum imbricatum* og *Rhynchospora alba* er vanlige arter.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene domineres av tuevegetasjon der *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum imbricatum* er vanligst i bunnen. Erosjon med løsbunn fins spredt, men dekker sjelden mere enn 10 %. Fattigmyrsamfunn dominerer, og *Myrica* preger store areal. Rikere bakkemyr med *Eriophorum latifolium* og brunmoser inngår. Overgangstyper mellom skogsmyr og fuktskog er vanlig.

Diverse: Myrene innen denne lokaliteten er avgrenset av bilveger. Bersåsmyra og den største myra ca. 1 km lenger mot SSV har omtrent lik verneverdi. Det kan være aktuelt å verne en del av området.

Lokalitet 96. Tingvoll. Straumsnes. Stormyrane

Kbl. M711: 1321 II	UTM: MQ 54-55,90	H o.h.: 30 m
Flybilde: 1685 O12-13	Areal: 400 daa	Oppsøkt: 26.8.80 A.M.
Verneverdi: 1b-2	Figur: 35	

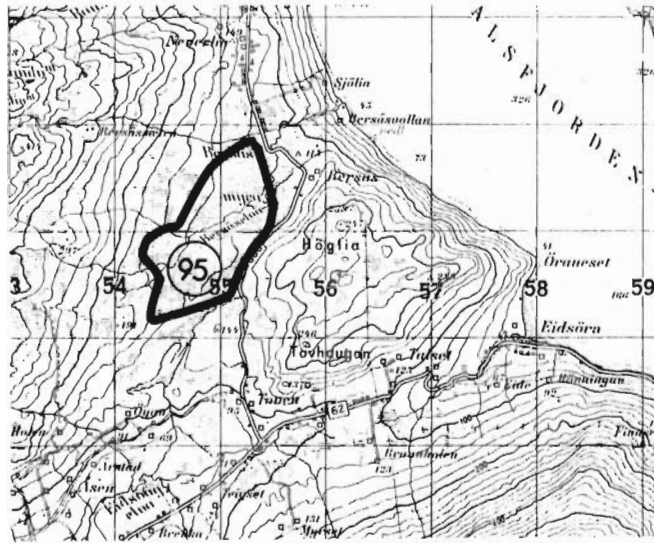
Myrtype: Mange små myrelementsamlinger som henger sammen med myrglenner. Fastmarksskoller og bekker splitter opp myrene. Planmyr og flatmyr (begge typene vanligvis svakt hellende) dominerer. Det fins små høgmyrer med kantskog og svake eksentriske strukturer (dels er høljerne koplet sammen til erosjonsfurer). Svake bakkemyrer i kantene. Erosjon er utbredt på ombrotrofe myrer.

Flora: Artsfattige myrer. *Erica tetralix*, *Sphagnum lindbergii*. Stort utvalg av torvmoser.

Vegetasjon: Myrene har veksling mellom fattig og ombrotrof vegetasjon. Dels er det skarpe skiller (i markerte lagger og dråg) dels mer glidende overgang. De ombrotrofe partiene har omtrent like areal med tue og hølje, og mange utforminger opptrer. Dels er tuene dominert av arter som *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum imbricatum*. *Narthecium* er vanlig i fastmattehøljer og *Rhynchospora alba* i våtere høljer. *Myrica* er vanlig på fattigmyr. Små intermediære flarker opptrer.

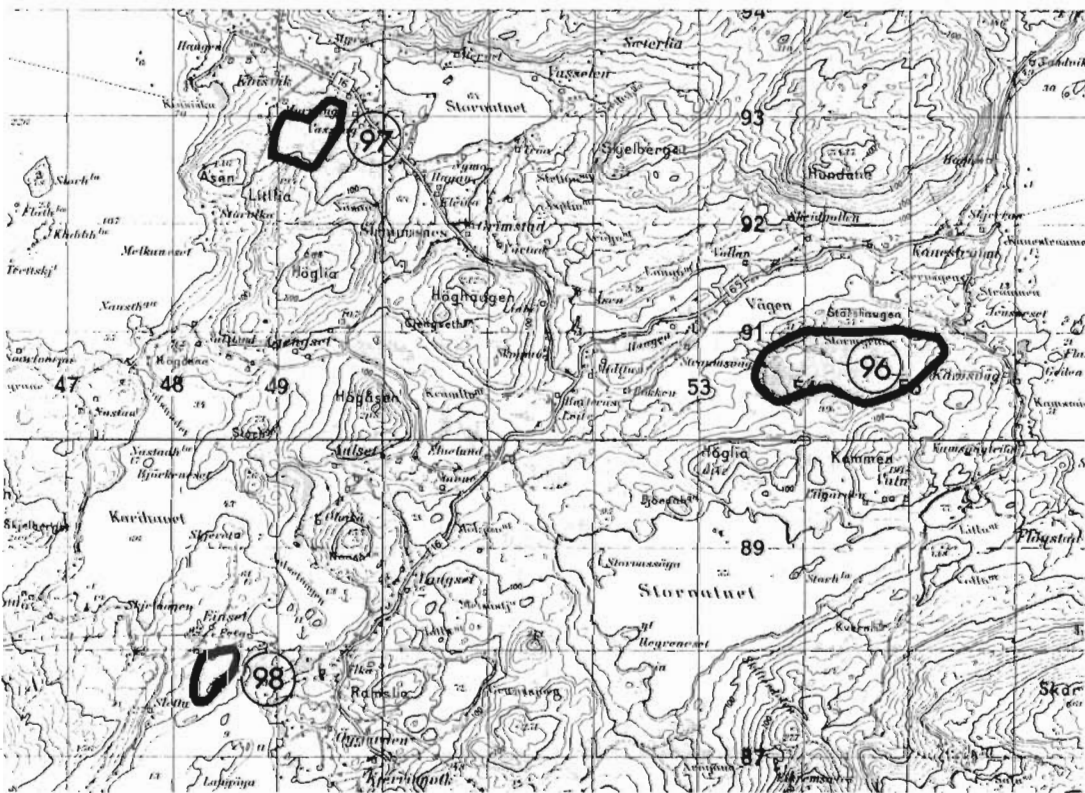
Inngrep: Det er hogd endel tømmer i myrkantene, og spor etter traktor synes noen steder. Ellers ikke tekniske inngrep.

Diverse: Den vestlige del av myrene er ikke oppsøkt, men flybildene tyder på at disse områdene representerer de samme typene som lenger ø. Dersom det er aktuelt å redusere verneområdet i forhold til grensene på figuren, bør dette gjøres for de lågereliggende delene i V.

Figur 34. Lokalitet 95, Bersåsmyra, Nesset, med verneforslag. Utsnitt fra kbl. 1320 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 35. Lokalitetene 96 Stormyra, 97 Myrvang og 98 Aspøya, alle i Tingvoll. Aktuelle verneområder er avmerket. Utsnitt fra kbl. 1321 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 97. Tingvoll. Myrvang

Kbl. M711: 1321 II
Flybilde: 1685 O10-11
Verneverdi: 2

UTM: MQ 49,92
Areal: 150 daa
Figur: 35

H o.h.: 80 m
Oppsøkt: 26.8.80. A.M.

Myrtype: Størstedelen av myrarealet i lokaliteten utgjøres av et sammenhengende myrparti som ligger på en rygg i terrenget. Flere andre myrelementsamlinger utenfor dette. Hovedmyra har antydning til hvelving, markerte strukturer og svak kantskog, og den klassifiseres som planmyr (overgangstype mot høgmyr). Erosjonsfurer er vanlige i kantene. Ombrotrofe parti har helling opptil 3^g. Flatmyrparti er også vanlige.

Flora: Fattig flora, der følgende arter nevnes: *Betula nana*, *Erica tetralix*, *Myrica*, *Narthecium* og *Rhynchospora alba*.

Vegetasjon: I hovedtrekkene er vegetasjonen som beskrevet for lokalitet 96. Tuene har spredt med småfuru på myrflata, der *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum imbricatum* er vanligst i bunnen.

Inngrep: Myrene i S og Ø er grøftet, og det er bare den sentrale myra som ligger på en forhøyning som er intakt.

Diverse: Lokalitet 97 har større elementsamling av ombrotrof myr enn lokalitet 96. Forøvrig vurderes lokalitet 96 å være mer verdifull i vernesammenheng.

Lokalitet 98. Tingvoll. Aspøya. Myr ved Sletta

Kbl. M711: 1321 II
Flybilde: 1685 P12-13
Verneverdi: 1b-2

UTM: MQ 48,87
Areal: 100 daa
Figur: 35

H o.h.: 20 m
Oppsøkt: 26.8.80. A.M.

Myrtype: Eksentrisk høgmyr med tydelig lag og kantskog og svake, tverrstilte strukturer. I N heller myra nordover, ellers er det svak helling mot S.

Flora: Ombrotroft vokser bl.a. *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Pinguicula vulgaris*, *Rhynchospora alba*, *Hypnum cupressiforme*, *Sphagnum subnitens*. *Myrica* og *Sphagnum lindbergii* er vanlige i laggen.

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dekker det aller meste og tuene er vanligst, deretter kommer fastmatte og mykmatte. Løsbunn dekker mindre enn 10 %. Ombrotrof kantskog og lag er og vanlige. Tuevegetasjonen har mest *Racomitrium lanuginosum*, mens *Sphagnum imbricatum* er vanlig.

Inngrep: Hovedmyra som har enhetlig, regelmessig utforming er så godt som uten tekniske inngrep. Kraftlinje krysser området, og myrene omkring er i stor grad grøftet.

Diverse: Myra representerer en typisk, og fint utvikla ombrotrof låglandsmyr i denne del av fylket. Denne myra vurderes å være den mest verneverdige av de tre aktuelle verneobjektene i Tingvoll (alternativer er lok. 96 og 97). Lokalitet 96 har større variasjon, men mangler ei så stor og velutvikla elementsamling. Strukturene på høgmyrene i dette området er svake, og det er høljene som først og fremst markerer regelmessigheten (langstrakte, tverrorienterte).

Lokalitet 99. Surnadal. Myrer V for Strengen

Kbl. M711: 1420 IV
Flybilde: 1870 B29-30
Verneverdi: 1b

UTM: MQ 74-76,76-78
Areal: 1 km
Figur: 16

H o.h.: 320-460 m
Oppsøkt: 26.8.80 A.M.

Myrtype: Bakkemyr dominerer og myr fins med helling til 18^g. Ellers fins flatmyr og flere små elementsamlinger av terrengdekkende myr og kanthøgmyr (bare registrert i nedre deler, ca. 320 m o.h.). Kilder fins.

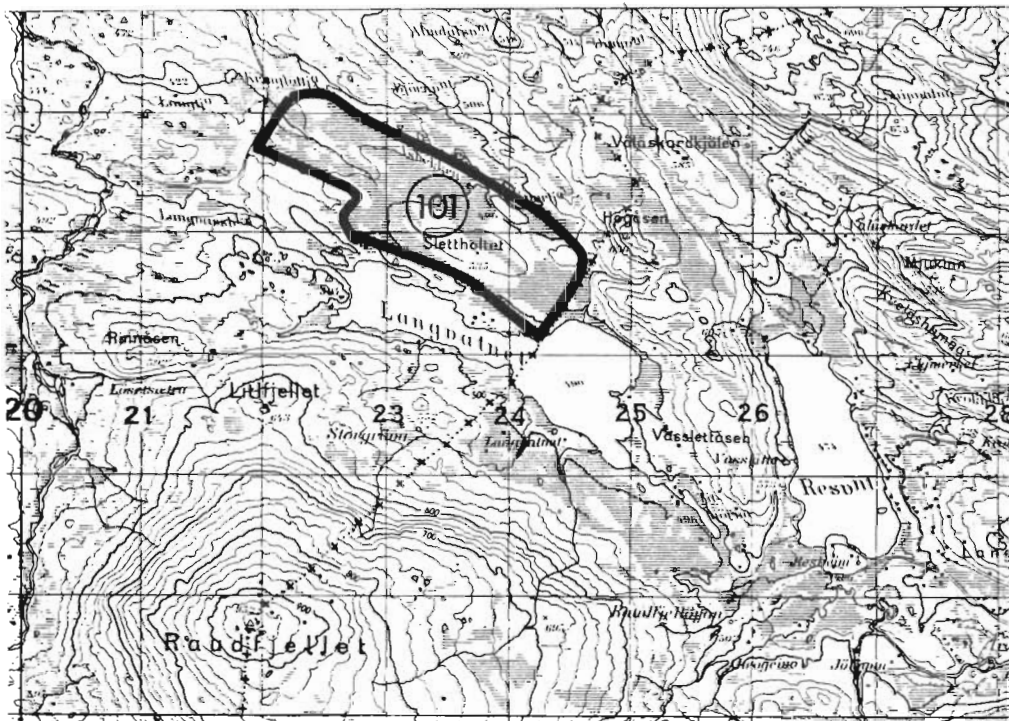
Flora: Artsrik lokalitet med mange plantegeografisk interessante arter. *Erica tetralix*, *Dactylorhiza incarnata*, *D. pseudocordigera*, *Pedicularis sylvatica*, *Saxifraga aizoides*, *Thalictrum alpinum*, *Carex capillaris*, *C. flava*, *C. hostiana*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Juncus articulatus*, *J. bulbosus*, *J. conglomeratus*, *Rhynchospora alba* (til 400 m o.h. i bratt bakkemyr), *Leiocolea borealis*, *L. rutheana*.

Vegetasjon: Fattige fastmattesamfunn dekker mest, men store areal har også intermedier og rik vegetasjon. Flekker av ekstremrik fastmatte fins også. I nedre deler av området fins ombrotrof vegetasjon med veksling mellom tue, matte og litt løsbunn. I de høgereliggende delene fins bare ombrotrof tuevegetasjon, mens forsenkningene alltid er minerotrofe. I de nedre delene med ganske store

Inngrep: Ingen tekniske inngrep Ø for anleggsveg.

Diverse: Fint myrkompleks som har godt utvikla regionale typer av myr, med plantegeografisk interessante arter. Lignende myrområder fins i Sør-Trøndelag (lok. 114, i Sør-Trøndelag), men lokalitet MR 101 har høyere verneverdi.

Figur 36. Lokalitet 101 Sletthollet, Rindal, med inntegnet forslag til verneområde. Utsnitt fra kbl. 1520 IV.

Lokalitet 102. Halså. Braket

Kbl. M711: 1421 III
Flybilde: 1685 M6-7
Verneverdi: 2(5?)

UTM: MQ 74,98
Areal: 175 daa
Figur: 23

H o.h.: 300-320 m
Oppsøkt: 6.7.75 T.Ø.O.

Myrtype: Myrområdet ligger i ei gryte omgitt av fjell, og flatmyrer dominerer nede i gryta i vekslning med små ombrotrofe partier (oftest som tue, fastmattehøljer fins). Over sadelen i Ø tendens til terrengdekkende myr, og bratte bakkemyrer omkranser gryta, særlig i V. Gjøler og kilder fins. Bekk stykker opp området.

Flora: Suboseaniske arter: *Erica tetralix*, *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Pedicularis sylvatica*, *Sphagnum strictum* (i bakkemyra i V). *Betula nana*, *Sphagnum lindbergii*, *S. fuscum* fins. *Epilobium alsinifolium*, *Saxifraga stelleraris*. Rikmyrarter: *Selaginella*, *Tofieldia*, *Eriophorum latifolium*, *Drepanocladus badius*, *D. revolvens*.

Vegetasjon: Fattig fastmatte dominerer, overgangen til ombrotroft er diffus. Rike innslag fins, særlig langs kanten i N.

Mykmatter med *Sphagnum*-arter (bl.a. *S. pulchrum*) er vanlige. Ombrotrofe tuer har mest *Racomitrium lanuginosum*, *Cladina* sp. og *Sphagnum imbricatum* i bunnen.

Inngrep: Ifølge herredsaagronomen i Halså kommune skal "Braket" allerede være oppdyrket (pr. 1980).

Lokalitet 103. Halså. Myr N for Åfarli

Kbl. M711: 1421 III
Flybilde: 1685 M4-5

UTM: MQ 65-66,97
Areal: Ca. 80 daa

H o.h.: 10 m
Oppsøkt: 13.7.75
T.Ø.O.

Verneverdi: (2)-3

Myrtype: Flatmyrkompleks (mest fastmatte) som er oppstykket av koller og gjennomskåret av en bekk som slynger seg gjennom myra. Flarker og små ombrotrofe partier (mest tuer) fins. Lagg med kantskog i kanten i Ø.

Flora: *Phragmites* er delvis den dominerende arten, særlig i belter langs kantene. Suboseaniske arter: *Myrica*, *Narthecium*, *Sphagnum imbricatum*, *Sphagnum lindbergii* og *S. warnstorffii* fins.

Vegetasjon: *Carex rostrata* dominerer flatmyra som er fattig. Rikere innslag fins, særlig i *Phragmites*-partier. *Eriophorum angustifolium* er vanligst i overgangen mellom fattigmyr og ombrotroft (ekstremfattig). *Sphagnum papillosum* dominerer bunnen med *S. rubellum* som co-dominant. Mykmattepartier fins med *Carex limosa*.

Inngrep: Ingen inngrep.

Diverse: Myra har interesse som verneobjekt, da denne myrtypen ikke synes å være representert i så fine utforminger som denne lokaliteten andre steder i Halså kommune.

Tor Øystein Olsen oppsøkte i 1975 også flere andre myrer med liten verneverdi i denne del av kommunen.

A. Myr SØ for Åfarli, MQ 66,97, 30 m o.h. Flatmyr rundt tjern der *Lycopodium inundatum* fins. Små rikflekker med *Scorpidium scorpioides*.

B. Myr S for Myran, MR/MQ 67,99-100, 100 m o.h. Ombrotrof og minerotrofe parti i veksling (ligner lok. 9) der *Dactylorhiza incarnata* og *Sphagnum molle* inngår. *Carex binervis* fins i kanten.

Lokalitet 104. Sunndal. Myrer i Grøvdalen

Kbl. M711: 1419 I
Flybilde: 1431 C5-6
Verneverdi: 1c(2)

UTM: MQ 94-96,21-25
Areal: 200 daa

H o.h.: 830-900 m
Oppsøkt: 18.8.73 A.M.

Dalen ble oppsøkt av A. Moen i forbindelse med ekskursjon i Botanisk forening (Blyttia 32: 60, 1974). Dalen er godt botanisk undersøkt, jfr. oppsummering av Hagen (1976). Myrene er hovedsakelig knyttet til dalbunnen, og flatmyr dominerer. Svakt hellende bakkemyr med tynn torv fins. Ekstremrik vegetasjon er vanligst. Kjelder med rik vegetasjon er og vanlig. Av interessante arter fra rike myr- og kildesamfunn nevnes: *Salix myrsinites*, *Epilobium davuricum*, *Equisetum variegatum*, *Pedicularis oederi*, *Carex atrofusca*, *C. livida*, *C. microglochin*, *Juncus biglumis*, *J. castaneus*, *Kobresia simpliciuscula*. Grøvdalen har lite myr, men sammen med andre naturkvaliteter bør det være aktuelt å verne myrene. Lignende ekstremrike fjellmyrer i Møre og Romsdal fins nok bare i indre deler av Sunndal.

Tabell 6. Oversikt over latinske og norske navn på myrplanter. Lista er ikke fullstendig, og særlig gjelder dette for moser og lav.

• Arten er nevnt i rapporten.

Trær, busker, lyng (liignider):

● <i>Alnus glutinosa</i>	Svartor	<i>E. hornemanii</i>	Sætermjølke
● <i>A. incana</i>	Gråor	<i>E. lactiflorum</i>	Kvitmjølke
● <i>Andromeda polifolia</i>	Kvitlyng	<i>E. palustre</i>	Myr mjølke
● <i>Arctostaphylos alpina</i>	Rypebær	<i>Epipactis helleborine</i>	Breiflangre
● <i>Betula nana</i>	Dvergbjørk	<i>E. palustris</i>	Myrflangre
● <i>B. pubescens</i>	Vanlig bjørk	<i>Equisetum arvense</i>	Akersnelle
● <i>Calluna vulgaris</i>	Røsslyng	<i>E. fluviatile</i>	Elvesnelle
● <i>Empetrum hermaphroditum</i>	Fjellkrekling	● <i>E. hyemale</i>	Skavgras
● <i>E. nigrum</i>	Krekling	● <i>E. palustre</i>	Myrsnelle
● <i>Erica tetralix</i>	Klokkelyng	<i>E. pratense</i>	Engsnelle
● <i>Juniperus communis</i>	Einær	<i>E. scirpoides</i>	Dvergsnelle
<i>Ledum palustre</i>	Finnmarkspors	<i>E. sylvaticum</i>	Skogsnelle
● <i>Loiseleuria procumbens</i>	Greplyng	● <i>E. variegatum</i>	Fjellsnelle
● <i>Myrica gale</i>	Pors	● <i>Euphrasia</i> spp.	Øyentrøst
● <i>Oxycoccus microcarpus</i>	Småtranebær	<i>Fillipendula ulmaria</i>	Mjødur
<i>O. quadripetalus</i>	Tranebær	<i>Galium boreale</i>	Kvitmaure
<i>Picea abies</i>	Gran	<i>G. palustre</i>	Myrmaure
● <i>Pinus sylvestris</i>	Furu	<i>G. saxatile</i>	Kystmaure
<i>Prunus padus</i>	Hegg	<i>G. trifidum</i>	Dvergmaure
● <i>Rhamnus frangula</i>	Trollhegg	<i>G. uliginosum</i>	Sumpmaure
<i>Salix arbuscula</i>	Småvier	<i>Gentiana pneumonanthe</i>	Klokkesøte
<i>S. aurita</i>	Ørevier	<i>G. purpurea</i>	Søterot
<i>S. caprea</i>	Selje	<i>Geranium sylvaticum</i>	Sjuskjere
<i>S. glauca</i>	Sølvvier	<i>Geum rivale</i>	Enghumleblom
<i>S. hastata</i>	Bleikvier	● <i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore
<i>S. herbacea</i>	Musøre	<i>Cymnocarpium dcyopteris</i>	Fugletelg
<i>S. lanata</i>	Ullvier	● <i>Hammarbya paludosa</i>	Myggblom
<i>S. lapponum</i>	Lappvier	<i>Hippuris vulgaris</i>	Hesterumpe
● <i>S. myrsinites</i>	Myrtevier	<i>Iris pseudacorus</i>	Sverd lilje
<i>S. myrtilloides</i>	Blokkevier	<i>Isoetes echinospora</i>	Mjukt brasme gras
<i>S. nigricans</i>	Svartvier	<i>I. lacustris</i>	Stivt brasme gras
<i>S. pentandra</i>	Istervier	<i>Koenigia islandica</i>	Dvergsyre
<i>S. phyllifolia</i>	Grønnvier	<i>Lemna minor</i>	Andmat
<i>S. repens</i>	Krypvier	<i>L. trisulca</i>	Korsandmat
<i>S. starkeana</i>	Blåvier	<i>Leontodon autumnalis</i>	Følblom
<i>Sorbus aucuparia</i>	Rogn	<i>Linum catharticum</i>	Vill-lin
● <i>Vaccinium myrtillus</i>	Blåbær	<i>Listera cordata</i>	Småtteblad
● <i>V. uliginosum</i>	Blokkebær	● <i>L. ovata</i>	Stortveblad
● <i>V. vitis-idaea</i>	Tyttebær	<i>Littorella uniflora</i>	Tjønngras

Urter, urteaktige planter (herbider):

<i>Alchemilla</i> sp	Marikåpe	● <i>L. inundatum</i>	Myrkråkefot
<i>Alisma plantago-aquatica</i>	Vassgro	<i>L. selago</i>	Lusegras
<i>Anemone nemorosa</i>	Kvitsymre	<i>Lycopus europaeus</i>	Klourt
<i>Angelica archangelica</i>	Kvann	<i>Lysimachia thyriflora</i>	Gulldusk
<i>A. sylvestris</i>	Sløke	<i>L. vulgaris</i>	Fredlaus
● <i>Bartsia alpina</i>	Svarttopp	<i>Lythrum salicaria</i>	Kattehale
<i>Blechnum spicant</i>	Bjønnekam	<i>Maianthemum bifolium</i>	Maiblom
<i>Calla palustris</i>	Myrkongle	<i>Melampyrum pratense</i>	Stormarimjelle
<i>Caltha palustris</i>	Soleihov	<i>Mentha aquatica</i>	Vassmynte
<i>Cardamine amara</i>	Bekkekarse	<i>M. arvensis</i>	Åkermynte
<i>C. flexuosa</i>	Skogkarse	● <i>Menyanthes trifoliata</i>	Bukkeblad
<i>C. nymalii</i>	Polarkarse	<i>Montia fontana</i>	Kildeurt
<i>C. pratensis</i>	Engkarse	<i>Myosotis haltica</i>	Bogasinneblom
<i>Cerastium cerastoides</i>	Brearve	<i>M. caespitosa</i>	Dikeminneblom
<i>C. fontanum</i>	Vanlig arve	<i>M. scorpioides</i>	Engminneblom
<i>Chamaenerion angustifolium</i>	Geitrams	<i>Myriophyllum alterniflorum</i>	Tusenblad
<i>Cicuta virosa</i>	Selsnepe	● <i>Narthecium ossifragum</i>	Rome
<i>Cirsium heterophyllum</i>	Kvitbladtistel	<i>Nigritella nigra</i>	Svartkurle
<i>C. palustre</i>	Myrtis	<i>Nuphar lutea</i>	Gul nøkkerose
● <i>Coeloglossum viride</i>	Grønkurle	● <i>N. pumila</i>	Soleinøkkerose
<i>Comarum palustre</i>	Myrhatt	● <i>Nymphaea</i> spp.	Kvit nøkkerose
● <i>Coralorrhiza trifida</i>	Korallrot	<i>Orthilia secunda</i>	Nikkevintergrønn
<i>Cornus suecica</i>	Skrubbær	<i>Oxyria digyna</i>	Fjellsyre
● <i>Crepis paludosa</i>	Sumpaukskjegg	● <i>Parnassia palustris</i>	Jåblom
<i>Chrysosplenium alternifolium</i>	Vanlig maigull	<i>Pedicularis lapponica</i>	Bleikmyrklegg
<i>Cystopteris montana</i>	Fjell-lok	● <i>P. oederi</i>	Gullmyrklegg
<i>Dactylorhiza cruenta</i>	Blodmariland	● <i>P. palustris</i>	Vanlig myrklegg
<i>D. fuchsii</i>	Skogmariland	<i>P. sceptrum-carolinum</i>	Kongsspir
● <i>D. incarnata</i>	Engmariland	● <i>P. sylvatica</i>	Kystmyrklegg
● <i>D. maculata</i>	Flekkmariland	<i>Petasites frigidus</i>	Fjellpestrøt
● <i>D. pseudocordigera</i>	Fjellmariland	<i>Peucedanum palustre</i>	Mjølkerot
<i>D. traunsteineri</i>	Smalmariland	<i>Pinguicula alpina</i>	Fjelltettegras
● <i>Drosera anglica</i>	Smalsoldogg	<i>P. villosa</i>	Dvergtettegras
<i>D. intermedia</i>	Dikesoldogg	● <i>P. vulgaris</i>	Tettegras
● <i>D. rotundifolia</i>	Rundsoldogg	● <i>Platanthera bifolia</i>	Vanlig nattfiol
<i>Epilobium adenocaulon</i>	Amerikamjølke	● <i>P. chlorantha</i>	Grov nattfiol
● <i>E. alsinifolium</i>	Kildemjølke		
<i>E. anagallidifolium</i>	Dvergmjølke		
● <i>E. davuricum</i>	Linmjølke		

- Polygala serpyllifolia
- P. vulgaris
- Polygonum viviparum
- Potamogeton alpinus
- P. filiformis
- P. natans
- P. polygonifolius
- Potentilla erecta
- Prunella vulgaris
- Pyrola minor
- P. rotundifolia
- Ranunculus acris
- R. confervoides
- R. flammula
- Rubus arcticus
- R. chamaemorus
- Rumex acetosa
- Saussurea alpina
- Sagina nodosa
- S. procumbens
- Saxifraga aizoides
- S. hirculus
- S. nivalis
- S. stellaris
- Scutellaria galericulata
- Selaginella selaginoides
- Solidago virgaurea
- Sparganium angustifolium
- S. erectum
- S. hyperboreum
- S. minimum
- Stellaria alsine
- S. calycantha
- S. nemorum
- Succisa pratensis
- Thalictrum alpinum
- Thelypteris limbosperma
- T. palustris
- T. phegopteris
- Tofieldia pusilla
- Trientalis europaea
- Triglochin palustre
- Trollius europaeus
- Tussilaga farfara
- Utricularia intermedia
- U. minor
- U. ochroleuca
- U. vulgaris
- Valeriana sambucifolia
- Veronica alpina
- V. beccabunga
- V. scutellata
- V. serpyllifolia
- Vicia cracca
- Viola biflora
- V. epipsila
- V. palustris

- Heiblåfjør
- Storblåfjør
- Harerug
- Rusttjønnaks
- Trådtjønnaks
- Vanlig tjønnaks
- Kysttjønnaks
- Tepperot
- Blåkoll
- Perlevintergrønn
- Lægevintergrønn
- Engsoleie
- Dvergvassoleie
- Grøftesoleie
- Åkerbær
- Molte
- Engsyre
- Fjelltistel
- Knopparve
- Tunarve
- Gulsildre
- Myrsildre
- Snøsildre
- Stjernesildre
- Skjoldbærer
- Dvergjamne
- Gullris
- Flotgras
- Kjempe-piggknopp
- Fjellpiggknopp
- Småpiggknopp
- Bekkestjerneblom
- Fjellstjerneblom
- Skogstjerneblom
- Blåknapp
- Blåspret
- Smørtelg
- Myrtelg
- Hengeving
- Bjønbrodd
- Skogstjerne
- Myrsaulauk
- Ballblom
- Hestehov
- Gytjeblererot
- Småblererot
- Mellomblererot
- Storblærerot
- Vendelrot
- Fjellveronika
- Bekkeveronika
- Veikveronika
- Snauveronika
- Fuglevikke
- Fjellfiol
- Stor myrfiol
- Myrfiol

Gras, grasaktige planter (graminider)

- Agrostis canina
- A. stolonifera
- A. tenuis
- Alopecurus aequalis
- A. geniculatus
- Anthoxanthum odoratum
- Briza media
- Calamagrostis canescens
- C. neglecta
- C. purpurea
- Carex acuta
- C. adelostoma
- C. appropinquata
- C. aquatilis
- C. atrata
- C. atrofusca
- C. bigelowii
- C. brunnescens
- Hundekvein
- Krypkvein
- Engkvein
- Vassreverumpe
- Knereverumpe
- Gulaks
- Hjertegras
- Vassrørkvein
- Små-rørkvein
- Skogrørkvein
- Kvass-starr
- Tranestarr
- Taglstarr
- Nordlandsstarr
- Svartstarr
- Sotstarr
- Stivstarr
- Seterstarr

- C. buxbaumii
- C. caespitosa
- C. canescens
- C. capillaris
- C. capitata
- C. chordorrhiza
- C. diandra
- C. dioica
- C. disperma
- C. echinata
- C. elata
- C. elongata
- C. flacca
- C. flava
- C. globularis
- C. heleonastes
- C. hostiana
- C. juncella
- C. lapponica
- C. lasiocarpa
- C. laxa
- C. lepidocarpa
- C. limosa
- C. livida
- C. loliacea
- C. magellanica
- C. microglochis
- C. nigra
- C. norvegica
- C. oederi
- C. pallescens
- C. panicea
- C. parallela
- C. pauciflora
- C. pilulifera
- C. pulicaris
- C. rariflora
- C. remota
- C. rostrata
- C. rotundata
- C. saxatilis
- C. scandinavica
- C. stenolepis
- C. tenuiflora
- C. tumidicarpa
- C. vaginata
- C. vesicaria
- Deschampsia caespitosa
- D. flexuosa
- Eriophorum angustifolium
- E. brachyantherum
- E. gracile
- E. latifolium
- E. medium
- E. russeolum
- E. scheuchzeri
- E. vaginatum
- Festuca rubra
- F. vivipara
- Glyceria fluitans
- Hierochloë odorata coll.
- Holcus lanatus
- Juncus alpinus
- J. arcticus
- J. articulatus
- J. balticus
- J. biglumis
- J. bufonius
- J. bulbosus/kochii
- J. castaneus
- J. conglomeratus
- J. effusus
- J. filiformis
- J. squarrosus
- J. stygius
- J. triglumis
- Kobresia simpliciuscula
- Luzula multiflora
- L. sudetica
- Klubbstarr
- Tuvestarr
- Gråstarr
- Hårstarr
- Hodestarr
- Strengstarr
- Kjevlestarr
- Tvebustarr
- Veikstarr
- Stjernestarr
- Bunkestarr
- Langstarr
- Blåstarr
- Gulstarr
- Granstarr
- Huldrestarr
- Engstarr
- Stolpestarr
- Lappstarr
- Trådstarr
- Finmarksstarr
- Nebbstarr
- Dystarr
- Blystarr
- Nubbestarr
- Frynestarr
- Agnorstarr
- Slåttestarr
- Fjellstarr
- Beitestarr
- Bleikstarr
- Kornstarr
- Smalstarr
- Sveltstarr
- Bråtestarr
- Loppestarr
- Snipestarr
- Slakkstarr
- Flaskestarr
- Rundstarr
- Blankstarr
- Musestarr
- Vierstarr
- Trillingstarr
- Grønnstarr
- Slirestarr
- Sennegras
- Sølvbunke
- Smyle
- Duskull
- Gullull
- Småull
- Breiull
- Vrangull
- Brannull
- Snøull
- Torvull
- Rødsvingel
- Geitsvingel
- Mannasøtgras
- Marigras
- Englodnegras
- Skogsiv
- Finmarkssiv
- Ryllisiv
- Sandsiv
- Tvillingsiv
- Paddesiv
- Krypsiv/Dysiv
- Kastanjesiv
- Knappsiv
- Lyssiv
- Trådsiv
- Heisiv
- Nøkkesiv
- Trillingsiv
- Myrtust
- Engfrytle
- Myrfrytle

- Melica nutans
- Molinia caerulea
- Nardus stricta
- Phalaris arundinacea
- Phleum commutatum
- Phragmites communis
- Poa alpigena
- P. alpina
- P. palustris
- P. pratensis coll.
- Rhynchospora alba
- R. fusca
- Scheuchzeria palustris
- Schoenus ferrugineus
- Scirpus caespitosus
- S. germanicus
- S. hudsonianus
- S. lacustris
- S. mamillatus
- S. palustris
- S. quinqueflorus
- S. sylvaticus
- Sleglingia decumbens
- Typha angustifolia
- T. latifolia

Moser (Bryofytter).

Bladmoser (Bryopsida):

- Bryum pseudotriquetrum
- B. weigelii
- Calliergon giganteum
- C. richardsonii
- C. sarmentosum
- C. stramineum
- C. trifarium
- Calliergonella cuspidata
- Campyllum stellatum
- Catoscopium nigratum
- Cinclidium stygium
- Climacium dendroides
- Cratoneuron commutatum
- C. decipiens
- C. filicinum
- Ctenidium molluscum
- Dicranella palustris
- Dicranum bonjeani
- D. leioneuron
- Drepanocladus badius
- D. exannulatus coll.
- D. fluitans coll.
- D. intermedius
- D. revolvens
- D. tundrae
- D. uncinatus
- Fissidens adianthoides
- F. osmundoides
- Helodium blandowii
- Hypnum cupressiforme coll.
- Leucobryum glaucum
- Meesia trifaria
- M. uliginosa
- Mnium cinclidioides
- M. hornum
- M. pseudopunctatum
- M. punctatum
- M. rugicum
- M. seligeri
- Onchoporus virens
- O. wahlenbergii
- Paludella squarrosa
- Philonotis calcarea
- P. fontana/tomentella
- P. seriata
- Pohlia wahlenbergii
- Ptilium crista-castrensis
- Racomitrium lanuginosum
- Rhodobryum roseum
- Rhytidiadelphus loreus
- R. squarrosus

- Hengeaks
- Blåtopp
- Finnskjegg
- Strandrør
- Fjelltimotei
- Takrør
- Seterrapp
- Fjellrapp
- Myrrapp
- Engrapp
- Kvitmyrak
- Brunmyrak
- Sivblom
- Brunskiene
- Småbjønnskjegg
- Storbjønnskjegg
- Sveltull
- Sjøsilvaks
- Mjuksilvaks
- Sumpsilvaks
- Småsilvaks
- Skogsilvaks
- Knegras
- Smalt dunkjevle
- Brødt dunkjevle

- Bekkevrangmose
- Tjønnmose
- Bladmose
- Grasmose
- Navermose
- Broddmose
- Stjernemose
- Gittermose
- Palmemose
- Stor tuffmose
- Fjær-tuffmose
- Kalk-fjærmose
- Pjusk-sigdmose

- Vrangklomose
- Vassklomose
- Brunklomose
- Bleik-klomose
- Vanlig sagmose
- Stiv-sagmose
- Myrfjærmose
- Flettemose
- Blåmose
- Svanemose
- Kjempefagermose
- Kyst-fagermose
- Vrang-fagermose
- Bekke-fagermose
- Sump-fagermose

- Piperenseremose
- Kildemoser
- Kaldmose
- Fjærmose
- Vanlig gråmose
- Rosettmose
- Kråkefotmose
- Engmose

- R. triquetrus
- Scleropodium purum
- Scorpidium scorpioides
- Splachnum ampullaceum
- S. luteum
- S. sphaericum
- S. vasculosum
- Tomentypnum nitens

Torvmoser (Sphagnopsida):

- Sphagnum angermanicum
- S. angustifolium/fallax
- S. annulatum
- S. aongstroemii
- S. balticum
- S. centrale
- S. compactum
- S. contortum
- S. cuspidatum
- S. fimbriatum
- S. flexuosum
- S. fuscum
- S. girgensohnii
- S. imbricatum
- S. lescurei/inundatum
- S. lindbergii
- S. magellanicum
- S. majus
- S. molle
- S. nemoreum
- S. obtusum
- S. palustre
- S. papillosum
- S. platyphyllum
- S. pulchrum
- S. quinquefarium
- S. riparium
- S. rubellum
- S. russowii
- S. squarrosum
- S. strictum
- S. subfulvum
- S. subnitens
- S. subsecundum
- S. tenellum
- S. teres
- S. warnstorffii
- S. wulfianum

Levermoser (Marchantiopsida):

- Bazzania trilobata
- Jungermannia cordifolia
- Leiocolea bantriensis
- L. ruthana
- Lophozia borealis
- Moerchia sp.
- Riccardia multifida
- R. sanguis
- Scapania uliginosa
- S. undulata

Lav (Lichenes):

- Cetraria delisei
- C. ericetorum
- C. islandica
- C. nivalis
- Cladonia arbuscula
- C. ciliata var. ciliata
- C. ciliata var. tenuis
- C. gracilis
- C. mitis
- C. portentosa
- C. rangiferina
- C. stellaris
- C. uncialis
- Cornicularia aculeata
- C. divergens
- Lecanophila ericetorum
- Siphula ceratites

- Kransemose
- Narrefurumose
- Makkemose
- Parekumose
- Gul parasollmose
- Blank-kumose
- Knapp-kumose
- Gullmose

- Glasstorvmose
- Klubbe/broddtorvmose
- Fisktorvmose
- Fjelltorvmose
- Svelttorvmose
- Kratt-torvmose
- Stivtorvmose
- Vritorvmose
- Vassstorvmose
- Frynsetorvmose
- Bleiktormose
- Rusttorvmose
- Grantorvmose
- Kysttorvmose
- Horn/flotormose
- Bjørnetormose
- Kjøtt-torvmose
- Lurvtormose
- Fløyelstormose
- Fururtormose
- Butt-torvmose
- Sumptormose
- Vortetormose
- Skjetormose
- Fågertormose
- Lyngtormose
- Skartormose
- Rødtormose
- Tværetormose
- Spriketormose
- Heitormose
- Lappormose
- Blanktormose
- Kroktormose
- Dvergtormose
- Beitetormose
- Rosetormose
- Huldretormose

- Stor tretannmose
- Stor fettmose
- Kjelde-tvebladmose
- Bekke-tvebladmose

- Snøskjerpe
- Små islandslav
- Islandslav
- Gulskinn
- Lys reinlav
- Gaffelreinlav
- Syllav
- Fjellreinlav
- Kystreinlav
- Grå reinlav
- Kvitkrull
- Pigglav
- Groptagg
- Fjelltagg
- Tormoselav
- Pyttlav

IV. LITTERATUR

- Abrahamsen, J. et al. 1977. Naturgeografisk regioninndeling av Norden. - NU B 1977 34: 1-137, 1 pl.
- Arnell, S. 1956. Illustrated moss flora of Fennoscandia. I. Hepaticae. - Lund. 308 s.
- Aune, E.I. & J.I. Holten 1980. Flora og vegetasjon i vestre Grødalene, Sunndal kommune, Møre og Romsdal. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1980 6: 40 s., 1 pl.
- Dierssen, K. 1982. Die wichtigsten Pflanzengesellschaften der Moore NW-Europas. - Geneve. 414 s., 27 pl.
- Flatberg, K.I. 1976. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane og Hordaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1976 8: 1-112.
- Flatberg, K.I., A. Moen, A. Pedersen, A. Skogen & K.D. Vorren 1977. Norske navn på torvmoser (Sphagnum). - Blyttia 35: 11-13.
- Frisvoll, A.A. & A. Moen 1981. Lophozia borealis sp.nov., a rich fen hepatic from Fennoscandia. - Lindbergia 6: 137-146.
- Fylkesmannen i Møre og Romsdal 1982. - Utkast til verneplan for våtmarksområde i Møre og Romsdal fylke, Molde. 224 s.
- Fægri, K. 1960. Maps of distribution of Norwegian plants. I. The coast plants. - Univ. Bergen Skr. 26: 1-134, 54 pl.
- Gjessing, J. et al. 1983. Naturfaglige verdier og vassdragvern. - NOU 1983 42: 1-376.
- Gjønnnes, K. et al. 1980. Verneplan for Trollheimen. Trollheimsutvalget. - Orkdal. 118 s, 9 pl.
- Hagen, M. 1976. Botaniske undersøkelser i Grøvuområdet i Sunndal kommune, Møre og Romsdal. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1976 5: 1-57.
- Hagen, M. & J.I. Holten 1976. Undersøkelser av flora og vegetasjon i et subalpint område, Rauma kommune, Møre og Romsdal. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1976 7: 1-82.
- Holmsen, G. 1922. Torvmyrernes lagdeling i det sydlige Norges lavland. - Norges Geol. Unders. 90: 1-247, 5 pl.
- 1923. Vore myrers plantedekke og torvarter. - Norges Geol. Unders. 99: 1-160.
- Holtedal, O. 1960. Geology of Norway. - Norg. Geol. Unders. 208: 1-533, 19 pl.
- Holten, J.I. 1982. Botaniske undersøkelser i Meisalvassdraget, Sandviksbotnen og langs Grytneselva i forbindelse med planlagt kraftutbygging. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Bot. avd. Trondheim, 12 s. (rapp. utenom serie).
- Hovde, O. 1971. Det norske myrselskaps myrinventeringer 1934-1970. - Særtr. Medd. norske Myrselsk. 1971 2: 13 s.
- Kaland, P.E. 1979. Landskapsutvikling og bosetningshistorie i Nordhordalands lynchhei-områder. - Univ. i Bergen, Bot. Mus., 34. (manus).
- Krogh, H., H. Østhagen, T. Tønsberg 1980. Lavflora. Norske busk- og bladlav. - Oslo. 312 s.
- Kvam, E. & T. Løvset 1963. Taksering av Norges skoger. Utført av Landsskogstakseringen. Deler av Møre og Romsdal fylke. - Halden. 95 s., 1 pl.
- Lid, J. 1974. Norsk og svensk flora. 4 utgave. - Oslo. 808 s.
- Lye, K.A. 1968. Moseflora. - Oslo, 140 s.
- Moen, A. 1969a. - Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag, Nord-Trøndelag og Nord-Møre. Foreløpig rapport fra sommeren 1969. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Trondheim, 21 s. (rapp. utenom serie), 9 pl.
- 1969b. Subalpine slåttemyrer på Nordmarka, Nordmøre. - Myrers økologi og hydrologi, IHD. rapp. 1: 66-74. Oslo.
- 1970. - Myr- og kildevegetasjon på Nordmarka - Nordmøre. Cand.real. thesis. - Univ. Trondheim, 245 s., 35 tab. (upubl.).
- 1972. Myrene ø for Lomundsjøen, Rindal, Møre og Romsdal. Rapport til Avdelingen for friluftsliv og naturvern, Miljøverndepartementet. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Trondheim, 7 s. (rapp. utenom serie).
- 1973. Landsplan for myrreservater i Norge. - Norsk geogr. Tidsskr. 27: 173-193.
- 1975. - Myrundersøkelser i Møre og Romsdal. Foreløpig oversikt over oppsøkte myrer. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Trondheim, 8 s. (rapp. utenom serie).
- 1979. Preservation of mires in Norway: a situation report. s. 18-21 i: - Classification of peat and peatlands. Suppl. Proceed. International Symposium. International Peat Society. Helsinki.
- 1981. Oppdragsforskning og vegetasjonskartlegging ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1981 1: 1-49.

- Moen, A. 1983. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 4: 1-138.
- Moen, A. & medarb. 1983. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 1: 1-160.
- Moen, A. & T.Ø. Olsen 1983. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983 5: 1-37.
- Moen, A. & A. Pedersen 1981. Myrundersøkelser i Agderfylkene og Rogaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1981 7: 1-252.
- Nyholm, E. 1954-69. Illustrated moss flora of Fennoscandia. II. Musci. Fasc. 1-6. - Lund. 799 s.
- Osvald, H. 1925. Zur Vegetation der ozeanischen Hochmoore in Norwegen. - Svenska Växtsociol. Sällsk. Handl. 7: 1-114.
- Skogen, A. 1967. Karplanteflora og vegetasjon i Folladalen, Trollheimen, Møre og Romsdal. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Årb. 1967: 7-63.
- 1969. Trekk av noen oseaniske myrers vegetasjon og utvikling. s. 88-95, i - Myrers økologi og hydrologi. IHD rapp. 1: 88-95. Oslo.
- Skøien, O. & A. Vigerust 1933. Taksering av Norges skoger. Sammendrag for hele landet. - Landsskogstakseringen. Oslo. 123 s., 2 pl.
- Statistisk Sentralbyrå. 1981. Ressursregnskap. - Statistiske analyser 46: 1-198, 1 pl.
- Sæther, B. 1982. Flora og vegetasjon i Istras nedbørfelt, Møre og Romsdal. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1982 3: 1-19.
- Vold, L.E. 1981. Flora og vegetasjon i Toåas nedbørfelt, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1981 10: 1-58.

K. NORSKE, VIDENSK. SELSK. MUS. RAPP. BOT. SER.

- 1974 1. Klokk, T. Myrundersøkelser i Trondheimsregionen i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 30 s. kr 20,-
 2. Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Snillfjord kommune, Sør-Trøndelag. 24 s. kr 20,-
 3. Moen, A. & T. Klokk. Botaniske verneverdier i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 15 s. (utgått)
 4. Baadsvik, K. Registreringer av verneverdig strandengvegetasjon langs Trondheimsfjorden sommeren 1973. 65 s. kr 40,-
 5. Moen, B.F. Undersøkelser av botaniske verneverdier i Rennebu kommune, Sør-Trøndelag. 52 s (utgått)
 6. Sivertsen, S. Botanisk befaring i Abjøravassdraget 1972. 20 s. (utgått)
 7. Baadsvik, K. Verneverdig strandbergvegetasjon langs Trondheimsfjorden - foreløpig rapport. 19 s. kr 20,-
 8. Flatberg, K.I. & B. Sæther. Botanisk verneverdige områder i Trondheimsregionen. 51 s. kr 40,-
- 1975 1. Flatberg, K.I. Botanisk verneverdige områder i Rissa kommune, Sør-Trøndelag. 45 s. (utgått)
 2. Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Afjord kommune, Sør-Trøndelag. 51 s. kr 40,-
 3. Moen, A. Myrundersøkelser i Rogaland. Rapport i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 126 s. kr 40,-
 4. Hafsten, U. & T. Solem. Naturhistoriske undersøkelser i Forradalsområdet - et suboceanisk, høytliggende myrområde i Nord-Trøndelag. 46 s. kr 20,-
 5. Moen, A. & B.F. Moen. Vegetasjonskart som hjelpemiddel i arealplanleggingen på Nerskogen, Sør-Trøndelag. 168 s., 1 pl. kr 60,-
- 1976 1. Aune, E.I. Botaniske undersøkingar i samband med generalplanarbeidet i Hemne kommune, Sør-Trøndelag. 76 s. kr 40,-
 2. Moen, A. Botaniske undersøkelser på Kvikne i Hedmark med vegetasjonskart over Innerdalen. 100 s., 1 pl. (utgått)
 3. Flatberg, K.I. Klassifisering av flora og vegetasjon i ferskvann og sump. 39 s. kr 20,-
 4. Kjølvik, L. Botaniske undersøkelser i Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 55 s. kr 40,-
 5. Hagen, M. Botaniske undersøkelser i Grøvuområdet i Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 57 s. kr 40,-
 6. Sivertsen, S. & A. Erlandsen. Foreløpig liste over Bacidiomycetes i Rana, Nordland. 15 s. kr 20,-
 7. Hagen, M. & J.I. Holten. Undersøkelser av flora og vegetasjon i et subalpint område, Rauma kommune, Møre og Romsdal. 82 s. kr 40,-
 8. Flatberg, K.I. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane og Hordaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 112 s. kr 40,-
 9. Moen, A., L. Kjølvik, S. Bretten, S. Sivertsen & B. Sæther. Vegetasjon og flora i Øvre Forradalsområdet i Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 135 s., 2 pl. kr 60,-
- 1977 1. Aune, E.I. & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar ved Vefsnavassdraget, med vegetasjonskart. 138 s. 4 pl. kr 60,-
 2. Sivertsen, I. Botaniske undersøkelser i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 49 s. kr 20,-
 3. Aune, E.I. & O. Kjærem. Vegetasjon i planlagte magasin i Bjellådalen og Stormdalen, med vegetasjonskart i 1:10 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 1. 65 s., 2 pl. kr 60,-
 4. Baadsvik, K. & J. Suul (red.). Biologiske registreringer og vernainteressier i Litlvatnet, Agdenes kommune i Sør-Trøndelag. 55 s. kr 40,-
 5. Aune, E.I. & O. Kjærem. Vegetasjonen i Saltfjellområdet, med vegetasjonskart Bjellådal 2028 II i 1:50 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 2. 75 s., 1 pl. kr 60,-
 6. Moen, J. & A. Moen. Flora og vegetasjon i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 94 s., 1 pl. kr 60,-
 7. Frisvoll, A.A. Undersøkelser av mosefloraen i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med hovedvekt på kalkmosefloraen. 37 s. kr 20,-
 8. Aune, E.I., O. Kjærem & J.I. Koksvik. Botaniske og ferskvassbiologiske undersøkingar ved og i midtre Rismålsvatnet, Rødøy kommune, Nordland. 17 s. kr 20,-
- 1978 1. Elven, R. Vegetasjonen ved Flåtisen og Østerdalsisen, Rana, Nordland, med vegetasjonskart over Vesterdalen i 1:15 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 3. 83 s., 1 pl. kr 40,-
 2. Elven, R. Botaniske undersøkelser i Rlen-Hyllingen-området, Røros, Sør-Trøndelag. 53 s. kr 40,-
 3. Aune, E.I. & O. Kjærem. Vegetasjonsundersøkingar i samband med planene for Saltadal-, Beiarn-, Stor-Glomfjord- og Melfjordutbygginga. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 4. 49 s. kr 20,-
 4. Holten, J.I. Verneverdige edellauskoger i Trøndelag. 199 s. kr 40,-
 5. Aune, E.I. & O. Kjærem. Floraen i Saltfjellet/Svartisen-området. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 5. 86 s. kr 40,-
 6. Aune, E.I. & O. Kjærem. Botaniske registreringer og vurderinger. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk sluttrapport. 78 s. 4 pl. kr 60,-
 7. Frisvoll, A.A. Mosefloraen i området Borrsåsen-Barøya-Nedre Tynes ved Levanger. 82 s. kr 40,-
 8. Aune, E.I. Vegetasjonen i Vassfaret, Buskerud/Oppland med vegetasjonskart 1:10 000 67 s., 6 pl. kr 40,-
- 1979 1. Moen, B.F. Flora og vegetasjon i området Borrsåsen-Barøya-Kattangen. 71 s., 1 pl. kr 40,-
 2. Gjærevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Oppdal kommune, Sør-Trøndelag. 44 s. kr 20,-
 3. Torbergsen, E.M. Myrundersøkelser i Oppland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 68 s. kr 40,-
 4. Moen, A. & M. Selnes. Botaniske undersøkelser på Nord-Fosen, med vegetasjonskart. 96 s. 1 pl. kr 60,-
 5. Kofoed, J.-E. Myrundersøkingar i Hordaland i samband med den norske myrreservatplanen. Supplerande undersøkingar. 51 s. kr 40,-
 6. Elven, R. Botaniske verneverdier i Røros, Sør-Trøndelag. 158 s., 1 pl. kr 40,-
 7. Holten, J.I. Botaniske undersøkelser i øvre Sunndalen, Grødalen, Lindalen og nærliggende fjellstrøk. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 1. 32 s. kr 20,-

- 1980
1. Aune, E.I., S.Aa. Hatlelid & O. Kjørsem. Botaniske undersøkingar i Kobbelv- og Hallemo-området, Nordland med vegetasjonsskart i 1:10 000. 122 s., 1 pl. kr 60,-
  2. Gjørevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Trollheimen. 42 s. kr 20,-
  3. Torbergesen, E.M. Myrundersøkelser i Buskerud i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 104 s. kr 40,-
  4. Aune, E.I., S.Aa. Hatlelid & O. Kjørsem. Botaniske undersøkingar i Eiterådalen, Vafsn og Krutvatnet, Hattfjelldal. 58 s., 1 pl. kr 40,-
  5. Baadsvik, K., T. Klokk & O.I. Ronning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll, 16.3.1980. 279 s. kr 60,-
  6. Aune, E.I., & J.I. Holten. Flora og vegetasjon i vestre Grodalen, Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 40 s., 1 pl. kr 40,-
  7. Sæther, B., T. Klokk & H. Taagvoll. Flora og vegetasjon i Gaulas nedberfelt, Sør-Trøndelag og Hedmark. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 2. 154 s., 3 pl. kr 60,-
- 1981
1. Moen, A. Oppdragsforskning og vegetasjonsskartlegging ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet. 49 s. kr 20,-
  2. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Nesåas nedberfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 3. 39 s. kr 40,-
  3. Moen, A. & L. Kjelvik. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonsskart. 106 s., 2 pl. kr 60,-
  4. Kofoed, J.-E. Forsøk med kalibrering av ledningsevneålmere. 14 s. kr 20,-
  5. Baadsvik, K., T. Klokk & O.I. Ronning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll 15.-17.3.1981. 261 s. kr 60,-
  6. Sæther, B., S. Bretten, M. Hagen, H. Taagvoll & L.E. Vold. Flora og vegetasjon i Drivas nedberfelt, Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 4. 127 s. kr 60,-
  7. Moen, A. & A. Pedersen. Myrundersøkelser i Agderfylkene og Rogaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 252 s. kr 60,-
  8. Iversen, S.T. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Froya kommune, Sør-Trøndelag. 63 s. kr 40,-
  9. Sæther, B., J.-E. Kofoed & T. Øiaas. Flora og vegetasjon i Ognas og Skjækraas nedberfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 5. 67 s. kr 40,-
  10. Wold, L.E. Flora og vegetasjon i Toås nedberfelt, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 6. 58 s. kr 40,-
  11. Baadsvik, K. Flora og vegetasjon i Leksvik kommune, Nord-Trøndelag. 89 s. kr 40,-
- 1982
1. Selnes, M. & B. Sæther. Flora og vegetasjon i Sørlivassdraget, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 7. 95 s. kr 40,-
  2. Nettelbladt, M. Flora og vegetasjon i Lomsdalsvassdraget, Helgeland i Nordland. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 8. 60 s. kr 40,-
  3. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Istras nedberfelt, Møre og Romsdal. Botaniske undersøkelser i 10-årsvernavassdrag. Delrapport 9. 19 s. kr 20,-
  4. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Snåsavatnet, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 10. 31 s. kr 20,-
  5. Sæther, B. & A. Jacobsen. Flora og vegetasjon i Stjerdalselvas og Verdalselvas nedberfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 11. 59 s. kr 40,-
  6. Kristiansen, J.N. Registrering av edellauvskoger i Nordland. 129 s. kr 40,-
  7. Holten, J.I. Flora og vegetasjon i Lurudalen, Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 76 s., 2 pl. kr 60,-
  8. Baadsvik, K. & O.I. Ronning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll 14.-16.3. 1982. 259 s. kr 60,-
- 1983
1. Moen, A. og medarbeidere. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 160 s. kr 40,-
  2. Holten, J.I. Flora- og vegetasjonsundersøkelser i nedberfeltene for Sanddøla og Luru i Nord-Trøndelag. 148 s. kr 40,-
  3. Kjørsem, O. Fire edellauvskoglokaliteter i Nordland. 15 s. kr 20,-
  4. Moen, A. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 138 s. kr 40,-
  5. Moen, A. & T.Ø. Olsen. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 37 s. kr 20,-
  6. Andersen, K.M. Flora og vegetasjon ved Ormsetvatnet i Verran, Nord-Trøndelag. 34 s., 1 pl. kr 40,-
  7. Baadsvik, K. & O.I. Ronning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll 7.-8.3. 1983. 131 s. kr 40,-
- 1984
1. Krovoll, A. Undersøkelser av rik løvskog i Nordland, nordlige del. 40 s. kr 20,-
  2. Granmo, A. Rike løvskog på Ofotfjordens nordside. 46 s. kr 20,-
  3. Andersen, K.M. Flora og vegetasjon i indre Visten, Vevelstad, Nordland. 52 s., 1 pl. kr 60,-
  4. Holten, J.I. Flora- og vegetasjonsundersøkelser i Raumavassdraget, med vegetasjonsskart i M 1:50 000 og 1:150 000. 141 s., 2 pl. kr 60,-